

ಸಮಾಜ ಸೇವೆ

ಈ ಮೌ| ಸಯ್ಯದ್ ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ ಉಮರಿ

ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಿಂದ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಜನಸೇವೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜಸೇವೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ತಂತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಈ ಓ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಧರ್ಮ ಅರ್ಹರಾದವರು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಆಪ್ತಬಾಂಧವರು, ಸಂಬಂಧವರು, ಆ ಬಳಿಕ ಸಮಾಜದ ಬಡವರು, ನಿರ್ಗತಿಕರು, ವಿಧವೆಯರು, ಪ್ರಯಾಣಿಕರು, ಕೃಷಿಕವಾಗಿರುವ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೂಡಾ ನಾಗುವಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಆದೇಶಿಸಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿ, ಪ್ರಾಣಿ - ಪಕ್ಷಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಅನುಕಂಪ ರುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಾನವನ ನೈಜ ಗುರಿ ಪರಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಝರ್ಫ ನಿಷ್ಕಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಷ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಝರ್ಫಿಯಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅದು ಪರಲೋಕದ ಶಾಶ್ವತ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು, ಅದರ ಝರ್ಫ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರುದ್ದೇಶ, ಹೆಸರು - ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದುವ ಬಯಕೆ ಇದ್ದರೆ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮಗಳೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವುದು.

ಸಮಾಜಸೇವೆಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಸಂಘ ಝರ್ಫಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಅನುಕಂಪ, ಕರುಣೆ ನುಷೂತಿಯ ಗುಣಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಂದರೆ, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ - ಸಹಕಾರದಿಂದ ಝರ್ಫದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿ, ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ದಾನಧರ್ಮ ಝರ್ಫ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಸಮಾಜದ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ 'ಝರ್ಫಾತ್' ಎಂಬ ಕಡ್ಡಾಯ ವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಹಣವಂತರು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದರೆ ಝರ್ಫ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅದರ ಅರ್ಹರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಝರ್ಫ ಇಸ್ಲಾಮ್ 'ಇಬಾದತ್'(ಆರಾಧನೆ) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಪುಣ್ಯ ವನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಸೇವೆಯು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ.

'ಸಮಾಜಸೇವೆ' ಎಂಬ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಝರ್ಫಾನಾ ಸಯ್ಯದ್ ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ ಉಮರಿಯವರು ಸೃಷ್ಟಿಸೇವೆಯ ಕುರಿತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಝರ್ಫಿ, ಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲ ಮಗ್ಗುಲುಗಳನ್ನೂ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಝರ್ಫಸೇವೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಜನರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕೃತಿ ಸಹಾಯ ಝರ್ಫೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

೭೩ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅದು ಸೇವೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಸೇವೆಯ ಕಿರುಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದುದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅರ್ಹರಾದವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿತು. ಸರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಂದು ಉಮ್ಮತ್ (ಸಮುದಾಯ) ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ದುಃಖ-ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯೆ ಬೇಕೆಂದು ಅದು ಸಾರಿತು. ಅವರು ಸಕಲ ಮಾನವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾದರಿಂದ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಬಾರದು. ಅಗತ್ಯ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಸಹಾಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಗಲು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಣ್ಣ-ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಎರಡನ್ನೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಿಸಿ ಸೇವಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ತಪ್ಪು ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ದೊಡ್ಡ ಅಸಮತೋಲನವೆಂದು ನೀಗಿಸಿತು. ಸೇವೆಯ ಬಗೆಗಿನ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿತು. ಧರ್ಮ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತು. ನಿಷ್ಪಾರ್ಥ ಸೇವಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಪಹತೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕುರಾಅನ್-ಹದೀಸ್‌ಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಲಾಗಿದೆ. ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಆಯತ್-ಹದೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಫಿಕ್ಹ್, ಸೀರತ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 'ಮಾನವರ ಸೇವೆ' ಎಂಬ ನನ್ನ ಒಂದು ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆ 1978ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೂ ಅದು ಪ್ರಕಾಶನಗೊಂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಗ್ರಂಥವು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಡಾ. ಜಲಾಲುದ್ದೀನ್ ಉಫ

ಪುಸ್ತಕದ ಪರಿಚಯ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸ ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಸುಭದ್ರವಾದರೆ ಒರ ವಿಚಾರಗಳ ದಿಕ್ಕು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬದುಕು ನೇರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಳ ಬಳಿಕ ಇಸ್ಲಾಮ್ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆ. ನವನ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ರೂಢತೆಯ ಕೆಡುಕನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ನದಿಂದ ಮಾನವನು ದೇವನ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅವರ ಪ್ರಿಯನಾಗಿರಲಾರ. ಜನಸೇವೆಯು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಸಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದೇ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಜನಸೇವೆಯ ಭಾವನೆಯು ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ನೆರವು ಮತ್ತು ನುಭೂತಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಅಕ್ರಮ-ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಿದೆ. ದುರ್ಬಲ ರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ರದಂತೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲೂ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪೂರೈಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಣಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಸುಭದ್ರ ಾನುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಸೃಷ್ಟಿ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಮಾತೆತ್ತಿದಾಗ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಗಳ ಚಿತ್ರಣ ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಮಾನವಕುಲದ ಸೇವೆಯು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉನ್ನತ ನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ತು ಅದು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೋನಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಣ್ಞಾಹಿಸಿದೆಯೋ ಅದರ ಉದಾಹರಣೆ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣ ಸಿಗದು. 'ಸಮಾಜ 3' ಎಂಬ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಯಾವ ಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವು ಹೀಗಿವೆ-

1. ಮಾನವ ಸೇವೆಯು ಮಾನವನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅದರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಅದೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧವು ಈ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಬಲ ನೀಡುತ್ತದೆ.

2. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಗ್ರಂಥ ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರು ಇದರತ್ತ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾ ಅನುಕಂಪದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

3. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸೇವೆಯು ಇಬಾದತ್ ಆಗಿದೆ. ನಮಾಝ್ ಮ ರುಕಾತನ್ನು ಕುರ್ಆನ್ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಾಝ್‌ನಿಂದ ದೇವನೊಂ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ರುಕಾತ್ ಜನಸೇವೆಯ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ೬ ಅದು ಎರಡೂ ವಸ್ತುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿ ಇಬಾದತ್ತನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ಇಬಾದತ್‌ನ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉಪವಾ ಬದಲಿಯಾಗಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ದಾನಧರ್ಮದ ಪ್ರಯೋಜನವು ನೇರವಾಗಿ ಮಾನವ ತಲುಪುತ್ತದೆ.

4. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದವರ ಸೇವೆಯ ಆದೇಶ ಮ ನೀಡಿದುದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸಕಲ ಮಾನವರ ಸೇವೆಯ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿದೆ.

5. ಜನಸೇವೆಯ ಆದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್, ನಮ್ಮ ಅನುಕಂಪ ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರೆಲ್ಲ ಅರ್ಹರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

6. ಮಾನವನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಹಣಕಾಸಿನಿಂದ ಈಡೇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೂಲಕ ಸೇವೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಆದರೆ ಸೇವೆಗೆ ಇದೇ ಒ ರೂಪವಿರುವುದಲ್ಲ. ಹದೀಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ನೊ ಮುಗುಳ್ಳೆಗುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದು, ವಾಹನವೇರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವು ಸಾಮಾನು ಎತ್ತಿ ಕೊಡುವುದು, ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳು ಮತ್ತಿತರ ಹಾನಿಕಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದು, ಯಾರಿಗಾದರೂ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದು, ಯಾರದಾದ ಪಾತ್ರೆಗೆ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿಕೊಡುವುದು, ಒಳಿತನ್ನು ಆದೇಶಿಸುವುದು, ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಯುವ ಎಲ್ಲವೂ ದಾನಧರ್ಮದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಾಗಿವೆ. ದಾನಧರ್ಮದಿಂದ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ದಾರಿ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಕಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಒಳಿತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸದಕಾ(ದಾನಧರ್ಮ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

7. ಸೇವೆಯು ತುರ್ತು ಮತ್ತು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಹಸಿದವ ಉಣಿಸುವುದು. ಬಾಯಾರಿದವನಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಊಟ ತಯಾರಿಸ ಧಾನ್ಯ, ಉಪ್ಪು, ಇಂಧನ, ಪಾತ್ರೆಗಳಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು, ನಗ ಮರೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಬರೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು, ರೋಗಿಯ ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಸಾ ವಿರುವ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ತುರ್ತು ಸಹಾಯ ಮಹತ್ವ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾಸ್ಥೆಯು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಪತನ

ರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಇದರತ್ತ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರವರ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

8. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾನವಕುಲದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೂ ಒತ್ತು ನೀಡಿದೆ. ಬೃಹದರಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಧವೆಗೆ ಮಾಡುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸೇವೆಯು ಪುಣ್ಯ ಫಲಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ದರೆ ಅವರ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಆಹೋರಾತ್ರಿಯ ರಾಧನೆಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಓರ್ವ ಅನಾಥನ ತಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವರಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಹೃದಯ ಮಿಡಿತ ಮತ್ತು ನುಕಂಪ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಲೇಖ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರ ಸಾಮೀಪ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಬಲ್ಲದು. ಡವರು ಹಾಗೂ ಅಪೇಕ್ಷಿತರನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಲು ಅಥವಾ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವರಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಲೂ ತಾಕೀತು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

9. ಸೇವೆಯ ಅನೇಕ ಮುಖಗಳಿರಬಹುದು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ, ಸಾಲ ನೀಡುವುದು, ರುಪಾವತಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನುಸಾರ ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡುವುದು, ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡುವುದು, ಮ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದಾದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಡುವುದು, ಅಗತ್ಯಾನುಸಾರ ಎರಡೆರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಉದಾ: ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಡು ಎತ್ತುಗಳು, ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಎರಡು ಹಸು ಅಥವಾ ಎಮ್ಮೆ, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಬದಲು ಅವನನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿ ಡುವುದು, ಕೃಷಿಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಮರ್ದಿತರಿಗೆ ನೂನು ಪರ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಒದಗಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಅಂಶಗಳ ರಿತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಇದೇ ತಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

10. ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮಾಣದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗೂ ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ: ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಕಾರ್ಯ, ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತೆ ಒದಗಿಸುವುದು. ರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಮರ-ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಇದರಲ್ಲೇ ಕಾಡುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಂತದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಾರ್ಹಗೊಳಿಸುವುದು. ಮಸೀದಿ ಮದ್ರಸಗಳ ರ್ಮಾಣ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಂತಹ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಣಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಯ ಮೂಲಗಳನ್ನು ವಕ್ಫ್(ದಾನ) ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯಮ ಂಧನೆಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದೆ.

11. ಸಮಾಜಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘಟನೆಗಳನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಧರ್ಮೀಯರ ಸಹಾಂ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆ. ಜನಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ನೀತಿಯ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆ(Contribution)ಯಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮೇಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಪತ್ನಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಇತರರಿಗಿಂತ ಮುಂ ಇದೆ. ಪರಿಸರದ ಮತ್ತು ದೂರದ ಜನರ ಅಗತ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು, ಹತ್ತಿರದವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಾಗದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಹತ್ತಿರದವರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಇತರ ಅರ್ಹರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.

13. ಕೆಲವು ಮತ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಬಡವ-ಬಡ್ತಿ ಎಂಬ ಶಾಶ್ವತ ವಿಂಗಡನೆಯ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಗಳ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನೇ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಡವ-ಬಡ್ತಿದ ಎಂಬ ವಿಂಗಡನೆಯನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತದೆ. ಅದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವರ್ಗವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತೀರಾ ಬಡತನದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವರಾಗಿರುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗ ಕೊಡುವವರಾಗಿರುವುದು ಅತೀ ದೋಷ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

14. ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗಳು ಸಮಾಜಸೇವೆಯನ್ನೇ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ತಿರುಳೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೇವೆಯು ಅವರ ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಜನಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ವಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅದುವೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಧರ್ಮವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಅದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ.

15. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಇಸ್ಲಾಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದೇವಸಂಪ್ರೀತಿಗ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಲ್ಪಾಹನ ಬಳಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವನ ಒಂ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವೂ ಆಗಿರುವುದು. ಜನಸೇವೆಯು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರಬೇಕು. ಇದರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಅದರ ಹೊರತು ಪುಣ್ಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಡುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿವರಣೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಲಿದೆ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಸೇವಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪಾತ್ರ

ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ	13
ಮಗುವಿನ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಕೃತಿ	14
ನಿರ್ಸರ್ಗದಿಂದ ವಿಮುಖತೆಯ ಆರಂಭ	14
ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮ	15
ದೇವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ	15
ದೇವನ ನಿಷ್ಠೆ ದಾಸರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಾರೆ	16
ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸು	17
ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸೇವೆ	17
ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರ	17
ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಗೌರವ	18

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸೇವೆ

ಸಮಾಜ ಸೇವೆ: ಪ್ರವಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ	18
ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ	19
ದೇವಾನುಗ್ರಹ	21
ಜನಸೇವೆಯೇ ದೇವನ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ	22
ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ	23
ಸೇವೆಯೂ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ	25
ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಝಕಾತ್‌ನ ಸಂಬಂಧ	26
ಉಪವಾಸ ವ್ರತದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	28
ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಫಿತ್ರೆ ಝಕಾತ್	29
ಹಜ್ಜ್‌ನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	29
ಝಿಹಾರ್‌ನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	30
ಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	31
ಶಪಥದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	32

ಎಲ್ಲರ ಸೇವೆ

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು	32
ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಸೀಮಿತ	33
ಸಮುದಾಯ	33
ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ	34
ಮಾನವಕುಲದ ಸೇವೆ	35
ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು	37
ತಂದೆ-ತಾಯಂದಿರು	38
ಸಂಬಂಧಿಕರು	39
ಅನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ	40
ಬಡವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ	42
ನಿರೇಕರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ	43
ಯಾತ್ರಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ	44
ಗುಲಾಮರು ಮತ್ತು ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ	45
ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆ	45
ಜನಸೇವೆಯ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳು	46
ಆರ್ಥಿಕ ಸೇವೆ	46
ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರ ಹಕ್ಕು	47
ಎಲ್ಲ ಸೇವೆಯೂ ದಾನ	47
ತುರ್ತುಸೇವೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ	49
ಉಣ ಬಡಿಸುವುದು	49
ಊಟ ಮಾಡಿಸಲು ಸಹಕಾರ	52
ಬಾಯಾರಿಕೆ	53
ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ನೆರವು	54
ಉಡುಪು	55
ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಕ್ಕು	55
ರೋಗಿಯ ಸಂದರ್ಶನ	56
ಸಕಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ	56
ಬಡವರ ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರ ಸೇವೆಯ ವಿಶಾಲ ಕಲ್ಪನೆ	57

ಅನಾಥ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬೇಡಿಕೆ	58
ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ	59
ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ನೆರವು	59
ಸೇವೆಯ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪಗಳು	60
ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು	61
ಸಾಲ	63
ಉಡುಗೊರೆ	66
ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ದಾನ	66
ಪಾಲುದಾರಿಕೆ	68
ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ	69
ಸಲಹೆ	71
ಮರ್ದಿತರಿಗೆ ನೆರವು	71
ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳು	72
ಪರಿಸರ ಶುಚೀಕರಣ	73
ಹಾದಿಯ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳ ನಿವಾರಣೆ	73
ಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹೊರಟುಗಳು	76
ಶುದ್ಧ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ	77
ಜಮೀನನ್ನು ಜನವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು	77
ಮರ ನೆಡುವುದು	80
ಮುಖದಿ ನಿರ್ಮಾಣ	82
ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು	82
ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು	83
ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಕ್ಫ್‌ನ ಮಹತ್ವ	83
ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೂತ್ತಿನ ನಾಶ	85
ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಡತನವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು	86
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ	86
ಖಾಸಗಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಇತರರ ಹಕ್ಕು	87

೪೫೦ ಸೇವಾ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ	89
--------------------------------	----

ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ

ರಾಷ್ಟ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ 9:

ಜನಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಗಳು

ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮ 9:

ಬಂಧು ಬಳಗದವರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ 9:

ಅಪೇಕ್ಷಿತರ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ 9:

ಬಡವ - ಬಲ್ಲಿದ ಪಕ್ಷಪಾತ 9:

ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ

ಜನಸೇವೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಧರ್ಮವಲ್ಲ? 9:

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ 10:

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವೆಚ್ಚದ ಪ್ರತಿಫಲ 10:

ಕಾಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಆಡಂಬರ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸೇವೆ 10:

ಪ್ರತಿಫಲ ಬಯಸುವವರು 10:

ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು 10:

ಸೇವಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪಾತ್ರ

ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಪೈಕಿ ಮಾನವನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ನನ್ನತ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನದೇ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೂರದ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧಿಕರು ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆತ್ತವರು ಮತ್ತು ಆಪ್ತ ಬಂಧುಗಳು ತಮ್ಮ ಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅದರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾತನಾಡಲಾರದ ಅಸಹಾಯಕ ಮಗುವಿನ ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ನೋವು ಸಂಕಷ್ಟ ಸನ್ನರಿತು ಅದನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಸಾರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಡಲು, ಅದರ ಅಲಸುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಂಕೋಚ ತೋರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಗು ಲ್ಲ ದೊಡ್ಡದಾಗುವಾಗ ಅದರ ಆಸಕ್ತಿ, ತುಂಟತನ ಹಾಗೂ ಅದರ ಗುಲ್ಲು ಗದ್ದಲ ಸನ್ನು ಸಸಂತೋಷ ಸಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗುವಾಗ ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಡಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಚಿಂತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರ ಅಗತ್ಯಗಳು ಈಡೇರಬೇಕು, ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲವು ಮುಂದೆ ಯಶಸ್ವಿ ಜೀವನ ಸಾಗಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನವಿರುತ್ತದೆ. ಸರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಶ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗೆ ಕಳವಳವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗು ಶ್ರೀಮಂತ, ಆಡಳಿತಗಾರ ಅಥವಾ ಭೂಮಾಲಿಕನದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸರ ಸೇವೆಯೆಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಕ್ಕೆ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯವೊದಗಿಸಲು ಸೇವಕರ ಮತ್ತು ದಾದಿಯರ ದಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಮಗು ತಮ್ಮದು, ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳದ್ದು ಮತ್ತು ಮುಂಬದ್ದು ಎಂಬುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ನಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಭಾವಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಮಾನವನ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಮಾನವನ ಈ ಪಾವನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಲೋಕವು ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಅದು ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳುವು
ಮಾನವ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ೬
ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ತೇಜಸ್ಸು ಮಾಯವಾಗಿ ಅಂಧಕಾರ ಕವಿಯುವುದು

ಮಗುವಿನ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಕೃತಿ

ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಈ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಅದು ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಕೃತಿಯದ್ದಾ
ರುವುದೇ ಕಾರಣ. ಅದರ ಮನಸ್ಸು ಮಾನವರೊಳಗೆ ಅಂತರ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಹಾಗೂ ವ
ವಿದ್ಯೇಷ ಮತ್ತು ಕೋಭೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾ
ರುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ತನ್ನದೆಂದು ವಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯ
ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪವೋ ಜಗಳವೋ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಂಚನೆಯ ಅರಿವಿರುವುದಿ
ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡೋಣವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಒಡೆತನವಿರುವುದಿ
ಅದು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡ ಬಲ್ಲದು. ಮಗುಳ್ಳಗು ಬೀರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತ
ಕೂಡಾ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಸದಿರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದ
ದೂಷಿಸುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ?

ನಿಸರ್ಗದಿಂದ ವಿಮುಖತೆಯ ಆರಂಭ

ದಿನಗಳುರುಳಿದಂತೆಯೇ ಮಗು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯ
ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚಿಂತೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಆರಂ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಆತ ಬದ್ಧನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಆಪ್ತ
ರಿಂದಲೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಭಾವನೆಗಳಿದ್ದು ಅ
ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇತರರ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ
ವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತ
ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಅವನು ಸಿದ್ಧನಿ
ವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಿತವನ್ನು ಯಾವ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ರಕ್ಷಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನ
ಮುಂದುವರಿದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ದುರಾಸೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಣಿಸಲು ಕೆಲವೊ
ವಾಮಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲು ಅವನು ಹೇಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ವಹತೆಯು ಅವನಿ
ಹೊರಟು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವು ಉದ್ದೇಶರಹಿತವಾಗಿರುವುದಿ
ಜನರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ವ್ಯವಹಾರವು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪ್ರೀತಿ, ದ್ವೆ
ಎಲ್ಲವೂ ಅದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇತರರೂ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ
ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳ ವಾತಾವರ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಾವನೆಗಳ ಲೋಕವೇ ಅಡಿಮೇಲಾಗುತ್ತ

ಪ್ರ ಬಂಧುಗಳು, ಸ್ವಂತ ಸಹೋದರರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಹತ್ತವರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೂ ಸಸವುಂಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಬದಲು ಹಗೆತನ, ಪ್ರತೀಕಾರ ಮತ್ತು ಕಿರುಕುಳವು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಹೊನಲು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಗು ಈಗ ಷಡ ಜ್ವಾಲೆಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಎದೆಗಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರೇ ಅವನಿಂದ ಾರವಿರ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಲಾಮಿನ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮ

ಮಾನವನಿಗೆ ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಅವನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಾತಿ ಲಭಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಈ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಾನೆಗೊಳಿಸುವಂತಾಗಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿವೆ. ಅವನು ದುರ್ಬಲ ಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಶಕ್ತನೂ ಬಲಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇತರರ ವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಁಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಲಾಮಿನ ಪಾತ್ರ ಅಪ್ರತಿಮವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಮಾನವನೊಳಗೆ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಈ ನೋಭಾವವನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಇರುವ ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ರ್ವಮ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನೆಸಗಲೂ ಸಂಕೋಚವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ದೇವನ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಮಾನವನು ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲನು. ದೇವ ಪ್ರೇಮವು ತುಂಬಿರುವ ಹೃದಯವು ಅವನ ಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವನೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನ ಸಂಬಂಧವು ಎಷ್ಟು ಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದೋ ಮಾನವರೊಂದಿಗೂ ಅವನ ಸಂಬಂಧ ಅಷ್ಟೇ ಬಲಿಷ್ಟ ಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುರ್ಆನ್ ಮಾನವರ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಅವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ ತೋರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸೇವಾ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆ, ತಕ್ವಾ(ದೇವ ಭಯ) ಮತ್ತು ನಮಾಝನ್ನು ಾಪಿಸುತ್ತದೆ.¹ ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವು ಾನವನಲ್ಲಿ ಇತರ ಮಾನವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇವೆಗೈಯುವ ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ದುರ್ಬಲ

1. ಇದರ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿವೆ.

ಅಥವಾ ಮಂದವಾದರೆ ಅದರ ನಂತರ ಆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಬೇಕು. ಅನಾಥರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಖಚಿತ. ಅಲ್ಪಾಹನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟವನು ಆತನ ದಾಸರ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕಡೆಗಣಿಸಬಾರದು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ನಷ್ಟವಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದೇವನ ನಿಷ್ಠೆ ದಾಸರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಾರೆ

ದೇವಭಯವುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಅವನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವವರು ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾರದೇ ಹಕ್ಕು ಕಬಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅತಿರೇಕವೆಸಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕ್ರಮ-ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಅವರಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಮಾನವರ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಸರುಗಳಿಸುವುದೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಉಪಾಯದಿಂದ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಸೇರಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಲೂ ಅವರು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವೈರಿಗಳೂ ಅವರ ಸಭ್ಯ ನಡವಳಿಕೆ, ನೀತಿ-ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಒಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ನಿರ್ಬಂಧಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾನವನು ದೇವಭಯವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲ ತನ್ನಂತಿರುವ ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ವರ್ತನೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಕ್ರಮ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅತಿರೇಕಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.²

2. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಮಾಜಸೇವೆಗೆ ದೇವನನ್ನು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ನಂಬಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊರತೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶ ಇಡೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿವೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವೆಂದರೆ ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಇತರ ಮಾನವರ ಸೇವೆಗೈಯಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಕಟನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದ್ದು ಇದು ಮಂದಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಇದೇ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಅವರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಲೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವವಿಶ್ವಾಸವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಇದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾದ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥವು ಆವರಿಸಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸು

ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಕರುಣೆ, ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನ, ಕ್ಷಮೆ, ಸಹನೆ ಸ್ವರ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥದಂತಹ ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆತ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದುರಾಸೆ, ಅತಿಯಾಸೆ, ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆ, ಅಕ್ರಮ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮೋಸಾಚರಣೆಗಳಂತಹ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಸರಿಯಾದ ಸೇವೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೇವೆಯಾದರೂ ಅದು ಕಳಂಕ ರಹಿತವಾಗದು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾನವನನ್ನು ಉನ್ನತ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನೈತಿಕ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಅದರ ಬಳಿ ಉಪದೇಶ, ಬೋಧನೆಗಳು ಹಾಗೂ ರೇಷನ್ ನೀಡುವಂತಹ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಅಗತ್ಯ ಕಂಡಾಗ ಅದು ನೂನಿನ ನೆರವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸೇವೆ

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ದೊರಕುವ ಶಕ್ತಿ, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವು ಕೆಲವರ ಮಾನವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ನಲಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಂತೆ ಬಳಸುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಈ ಸಾಧನಾನುಕೂಲತೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದೋ ಅವನ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕುರ್ಆನ್ ಸೂಕ್ತವು ಅದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಹಿತವಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವರಿಗಿಂತ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಘನ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಕರುಣಾನ್ವಿತನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 6:165)

ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರ

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೇವೆ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಳೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ, ಅತಿರೇಕ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದಿವ್ಯಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ದಮನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ರವವು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಸರಹದ್ದಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಕ್ರಮ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಗೌರವ

ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಹತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನೀ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಗೌರವ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವದ ಭಾವನೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಘನತೆಯು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರ ಪುಣ್ಯ ಸಿಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಮಿತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ರಾಹೀಮ್ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸೇವೆ

ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆಯು ನೈತಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನೈತಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಇದು ಇರುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ. ಅವುಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜ ಸೇವೆ: ಪ್ರವಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅವರಿಗೆ ಮುಂಚಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮತ್ತವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರವಾದಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್(ಅ) ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂತಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಇಸ್ರಾಹೀಮ್ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ವಿವರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಬನೀ ಇಸ್ರಾಹೀಮ್ ರೊಂದಿಗೆ ಮಾನವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮು: ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ ತೋರುವ ಕರಾರು ಪಡೆದಿದೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ:

ನೀವು ಪರಸ್ಪರ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ, ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಗೃಹಬಾಹಿರರನ್ನಾ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಲವಾದ ಕರಾರನ್ನು ಪಡೆದ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದ ಈಗ ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಳಗದವರ ಕೊಲೆಗೈಯುತ್ತೀರಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನವರ: ಗೃಹಬಾಹಿರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಅಕ್ರಮ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಮ: ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಯುದ್ಧ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವರ ವಿಮೋಚನೆಗೆ 'ವಿಮೋಚನಾ ಮೌಲ್ಯ' ಪಡೆದೇ ಅವರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರನ್ನು ೧

ಹರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನೀವೇನು ಗ್ರಂಥದ ಒಂದಂಶದ
ಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದಂಶವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತೀರಾ? ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡು
ರ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಇಹದಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಿತ ಜೀವನವೂ ಪರದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಯಾತನೆಯ
? ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದೂ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು? ನೀವು ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ
ಹಣನು ಅಶ್ರದ್ಧನಲ್ಲ. (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:84-85)

ಈ ಸೂಕ್ತಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಬನೀ ಇಸ್ರಾಅೀಲರೊಂದಿಗೆ ಏಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆ
ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಕರಾರು ಪಡೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ
ಮ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಕರಾರನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಸದ್ವರ್ತನೆಗೂ
ಮ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಗೂ ದೂರದ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನವ ಸೇವೆಯ ಪವಿತ್ರ
ನೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೂರತನ ಎಂದೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ
ಹರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವವನು ಅವರ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚಲಾರನು. ಅದೇ ರೀತಿ
ಮಾಡುವ ಕೈಗಳು ಅಕ್ರಮ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಏಳದು. ಈ ವಿವಿಧ ಪಾತ್ರಗಳು ವಿವಿಧ
ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತವೆ. ಸೇವೆಯಿಂದಾಗಿ ಜನಾಂಗಗಳು ಜೀವ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.
ಮದಿಂದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ, ಧಿಕ್ಕಾರಿ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಾಶಪಡಿಸ
ತೆಂದರೆ ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬನೀ ಇಸ್ರಾಅೀಲರು
ಂತಿಕೆ ನೀಡುವ ಕರಾರನ್ನು ಮುರಿದರು. ಅದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರು ಎಂದು ಕುರ್ಆನ್
ತ್ತದೆ. ಅವರು ದೇವಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವಂಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವಂಶವನ್ನು
ಗಣಿಸಿದರು. ತಮ್ಮದೇ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಕೊಂದರು. ಅವರನ್ನು ಮನೆಮಾರುಗಳಿಂದ
ದರು. ಈ ಉದ್ದೇಶಾರ್ಥ ಅವರು ವೈರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೈತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.
ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಬಲವೆಲ್ಲ ಮುರಿಯಿತು. ಐಕ್ಯ
ಗೊಂಡಿತು. ಅವರಿಗೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲೂ ನಿಂದ್ಯತೆ, ಅಪಮಾನ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.
ಲೋಕದ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಅವರು ಗುರಿಯಾಗುವರು.

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:85)

ಆನ್ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇವನ ವಿಶಿಷ್ಟ ದಾಸರ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ.
ಅವತೀರ್ಣದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ನಂತರ, ಮಾನವನು
ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಕೇವಲ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು,
ರ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ
ವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೆ ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಬೇಕು,
ತಾಯಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು,
ೂರಿಯವರು, ಅನಾಥರು, ಬಡವರು ಮತ್ತು ಅಪೇಕ್ಷಿತರಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು ಎಂದು

ಸಾರಿದೆ. ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು. ಅವನು ಬಲಶಾಲಿಯಾದರೆ ದುರ್ಬಲರ ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತಬಾರ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಜನರ ಜೀವ-ಸೊತ್ತು, ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಯಾರನ್ನೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬಾರದು, ವಂಚಿಸಬಾರದು. ಯಾವಾಗ ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಲ ವಾಗಿರದೆ ಬೇಕಾಗುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಬಾರ ಲಾಭವಾಗಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಪದೇಪದೇ ಅವರ್ತಿಸಿ, ಕೆಲ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆ ವಿವರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕವೂ ಆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಬನೀ ಇಸ್ರಾಕುಲ್ ಅಧ್ಯಾಯದ 3 ಮತ್ತು 4ನೆಯ ರುಕೂಲ್ ಇದರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.¹

"ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು (ಹೀಗೆ) ವಿಧಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ನೀವು ಕೇವಲ ಅವನೊಬ್ಬನ ಹೊ ಇನ್ನಾರ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಾತಾಪಿತರೊಡನೆ ಸೌಜನ್ಯದ ವರ್ತಿಸಿರಿ. ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ವೃದ್ಧರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರವೆತ್ತಬೇಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಜರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಅವರೊ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರಿ. ನಯ ವಿನಯ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿಕೊಂಡಿರಿ. "ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ! ಇವರು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ದಯಾ ವಾ ಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿದಂತೆಯೇ ನೀನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆತೋರು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲನು. ಸಜ್ಜನರಾಗಿ ಬಾಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವಂತಹ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಅವನು ಕ್ಷಮಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಬಂಧಿ ಅವನ ಹಕ್ಕನ್ನೂ, ದರಿದ್ರನಿಗೂ, ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೂ ಅವನವನ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕೊಡಿರಿ. ದುಂದು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ದುಂದುಗಾರರು ಶೈತಾನನ ಸೋದರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶೈತಾನನು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಕೃತಘ್ನನು. ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಆರ ರುವ ಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಅವರಿಂದ (ನಿರ್ಗತಿಕರಾದ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ, ದರಿದ್ರರಿಂದ ಏ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಂದ) ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಡಿರಿ. ಕೈಯನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲೂ ಬೇಡಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಂದ್ಯರೂ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರೂ ಬಿಡುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಬಿಡಲೂ ಬೇಡಿರಿ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಭು ತನ ಬಂದವರಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ಸಂಕುಚಿತ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತವನಾಗಿರು

1. ಬನೀ ಇಸ್ರಾಕುಲ್ ಅಧ್ಯಾಯದ 23-28 ಅಲೆಆನ್‌ಆಮ್ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲೂ ಇದೇ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯದ ಕುರಿತೂ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಒ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ತ್ತು ಅವರನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಡತನದ ಭೀತಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲ
ಡಿರಿ. ನಾವು ಅವರಿಗೂ ಆಹಾರ ನೀಡುವೆವು, ನಿಮಗೂ ನೀಡುವೆವು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರ
ಯು ಒಂದು ಘೋರ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಹತ್ತಿರವೂ ಸುಳಿಯಬೇಡಿರಿ.
ಓ ಅತಿ ಹೀನ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿರುವ
ವನನ್ನು ನ್ಯಾಯದಿಂದಲ್ಲದೆ ಹರಣ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನ
ರೀಸುದಾರನಿಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಾವು ನೀಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ
ನು ವಧೆಯಲ್ಲಿ ಹದಮೀರಬಾರದು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ
ಡಲಾಗುವುದು. ಅನಾಥನ ಸೊತ್ತನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಮೀಪಿಸಬಾರದು-
ನು) ಅವನು ಯಾವನಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲಪುವ ತನಕ. ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯ
ಗಿಯೂ ವಚನದ ಕುರಿತು- ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವಾಗ
ರ್ಣ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಡಿರಿ. ತೂಗುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿರಿ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ
ಓ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದುವೇ ಉತ್ತಮ. ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ
ತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಬೇಡಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಶ್ರವಣ, ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು
ಸ್ಮೃತಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದರ್ಪದಿಂದ ನಡೆಯ
ಸಿರಿ. ನೀವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೀಳಲಾರಿರಿ ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳ ಶಿಖರಕ್ಕೂ ತಲಪಲಾರಿರಿ.
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೋಷ ಭಾಗವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿ
ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 17:23-38)

ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಕುರಿತು ಕುರ್ಆನ್-ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಗ್ಗುಲುಗಳಿಂದ
ನ ಸೆಳೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವಾನುಗ್ರಹ

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯ-ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಲಭ್ಯವಾದರೆ
ನ್ನ ಕೆಲವರು ಇದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳ್ಳವರು ಇಲ್ಲದವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು.
ರಿಗೆ ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಹಸನುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದು
ಸೌಖ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ನಾಲಗೆ ಹಾಗೂ ದುಡಿಯುವ
ಲುಗಳು, ಅಲೋಚಿಸುವ ಮನಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳು ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ಸುಖ ಸಾಧನಗಳನ್ನು
ಕಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾನವನು, ಜೀವನ ಸಾಧನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೂ ದುಡಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ
ರನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಅಥವಾ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವಂತಹ ಅಸಹಾಯಕ
ಯಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಅವನ ಜೀವನ ಸೌಕರ್ಯದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು
ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲ ದೇವನಿಂದ
ರೆತಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಒಂದು
ನವು ಅವನ ದಾಸರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ

ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವನು ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲ ಅನುಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ದಾಸನ ಪಾಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸದೆ ಅವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಲಭಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸೇವೆಯ ಮನೋಭಾ ಉಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೇವಾನುಗ್ರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಕುರ್ತು ಆನ್ ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮದ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

"ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ನಾಲಗೆಯನ್ನೂ ಎರಡು ತುಟಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ದಾರಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಆದರೆ ಅವನು ದುರ್ಗಮ ಏರನ್ನು ಏರುವ ಸಾಹಸವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ದುರ್ಗಮ ಏನೆಂದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಯಾವುದಾದರೂ ಕೊರಳನ್ನು ದಾಸ್ಯ ಬಂಧನದ ವಿಮೋಚಿಸುವುದು- ಅಥವಾ ಹಸಿವಿನ ದಿನ, ಹಸಿದ ಆಪ್ತ ಅನಾಥನಿಗೆ ಅಥವಾ ದಿವ್ಯ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವುದು. ತರುವಾಯ, ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಹನೆ ಮತ್ತು (ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ) ಕರುಣೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಜನರ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುವ ಇವರೇ ಬಲಗಡೆಯವರು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವರು ಎಡಗಡೆಯವರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ನರಕಾಗ್ನಿಯು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ತು ಆನ್, 90:8-10)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ಅಗಣಿತ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಣಿ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವನು ಒಂದು ದುರ್ಗಮ ಏರನ್ನು ಏರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮುಸ್ತಿಷ್ಯಗಳಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಗುಲಾಮನ ವಿಮೋಚಿಸುವುದು, ಅನಾಥರು ಮತ್ತು ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೇ ಆದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಈ ದುರ್ಗಮ ಏರನ್ನು ಏರುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಆತ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮರ್ದಿತಿರು, ದೀನರು, ಹಸಿದವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ ಇತರರಿಗೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸ್ವರ್ಗದ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವವರು ನರಕದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ತಲುಪುವರು. ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಎಂದೂ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಜನಸೇವೆಯೇ ದೇವನ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಜನಸೇವೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸೇವೆಯೆಂದು ಸಾರುತ್ತದೆ. ದೇವನ ದಾಸನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ದೇವನಿಗೆ ನೆರವಾದಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವೊದಗಿಸುವುದೇ ದೇವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಿದಂತೆಯೆಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇವನ ದಾಸನೋ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚಿದಾಗ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕಳಿಸಿ

ವನ ಕೈಯನ್ನು ಮರಳಿಸಿದಂತೆ, ರೋಗಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ
ಉ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ದೇವನಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತೆ.
ವನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ದಾಸರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಬೇಕಾದೀತು.
ರಿಗೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದೀತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ
ದಿಂದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವವನೂ ತನ್ನ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವನು. ಒಂದು ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿ
ನ್ನು ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು. ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವನೊಂದಿಗೆ
ಉವನು- ಓ ಆದಮನ ಪುತ್ರನೇ! ನಾನು ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು
ವರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಾನವನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ, ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ! ನೀನಂತೂ ಸರ್ವ
ಕಗಳ ಪಾಲಕನಾಗಿರುವೆ. ನೀನು ರೋಗಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನನ್ನು
ವರ್ತಿಸಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು- ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ
ತಿಂತಹ ಓರ್ವ ದಾಸ ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ. ನೀನು ಅವನ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.
? ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ತರುವಾಯ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕೇಳುವನು-
ಮನ ಪುತ್ರನೇ! ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಊಟ ಕೇಳಿದೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಉಣಿಸಲಿಲ್ಲ.
ನವನು ಹೇಳುವನು- ಸರ್ವ ಲೋಕಗಳ ಪರಿಪಾಲಕನೇ! ನಿನಗೆ ಉಣಿಸಲು ನೀನು
ವಿರುವುದು ಯಾವಾಗ? ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು- ನನ್ನ ಓರ್ವ ದಾಸ ನಿನ್ನಿಂದ ಆಹಾರ
ದ್ದು ನಿನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಊಟ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಅವನ
ತಿಗೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.
ಹನು ಪುನಃ ಹೇಳುವನು- ಆದಮನ ಪುತ್ರನೇ! ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೇಳಿದೆ. ನೀನು
? ಕುಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವನು ಹೇಳಿದನು ಉಭಯ ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಭುವೇ! ನಾನು ನಿನಗೆ
? ಕುಡಿಸುವುದೇ? ನಿನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು-
ರ್ವ ದಾಸನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೇಳಿದ್ದ. ಆದರೆ ನೀನು ಅವನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು
ಸಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸೃಷ್ಟಿ ಸೇವೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗುವುದು.
ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ ಎಂಬ ಅಂಶ ಇದರಿಂದ
ವಾಗುತ್ತದೆ.

೨ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂತಹ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ ಅವನಿಂದ ಒಳಿತೇ
ರಬೇಕು. ಅವನ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ಇತರರ
ೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ತನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಅವರಿಗೆ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸಹಾಯ

ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಗುಲ್ಲು-ಗಲಭೆ ಹರಡುವವನಾಗಿ ಹೊರಡಬಾರ ಬದಲಾಗಿ ಮಾನವನ ಹಿತ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನಾಗಿ ಹೊರಡಬೇ ಅವನು ಇರುವಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಸಂದೇಶ ಹರಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇತರರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಕ ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಅಬೂ ಸಈದ್ ಖುದ್ರೀ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದಿರಿ. ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ಅದಲ್ಲದೆ ? ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು: ನಿಮಗೆ ಕು ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ರಸ್ತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿರಿ. ಸಹಾಬಿಗಳು, ರಸ್ತೆ ಹಕ್ಕುಗಳೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು: ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿ ಉಪದ್ರವ ಮಾಡದಿರಿ. ಸಲಾಮ್‌ಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ. ಒಳಿತನ್ನು ಆದೇಶಿಸಿರಿ. ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆಯಿರಿ. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಈ ಹದೀಸ್ ಕೆಲವೊಂದು ಪದ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಸಹಾಬಿಗಳಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಅಬೂತಲ್ಹರ(ರ) ವರದಿಯಲ್ಲಿ 'ಸಲಾಮ್‌ಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ' ಎಂದ ? 'ಮಧುರ ನುಡಿ'ಯ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ. ಅಬೂಹುರೈರಾರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹದೀಸ್‌ನ ಕೊನೆಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿರಿ ಎಂಬ ಪದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಯಾರದಾದರೂ ದೂರು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿರಿ ವ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವನಿಗೆ ದಾರಿತೋರಿಸಿರಿ.

ಈ ಹದೀಸ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಓರ್ವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಸಮಾ ನೀಡಿರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವನು ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ, ಸಭೆ-ಸಮಾ ಗಳಲ್ಲೂ ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು. ಅವನು ಇತರರ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯ ನಾಗಿರುವನು. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರುವ ಅನುಮತಿ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ. ಅ ಇತರರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಜನಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಹೊಲಸು ಬಿಸಾಡುವುದು, ದಾರಿ ಹೋಕರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳಾಡುವುದು, ಬಯ್ಯು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಅ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕಳಿಸಿದರೆ, ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಒಳಿತನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕು. ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜ

ತುಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದು, ಅದು ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಬಯಸಿದರೆ ಅವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸಮಾಜಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಬಯ್ಯುಳ ಮತ್ತು ಒರಟು ಮಾತನ್ನು ಆಡದಿರುವುದೂ ಸ್ವಯಂ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯತೆ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇರಬೇಕು. ಅವನು ರೋಂದಿಗೆ ಮಧುರ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪೇಟೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ ಮತ್ತು ಗಲಭೆಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಂಕಷ್ಟ ಪೀಡಿತರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ತು ದಾರಿತಪ್ಪಿದವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದೂ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್, ಸಮಾಜದ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸನಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಅವನು ಹಸಿದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಕೇಶಿತನಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆಹಾರ ಪಾನೀಯ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ನೀಡಬೇಕು. ಸೂರಿಲ್ಲ ಸನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಾಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಚೈ ಮತ್ತು ಆರೈಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಉದ್ಯೋಗದ ವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದೆ. ನಿರಕ್ಷರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಮರ್ದಿತನಾಗಿದ್ದರೆ ಮರ್ದಕ ದ ಅವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯೊದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಾರಿದೆ. ಈ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಉಕ್ರಮ-ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದೆ. ಅದರ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ, ಬಡತನ ಮತ್ತು ನಿರಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಶೋಷಿಸ ರದೆಂಬುದೂ ಬದಲು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಾನತೆಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಸಾರಿದೆ. ಅವನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳದೆ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಅರಿತು ಅದರಿಂದ ರುಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ರವಾಗಿ ದ್ವೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಯ, ಔದಾರ್ಯದ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸ್ಥಂತಹ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಇಬಾದತ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವರಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಲಿದೆ.

ವೆಯೂ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾನವನ ಜೀವನೋದ್ದೇಶವೆಂದು ಸಾರಿದೆ ದ್ದಾರಿಯಾತ್: 56). ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾರೀರಿಕವೂ ಸಾಂಪತ್ತಿಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಯಿ ಮಾತು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಚಲನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಧನಕನಕಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಂಪತ್ತಿಕ

ಆರಾಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಪೈಕಿ ದೇವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಸೇವೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅವನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಓರ್ವ ದೇವದಾಸನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ವೇಳೆ ದೇವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭೌತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಮಾನವನಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿ ಸೇವೆಯು ಲೌಕಿಕ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಅದು ಅಸಾಧಾರಣ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರಾಧನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಝಕಾತ್‌ನ ಸಂಬಂಧ

ನಮಾಝ್ ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಝಕಾತ್ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮಾಝ್ ದಾಸನ ಕಡೆಯಿಂದ ದೇವನ ಮಹಾನತೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ದಾಸ್ಯತ್ವದ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಝಕಾತ್ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭಾವನೆಯಿರುವುದರ ವರಿ ಅವನು ಇತರರಿಗಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಲ್ಲನೆಂಬುದರ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನಿನ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಝಕಾತನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಸಮಾನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿ, ಪದೇಪದೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಆರಾಧನೆಯೂ ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಹತ್ವದ್ದೇನಲ್ಲ. ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯು ಅಗತ್ಯವೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಮಾನವನಿಗೆ ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೋ ಅದು ದೇವನ ಮುಂದೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೇವನ ದಾಸರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾರುತ್ತದೆ.

"ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದ ಆದೇಶವು- ಅವರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಝಕಾತನ್ನು ನೀಡಬೇಕು- ಎಂಬುದರ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದುವೇ ಆತ್ಮಂತ ಸರಿಯಾದ ಧರ್ಮ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9)

ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪುಹತೆ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಜ್ಞೆಯ ಬಳಿಕ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಝಕಾತಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪಾಲನೆಯಿಂದಲೇ ಆರಾಧನೆಯ ಹಕ್ಕು ಈಡೇರುವುದೆಂಬುದರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಣಗಳ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಯ ಯಾವುದೇ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬಾದತ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಖೈರ್ (ಒಳಿತು) ಎಂಬ ಪದ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಗ್ರವಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ 'ಬಾಗಿರಿ' ಮತ್ತು 'ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿರಿ' ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಸತ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ, ಸತ್ಯರ್ಮಗಳನ್ನೆಸಗಿರಿ- ಇದರಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಗುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 22:77)

ಇಲ್ಲಿ ಇಬಾದತ್‌ಗಿಂತ ಮೊದಲು ರುಕೂಲ್, ಸುಜೂದ್ ಅಂದರೆ ನಮಾಝ್‌ನ ಜೈ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇಬಾದತ್‌ನ ನಂತರ ಸತ್ಯರ್ಮ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಬ್ನು ಬ್ಬಾಸ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಖೈರ್ ಎಂದರೆ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಐತಿತ್ಯವಾಗಿದೆ.¹ ಈ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯರ್ಮಗಳು ಇಬಾದತ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರತ್ತ ಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಬಾದತ್‌ನಿಂದ ನಮಾಝನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುತಃ ನಮಾಝ್ ಇಬಾದತ್ ಆಗಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಕುರ್ಆನಿನಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್, ಝಕಾತ್ ಮತ್ತು ಸತ್ಯರ್ಮಗಳ ಬಳಿಕ ಇಬಾದತ್‌ನ ಸ್ತಾಪನ ಬರಲು ಅದರೊಳಗೆ ಸಕಲ ಸತ್ಯರ್ಮಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ (ಅ) ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಪರಂಪರೆಯ ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಹೀಗೆನ್ನಲಾಗಿದೆ.

"ನಾವು ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವು ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರಿಗೆ 'ದಿವ್ಯವಾಣಿ' ಮೂಲಕ ಸತ್ಯರ್ಮವೆಸಗುವ, ನಮಾಝ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಝಕಾತ್ ನೀಡುವ ಆದೇಶ ನೀಡಿದವು ಮತ್ತು ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಾಸಕರಾಗಿದ್ದರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 21:73)

ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ದೇವಾರಾಧನೆ ಹಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪುರಾವೆ ಬೇಕೆ?

1. ಇಮಾಮ್ ರಾಝೀ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ನಂತರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಒಳಿತನ್ನು ಗಡುವುದರ ಎರಡು ರೂಪಗಳಿವೆ: 1) ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾನತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು. 2) ಆತನ ಸರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ ನಮಾಝ್‌ನ ನಂತರ ಬಾದತ್‌ನ ವಿಶಾಲಾರ್ಥದ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಬಳಿಕ ಒಳಿತಿನ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಅದು ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ(ತಖ್ವೀರ್ ಕಬೀರ್) ಇನ್ನು 'ಇಬಾದತ್' ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಏಕೀಯಾಗಿದೆ ಇಡೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಿಂದಾದರೆ ಅದರ ಮೇರೆಯೂ ಖೈರ್‌ನ ಮೇರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಇಬಾದತ್‌ನ ಇದೇ ವಿಶಾಲಾರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಉಪವಾಸ ವ್ರತದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಆರಾಧನೆಯು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯ ಬದಲಿಯಾಗುತ್ತಾ ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ಅದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ನಮಾಝ್‌ನಂತೆಯೇ ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಕೂಡಾ ಶಾರೀರಿಕ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕುರಿತು ಪ್ರಥಮ ಆಜ್ಞೆ ಹೀಗಿದೆ:

"ಎಣಕೆಯ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸ ವ್ರತವದು. ನೀವೆಲ್ಲಾದರೂ ರೋ ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇತರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂ ಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಪವಾಸವಿರಲು ಶಕ್ತರಾದವರು (ಉಪವಾಸವಿರದಿದ್ದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ದಿನದ ಉಪವಾಸದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಓ ಬಡವನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ನೀವು ಅರಿಯುವವರಾಗಿರ ಉಪವಾಸವಿರುವುದೇ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:18)

ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಆಚರಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೂ ಅವನಿಗೆ ಆಚರಿಸದಿರಲು ಮ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡಲು ಈ ಸೂಕ್ತದ ಪ್ರ ಅನುಮತಿಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಡವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಇನ್ನ ಪುಣ್ಯದಾಯಕವಾದೀತು. ಆದರೆ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೇ ಉಪ ಆಚರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಈ ಅನುಮತಿ ರದ್ದಾಯಿ ರಮಾಝಾನಿನ ಉಪವಾಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಮ ರೋಗಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಠಿಣ ಮಾಡಬಹುದೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:18)

ಈ ವಚನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಓರ್ವ ಬಡವನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಉಪ ಆಚರಿಸದಿರಲು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಬಡವರ ಸೇವೆಗೈದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಫಲಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಉಪ ಆಚರಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ತರುವಾಯ ಈ ವಿನಾಯಿತಿಯ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ರಮಾಝಾನಿನ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಯಿ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ರೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಆ ಬಳಿಕ ಉಪವಾಸ ಆಚ ಭರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಶರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಉಪವಾಸ ತೊರೆಯಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಯಿ (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 2:185) ಆದರೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಅಥವಾ ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗದ

ಕೆಲವವರಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪವಾಸದ ಬದಲಿಗೆ ಓರ್ವ ಬಡವನಿಗೆ 2 ಹೊತ್ತಿನ ಆಹಾರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ವೇಶಿಸಲಾಯಿತು. (ಬುಖಾರಿ)

ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಪವಾಸಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಕಡ್ಡಾಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಮೂಲಕ ಅಂಥವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ದೊರೆಯುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಫಿತ್, ರುಕಾತ್

ರಮಝಾನ್ ಉಪವಾಸದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಫಿತ್, ರುಕಾತ್' ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. "ಅಹಿತಕರ ಮಾತು ಮತ್ತು ಸರ್ವಕಾಲದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ, ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಫಿತ್, ರುಕಾತ್‌ನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ."

[ಅಬೂದಾವೂದ್, ವರದಿ: ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಬ್ದಾಸ್(ರ)]

ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಫಿತ್, ರುಕಾತ್‌ನಿಂದ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಉಪವಾಸದ ಲೋಪದೋಷಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್‌ನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಆರಾಧನೆಯು ಹಿರಿಕ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಮಾನ ಅಥವಾ ಪರ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜ್ವಾನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸದಂತೆಯೇ ಹಜ್ಜ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೈಹಿಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಈ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ವಾನಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಆರಾಧನೆಯ ಸಮ್ಮಿಲನ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ವೆರಡರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವು ಹಜ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿದರೂ ದೈಹಿಕ ಆರಾಧನೆಯೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಜ್ಜ್‌ನ ಕುರಿತು ಕುರ್ಆನಿನ ಆದೇಶ ಹೀಗಿದೆ, "ಅಲ್ಲಾಹನ ತುಷ್ಟಿಗಾಗಿ 'ಹಜ್ಜ್' ಮತ್ತು 'ಉಮ್ರ'ಗಳ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿರಿ. ನೀವೆಲ್ಲಾದರೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ನಿಮಗೊದಗಿರುವ ಬಲಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಬಲಿಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲಪುವ ತನಕ ಮ್ಮ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಬೇಡಿರಿ. ಆದರೆ ರೋಗಿಯಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಶಿರೋಬಾಧೆಯು ರೂಢಿದಿಂದ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕು, ಅಥವಾ ಕೊಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಬಲಿಯರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ನಿಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯೊದಗಿದಾಗ

(ಮತ್ತು ನೀವು ಹಜ್ಜ್‌ಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಮಕ್ಕಾ ತಲಪಿದರೆ) ಹಜ್ಜ್‌ನ ಕಾಲ ಬರುತ್ತನಕ 'ಉಮ್ರ'ದಿಂದ ಫಲ ಪಡೆಯುವಾತನು ತನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಬಲಿಯರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬಲಿಯೊದಗದಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸವನ್ನು 'ಹಜ್ಜ್' ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಏನಾದರೂ ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಸ್ವಗೃಹಕ್ಕೆ ತಲಪಿದ ಬಳಿಕವೂ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಈ ರಿಯಾಯತಿಯು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ್‌ನ ಸಮೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲದವರಿಗಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಉಲಂಫಿಸದಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವವನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು." (2:19)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಹಜ್ಜ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿವರ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಇಹ್ರಾಮ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಡಬಿಡಬೇಕಾದರೆ ಬಲಿ ನೀಡಬೇಕು, ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ದಾನ ನೀಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ದೈಹಿಕ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಾರಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮತ್ತುಲ್ ಅಥವಾ ಕಿರಾನ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಜ್ಜ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಲಿ ನೀಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಬಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಝಿಹಾರ್‌ನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ಪತ್ನಿಯ ಜತೆ ಜಗಳಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ದಾಂಪತಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಅರಬರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದನ್ನು 'ಝಿಹಾರ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರ್ಆನ್ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

"ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು 'ಝಿಹಾರ್' ಮಾಡುವವರ ಪತ್ನಿಯ ಅವರ ತಾಯಂದಿರಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹೆತ್ತವರೇ ಅವರ ತಾಯಂದಿರು. ಇವರು ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಹು ಮನ್ನಿಸುವವನೂ ಮಹಾ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಝಿಹಾರ ಮಾಡಿದವರು ಅನಂತರ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಮರಳಿದರೆ, ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಬೇಕು.... ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗುಲಾಮ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅವರಿರ್ವರೂ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರಿನಂತರ 2 ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೂ ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುವವರು ಅರುವತ್ತು ಮಂದಿ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಊಟ ಕೊಡಬೇಕು." (58:)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ಝಿಹಾರ್‌ನಿಂದ ಮರಳುವ ಮೂರು ಶರತ್ತುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಮರುಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶೈಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಸಂಭವಿಸುವ ಹತ್ಯೆಗೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿವೆ. ಸ್ಲಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಓರ್ವ ಪ್ರಜೆಯು ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಇನ್ನೊರ್ವ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗುಲಾಮನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆ ಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೊಲೆಯಾದವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಧನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಲಾಮ್ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆ ಹತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇಸ್ಲಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನಿರತವಾಗಿರುವ ದೇಶದ ಪೌರನಿಂದಾದರೆ ಕೇವಲ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗುಲಾಮನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಪರಿಹಾರ ಧನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆತನ ತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯುದ್ಧ ನಿರತ ರಾಷ್ಟ್ರದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಹತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ಲಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮೈತ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೌರನಿಂದಾದರೆ, ಗುಲಾಮ ವಿಮೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕು. ಹತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಥವಾ ಅಮುಸ್ಲಿಮ್, ಸ್ತ್ರೀ ಅಥವಾ ಪುರುಷ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಥವಾ ಬಾಹ್ಯಾಂಶವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತರುವಾಯ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

"ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯೊಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ಪ್ರಮಾದದಿಂದಾಗಿ ಹೊರತು ಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ವಧಿಸಿ ಳಿಸಿದರೆ ಅದರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಾರೀಸುದಾರರು ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದಿದ್ದರೆ ಸನ್ನ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು. ಆದರೆ ಹತನಾದ ಈ ಮುಸ್ಲಿಮನು ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರು ಜನಾಂಗ ಳಿಸಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಓರ್ವ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಮುಕ್ತ ಳಿಸುವುದು. ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ಜನಾಂಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ವಾರೀಸುದಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರಧನ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಗುಲಾಮನನ್ನು ಪಡೆಯ ಳಿದವನು ನಿರಂತರ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು. ಈ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಾಹನೊಡನೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವ ಕ್ರಮವಿದು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಯುಕ್ತಿ ಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 4:92)

ಹತನಾದವನ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಹಂತಕ ಅಥವಾ ಆತನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಂತಕನಿಗೆ ಗುಲಾಮನನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಂತರ 2 ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ಶರಈ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪವಾಸದ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಯಬಾರದು.¹

1. ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದವನ ಕುರಿತು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಾಹರನ ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಆತ 60 ಮಂದಿ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು

ಶಪಥದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯದ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶಪಥ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಯಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗೆಗಿನ ಶಪಥವು ನಿರರ್ಥ ಮತ್ತು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಶಪಥಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹ ದಂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಮಾಡಿದ ಶಪಥವನ್ನು ಮುರಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ನೀಡಬೇಕು. ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, "(ಇಂತಹ ಶಪಥಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ದರಿದ್ರರಿಗೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯ ಊಟ ಕೊಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯುಡಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿದರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲದವರಾದರೆ ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು." (5:1)

ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗುಲಾಮರ ವಿಮೋಚನೆ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ನೀಡುವುದನ್ನೂ ಬಲಿದಾನದ ಮೂಲಕ ಬಡವ ನೆರವಾಗುವುದನ್ನೂ ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಅಥವಾ ಪರ್ಯಾಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದೇವನೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬಲಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನ ದೈಹಿಕ ಆರಾಧನೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಅದರ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ದೇವ ಸಾಮೀಪ್ಯಪ್ರವಾಗಲಾರದು. ಕುರ್‌ಆನ್ ಸೃಷ್ಟಿಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ದೈಹಿಕ ಆರಾಧನೆಗಳ ಪರ್ಯಾಯವೆಂದು ಸಾರಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಮೂಲಕ ಜನಸೇವೆಗೆ ಅತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದೆ.

ಎಲ್ಲರ ಸೇ

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು

ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇವಲ ಸ್ವಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಇತರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಅಂಥ ಮಹಾ ಇತರರಿಂದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಇತರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನ ಅಥವಾ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರ ದುಃಖವನ್ನು ಅಥವಾ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉಪವಾಸ ಆಚರಿಸುವವನು ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಊಟ ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

(ತಫ್ಹೀರ್ ಖಾರಿಫ್, ೭)

ಮಾನವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಳವಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದಾದರೂ ಅಂಥ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಸ್ವಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವಮಾನವಿಡೀ ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಥ ಮಂದಿಯಿಂದ ಸಮಾಜವು ಹೆಚ್ಚೇನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಋಂಬದವರಿಗೆ ಸೀಮಿತ

ಹೆಚ್ಚಿನವರಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮಗಿಂತ ಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಕುಟುಂಬದ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯೇ ವಿಶಾಲ ಗದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯೇ ನಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಚಿಂತಿಸಿ ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹಗಲು ತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹೊರತು ಇತರರ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳು ರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಮ್ಮವರ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಫ್ಫುಟು ಮಾಡಲೂ ಅವರು ಹೇಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಸ್ಲಾಮ್, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಋಂಬ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವೆರಡರ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಕರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದಂತೆಯೇ ಁ ಸೇರಿರುವ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೂ ಕೆಲವು ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿವೆ. ಇಂಥ ಸಮಾಜದ ಖರ್ಚನ್ನು ಜನತೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.¹

ಋುದಾಯ

ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರರ ಮಧ್ಯೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಐಕಮತ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅವರು ಸ್ವರ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ-ವರ್ಣ-ವಂಶ-ಭಾಷೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿರುವಂತೆಯೇ ರರ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಅವರು ಕುಟುಂಬದವರು-ಹೊರಗಿ ರು, ನೆರೆಕರೆಯವರು-ದೂರದವರು, ನೌಕರರು-ಮಾಲಿಕರು, ಪರಿಚಿತರು-ಅಪರಿಚಿತರು, ಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಪ್ರೀತಿ,

1. ಇದೇ ಗ್ರಂಥದ 'ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳ ಸುಧಾರಣೆ' ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯ ನೋಡಿ.

ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅವಶ್ಯಕ ಸೇವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಈ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಆದರ್ಶ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಒಬ್ಬನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಒಂದು ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅಂತ್ಯದಿನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆತನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವನು. ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಉಭಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆತನನ್ನು ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮಾನ ಮುಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಉಭಯ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾನ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ನೆರವಾಗುತ್ತಿರುವ ತನಕ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ದಾಸನಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾನೆ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ವರದಿ: ಅಬೂಹುರೈಸ್)

ಸಂಕಷ್ಟದ ವೇಳೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಪರಸ್ಪರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಪುಣ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸೇವೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವು ಒಂದೇ ಶುದ್ಧ ದಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆದಿರಬೇಕು. ಅದರ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಂಗದ ನೋವು ಸಮುದಾಯದ ನೋವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು. ಆ ನೋವಿನ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ

ಇಂಥ ಸಮುದಾಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ, ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಒತ್ತು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಭಾವನೆಯ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಮೂಡಬಹುದು. ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಭಾವನೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಹಿತರಾಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೇವೆ ದೊರೆಯಬಹುದಾದರೂ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಭಾವನೆಗೆ ವಿಧೇಯವಾದರೆ ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಹೊರತು ಇತರ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರೊಂದಿಗಿನ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕಲುಷಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಿರಸ ಹೆಚ್ಚಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ, ವಿದ್ವೇಷದ ಗೋಡೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುವುದು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯು ಇಂಥ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದೊಂದು ನಿರಾಧಾರ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದ್ದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಮುದಾಯ ಕಲ್ಪನೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ದೂರದ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಸಂಘಟನೆ

ದರ ಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ಪರಸ್ಪರ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ, ಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಖಂಡಿತ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ವಸಮುದಾಯದವರೊಂದಿಗಿನ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ರೂಗಿದೆ. ಅದು ಅದರ ನೈತಿಕ ತರಬೇತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಅದಾದರೂ ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಹೊರಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನು ಭೂತಿಯಿಂದ ರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಜನತೆ ಹೊಂದಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಡೀ ಮಾನವ ಾಲದೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಇಸ್ಮಾಮಿನ ಧೋರಣೆಯಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನೋವನುಭವಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಳವಳಪಡದಿರಲಾರದು.

ಮಾನವಕುಲದ ಸೇವೆ

ಇಸ್ಮಾಮ್ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜತೆಗೆ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲದೊಂದಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಁತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿರುವವರಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಪಾತವು ಮಾನವನಿಗೆ ೀರ ಮತ್ತು ವಿದ್ವೇಷವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಇನ್ನ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಲು ಂದೆಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಮಾಮ್ ಇಂಥ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಾರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಕುಟುಂಬ ಾವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವನ ಕುಟುಂಬದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ದೇವನ ಂಪ್ರೀತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅನಸ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ, ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕುಟುಂಬವಾಗಿದೆ. ಆತನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಉಪಕಾರ ಾಡುವವರೇ ದೇವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯರು."

ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ, ಅನಾಥರಿಗೆ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದವರಿಗೆ ೀವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ಾನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಝುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾನವರ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಸಂಘಟನೆಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸ ೀಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆ ಸೇವೆಯು ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ದೊರೆಯ ೀಕೆಂದು ಇಸ್ಮಾಮ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದು ತನ್ನವರಾಗಲಿ ಇತರರಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಾಚಾರ ನಂಬಿಕೆಯವರಾಗಲಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವವರಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಾಷೆಯವರಾಗಲಿ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತಾಡುವವರಾಗಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ವೇಳೆ

ಮನುಷ್ಯ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವನ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನರಿತು ಅದನ ದೂರೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಜರೀರ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾ:

1. "ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಕರುಣೆ ತೋರದವರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನೂ ಕರು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ." (ಬುಖಾರಿ)

2. "ಕರುಣೆಯಿರುವವರೊಡನೆ ಕರುಣಾಳುವೂ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರೊಡನೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸಿರಿ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವಾತನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುವನು." (ತಿರ್ಮಿಡಿ)

3. "ಕರುಣೆ ತೋರಿಸದಿರುವ ತನಕ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಲಾರಿರಿ." ಈ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನವನ್ನು ಆಲಿಸಿದಾಗ ಸಹಾಬಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, "ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಕರು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲವೇ?" ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಉತ್ತರಿಸಿದರು, "ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ರೊಡನೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಬದಲಾ ಸಕಲ ಮಾನವರೊಡನೆ ಇರಬೇಕಾದ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಾಗಿದೆ."

(ತಬ್ರಾನಿ- ವರದಿ: ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮುಸ್‌ಊದ

4. "ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನತದೃಷ್ಟ ಮನಸ್ಸು ಮಾ ಬರಿದಾಗಿರುತ್ತದೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಹ್ಮದ್, ತಿರ್ಮಿಡಿ: ವರದಿ ಅಬೂಹುರೈರ

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೇಳಿದರು "ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಮತ್ತು ಯಾರು ಕೆಟ್ಟವರೆಂದರು ನಾನು ತಿಳಿಸಲೇ ಜನರು ಮೌನ ವಹಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು- ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಹೇಳಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಯಾರು ಕೆಟ್ಟವರು ಯಾರು? ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು "ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಯಾರಿಂದ ಜನರು ಒಳಿತನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತರಾದವರೋ ಅವರೇ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾರಿಂದ ಒಳಿತಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲವೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತರಲ್ಲವೋ ಆ ಮಂದಿಯೇ ಕೆಟ್ಟವರು."

(ಅಬೂಹುರೈರಾ, ವರದಿ: ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಹ್ಮದ

ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಗಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ದೇವನ ಎಲ್ಲ ಸೃ ಗಳೊಂದಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸಹಾ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೆರವಾಗಬೇಕಾದುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತ ವೆಂದು ಈ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವರನ್ನು ಪಂಗ ಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸ್ವಧರ್ಮಿಯರು ಮತ್ತು ಇತರರು, ತನ್ನವರು-ಪರಕೀಯರು, ಪರಿಚಿತ ಅಪರಿಚಿತರು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು, ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸೇರ ಅರ್ಹರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಅನರ್ಹರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಇಸ್ಲಾಮ

ಭಾವಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವರ್ಗಭೇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮರ್ಥನೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಜನಸೇವೆಯು ದಿನ ರಾತ್ರಿಗಳ ಆರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಮಾನವನನ್ನು ಸೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಕುಚಿತತೆ, ವೈರ ವಿದ್ವೇಷ ಇತ್ಯಾದಿ ಏರ್ಪಾಟಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜದ ಉತ್ತಮ ಪೌರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸೇವೆಗಿರುತ್ತಾ, ಜನಸೇವೆಯ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸೇವೆಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಸೇವೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಏಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದೆ.

ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಯಾರು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಗೆ ಅರ್ಹರು ಮತ್ತು ಕಳ್ಳುದಾರರೆಂಬುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಲಿಸಿದೆ. ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಸಂತಾನ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗಿನ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹಾರ್ಡಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ತನ್ನ ನೈತಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಆತನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಧೋರಣೆಯು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್, ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಅದರ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಳ್ಳುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಸೇವೆಯು ಸ್ವತಃ ನೈತಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಇತರ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರೊಡನೆಯೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು, ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ವೃತ್ತವು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಮೀರಿ ಇಡೀ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಏಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸಕಲ ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗುವ ಒಂದು ಜೀವನವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಗೆ ಯಾರೆಲ್ಲ ಅರ್ಹರು, ಹಕ್ಕುದಾರರು ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬಾರದವರೆಂದು ಪವಿತ್ರ ಕುರಾನ್ ವಿವರಿಸಿದೆ, "ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಮಾತಾಪಿತರೊಂದಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ. ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೂ ಅನಾಥರೊಂದಿಗೂ ನಿರ್ಗತಿಕರೊಂದಿಗೂ ಆಪ್ತರಾದ ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಂದಿಗೂ ಅಪರಿಚಿತ ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಂದಿಗೂ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಂದಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ

ದಾಸ - ದಾಸಿಯರೊಂದಿಗೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ. ದುರಹಂಕಾರ ಹೊಂದಿರು
ಗರ್ವಿಷ್ಣನನ್ನೂ ಆತ್ಮ ಸ್ತುತಿಗೈಯುವವನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 4:34)

ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕರೆ ನೀಡಿರುವ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಬ
ವರ್ಗವನ್ನು ಈ ಕುರ್ಆನ್ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದುರ್ಬ
ವರ್ಗದೊಂದಿಗಿನ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಕುರ್ಆನಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಧೋರ
ಯನ್ನು ಈ ವಚನದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ವಚನವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂ
ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ಕುರ್ಆನ್ ಬಳಸಿರುವ 'ಇಹ್ಸಾನ್' ಎಂಬ ಪದವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗೀ
'ಇಹ್ಸಾನ್' ಎಂಬ ಪದವು ಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ, ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆ, ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ
ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀಡುವುದು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇಹ್ಸಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ತಂದೆ-ತಾಯಂದಿರು

ಮೇಲಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ದೇವಾರಾಧನೆಯ ಕರೆಯ ಬಳಿಕ ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಯರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಮಾತಾಪಿತರೊಂದಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 4:36)

ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಮೂ
ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಅನೇಕಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಇಬಾದತ್ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದ
ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆತಾಯಿಯರೊಡನೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿರೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿ
ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರ ದೇವನದ್ದಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ
ದ್ದೆಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಉಳಿವು, ಜನನ, ಪರಿಪಾಲನೆ, ಸಂಸ್ಕರಣ
ಶಿಕ್ಷಣ, ನೈತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ
ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಮತ್ತು ಪರಿಪಾಲನೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಮಾನವನ ಪ್ರಗತಿಯ
ತುಸು ವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಅತನ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂ
ಅಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಬಡವರಾದ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರ
ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಉಪಕಾರದ ಛಾಯೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಬಾದತ್ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆತನ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ
ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ದಿವ್ಯತ್ವದ ಪದವಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಬಾದತ್ ಮಾಡು
ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ಭರ್ತನೆ ಕಡ್ಡಾಯ. ಅದುವ
ಅವರ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರುವಂತೆಯೇ ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

"ನನಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮಾತಾಪಿತರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸು. ನೀನು ನನ್ನ ಸೆಗೇ ಮರಳಬೇಕಾಗಿದೆ (ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದೆವು)." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 31:14)

ಆಧುನಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಇಂದು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅನೇಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇಂದು ಕುಸಿಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ತನದ ದುರಂತವನ್ನು ವೃದ್ಧ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಲ ನಿರರ್ಥಕ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ 60-70 ವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದ ವಯೋದ್ಧರನ್ನು ಜೀವನ ವಲಯದಿಂದ ಹೊರಗೆಸೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ವಕ್ತಾರರು ಎಂದು ಗಂಭೀರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ರಕ್ತ, ಮಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯವನ್ನು ಲಿಡಿ, ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿ ಜೀವನ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಫಗೊಳಿಸಿದ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯು ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ದುರಂತ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ವಿಶೇಷತಃ ವಾರ್ಧಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ ಬಯಸಲು ಕುರ್ಆನ್ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೆನಪಿರಬೇಕಾದೀತು.

"ಮಾತಾಪಿತರೊಡನೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ. ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ವರಿಬ್ಬರೂ ವೃದ್ಧರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರವೆತ್ತಬೇಡಿರಿ ಮತ್ತು ವರನ್ನು ಜರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರಿ. ನಯ ನಯ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿಕೊಂಡಿರಿ. 'ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ! ವರು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ದಯಾ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿದಂತೆಯೇ ನೀನು ಅವರ ಲೇ ಕೃಪೆತೋರು' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 17:23-24)

ಸಂಬಂಧಿಕರು

ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಕುರ್ಆನ್ ಆಪ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಬಳಿಕ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧವು ನಿಕಟವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಡನೆ ಸದ್ವರ್ತನೆಯೇ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿರಿ ಎಂಬ ಆದೇಶದ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕುರ್ಆನ್ ದೇವಭಕ್ತರನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆ,

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನೋ ವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮೊಡನೆ ಕಿಟ್ಟಿ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟೀತೋ ಎಂದು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 13:21)

ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನ ಸಂತೋಷಪ್ರದ ಮತ್ತು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಜಗಳ ವಿರಸ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಪುಣ್ಯದಾಯಕವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಲಿಸಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, 'ಓರ್ವ ನಿರ್ಗತಿಕನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ದಾನವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆ ಈ ದಾನವು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ಗತಿಕನಿಗಿಂದಾದರೆ ಅದು ಏಕಕಾಲದೇ ದಾನವೂ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧ ಬಲಪಡಿಸುವುದೂ ಆಗುತ್ತದೆ.' (ತಿರ್ಮಿಡಿ)

ಕುಟುಂಬದ ಸೇವೆಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆಯೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದು ಇತರ ದಾನಗಳಂತೆಯೇ ಒಂದು ದಾನವಾಗಿರ ಇನ್ನೊಂದು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗಿನ ಸದ್ವರ್ತನೆಯು ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧ ಜೋಡಣೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಜತೆಗಿನ ಮಾನವನ ನಿಕಟತೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬಹಳ ಕೋಮ ಮತ್ತು ಮೃದುವಾಗಿರುವುದು. ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧದ ಶಿಥಿಲತೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಮುರಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಕಾರು ವಶಾತ್ ಮುರಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮರುಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸದ್ವರ್ತನೆಯು ಅದರ ಉತ್ತಮ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇಬ್ನ ಉಮರ್ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ, 'ವಾಸ್ತವದೇ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವಾತನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕಡಿದು ಹೋದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮರಳಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾತನೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವವನು.' (ಬುಖಾರಿ) ಅಬೂಹುರೈರಾ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, 'ಓರ್ವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಸಂಬಂಧವಿರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಾದರೋ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಜತೆ ಗೌರವದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.' ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, 'ನೀನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಿಸಿ ಬೂದಿ ಹಾಕಿದಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೀನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ತನಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಓರ್ವ ಸಹಾಯಕನು ಸದಾ ನಿ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ.' (ಮುಸ್ಲಿಮ)

ಅನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ

ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಸಮಾಜದ ಇತರ

ಬರ್ಲ ವರ್ಗಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಡೆಗೂ ಕುರ್ಆನ್ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವ ಅನಾಥರು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ನಾಥರು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕರೊಡನೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿರಿ'

ಎಳೆ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆಯ ಆಶ್ರಯ ದೊರೆಯದೆ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ, ಪರಿಪಾಲನೆ ಂಚಿತ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯು ಸಮಾಜದ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಧಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ, ವರ ಅನಾಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವುದು ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಷಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಅಸಡ್ಡೆಯೂ ಅನಾಥರ ದೈಹಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಪೀಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅನಾಥರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಕಿಸುವ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಕುಚಿತ ಸಮಾಜದ ವಿರುದ್ಧ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ನದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಪರಿಗಣನೆ ದೊರೆತರ ತ್ತಮ ಪೌರರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಈ ಅನಾಥ ಬಾಲಕರು, ಅದು ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಥರ ಪರಿಪಾಲನೆ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿ, ಹಕ್ಕುಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ದೇವದೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

ಅಬೂಹುರೈರಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅನಾಥರ ಸಂರಕ್ಷಕ ತನ್ನವರನ್ನಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ತರರನ್ನಾಗಿರಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ವರದಿಗಾರ ಮಾಲಿಕ್‌ರು ನ್ನ ತೋರ್ಬರಳು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಈ ಎರಡು 'ರಳುಗಳಷ್ಟು ನಿಕಟರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ." ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಕಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಅಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸಲು ಾರಿಗೂ ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಕುರ್ಆನ್ ಕಟುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದೆ.

"ಅನಾಥರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಬಳಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುವ ನರಕಕ್ಕೆ ಸೆಯಲಾಗುವುದು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 4:10)

ಅನಾಥರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿರದೆ ವರನ್ನು ದೇವಭಕ್ತ ಸಜ್ಜನರಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕ ಸೇವೆ-ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸ ಿಕಾದುದೂ ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಾಥರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾರವಾಗುವ ಬದಲಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿ ಾರ್ಪಡಬಹುದು.

ಬಡವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ

ಅನಾಥರಂತೆಯೇ ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಗಮನ ಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಮತ ದೈಹಿಕ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಂದ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಾಗದವರ ಬಡವರು. ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟಾಗಿ ಮಾನವರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಸುವಂತಹ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರ ಜೀವನ ವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ರಾಯೆಲ್ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಧೈಯದಿಂದಲೇ ಬಡ ದರಿದ್ರರೊಡನೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅವರ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕುರ್ಆನ್ ಮತ ಪ್ರವಾದಿ ಚರ್ಯೆಯು ಪದೇಪದೇ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. "ಆದುದರಿಂದ (ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ) ಸಂಬಂಧಿಕನಿಗೆ ಅವನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡು ಮತ್ತು ದರಿದ್ರನಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೂ (ಅವನವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡು) ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಈ ಕ್ರಮ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುವವರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 30:38)

ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನು ಬಡವರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಗತಿಗೆಟ್ಟ ಜೀವನ ಮಟ್ಟದ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ. ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವರು ಯಾವುದೇ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಡವರಲ್ಲ. ಬಡವರೇನಟನೆ ಮಾಡುವವರು. ಬದಲಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡವಿದ್ದರ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೈಚಾಚದವರೇ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಡವರು. ಅಂಥ ಮಂದಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ಬೋಧಿಸಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದವರು ಸಮಾಜದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕುರಿತು ಕುರ್ಆನ್ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, "ಅರಿವಿಲ್ಲದವನು ಅವರ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಸ್ಥಿತವಂತರಾದ್ದಾರೆಂದೇ ಊಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಅವರ ಮುಖಭಾವಗಳಿಂದ ಅವರ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ. ಆದರೆ, ಅವರು ಜನರ ಚೆಂಬತ್ತಿ ಬೇಡುವವರಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:27)

ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ "ಒಂದೆರಡು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಅಥವಾ ಉತ್ತುತ್ತೆಗಾಗಿ ಕೈಚಾಚಿ ಜನರ ಹಿಂದೆ ಅಲೆಯುವವರ ಬಡವರಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಮೂಲ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವರೇ ನೈಜ ಬಡವರು. ಅವರ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಯಾಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ." (ಬುಖಾರಿ-ಮುಸ್ಲಿಮ್, ವರದಿ: ಅಬೂಹುರೈರಾ)

ಸಮಾಜದ ಇಂಥ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನವಿರುವ ಬಡವರೇ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅರ್ಹರು.

ನೆರೆಕರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ

ನೆರೆಕರೆಯವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಕುರ್‌ಆನ್ ನೀಡುತ್ತದೆ, "ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೂ ಅನಾಥರೊಂದಿಗೂ ನಿರ್ಗತಿಕರೊಂದಿಗೂ ರಾಜಾಧಿಪತಿಯವರೊಂದಿಗೂ ಅಪರಿಚಿತ ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಂದಿಗೂ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಂದಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರೊಂದಿಗೂ ಸಮ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 4:36)

ಪರಿಸರ ವಾಸಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಲು ಮಾನವನಿಗೆ ಸಿತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನದಲ್ಲಿ ನೆರೆಕರೆಯವರನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. 1) ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ನೆರೆಕರೆಯವರು 2) ಕೇವಲ ನೆರೆಕರೆಯ ಸಂಬಂಧವಿರುವವರು 3) ಪ್ರಯಾಣ, ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು, ಕಛೇರಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ವಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವವರು. ಈ ಮೂರನೆಯ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ನೆರೆಕರೆಯವರೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ನೆರೆಕರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಧರ್ಮಗಳೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಅಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ನಾಸದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಸಹವಾಸವು ತೊಂದರೆ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಆಯಿಷಾ ಮತ್ತು ಇಬ್ನು ಉಮರ್ ವರದಿ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ.

"ವಾರೀಸು ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾದೀತೇ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುವಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ನೆರೆಕರೆಯವರೊಡನೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಿಬ್ರೀಲ್ :ಪದೇ ನನಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದರು." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ನೆರೆಕರೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಕಷ್ಟಕೋಟಲೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರಬಾರದೆಂಬ ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ಖಾತ್ರಿಯು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢಮೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆದರಣೀಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೆರೆಕರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನೆರೆಕರೆಯವರ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ

ಸಹೋದರರಂತೆ ಧಾವಿಸುವುದೇ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನೇಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಈ ವಿಶಾಲ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರವಚನವು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹ.ಅಬೂ ಸಯೀದ್ ಖುರ್ರಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ವಿಶ್ವಾಸಿಯಲ್ಲ"ವೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಮೂರು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಯಾವುದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ ಹೇಳಿದರು, "ನೆರೆಕರೆಯವರನ್ನು ಪೀಡಿಸುವಾತ."

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ನೆರೆಕರೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಈ ಹದಿಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. "ಹಸಿದ ನೆರೆಯಾತನ ಮುಂದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ ನಡೆಯುವಾ: ವಿಶ್ವಾಸಿಯಲ್ಲ" (ಮಿಶ್ಕಾತ್) ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಉದ್ದರಿಸಲಾ/ ನೆರೆಯಾತನಿಗೆ ತನ್ನಿಂದಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡಿ, ಅವರ ದುಃಖ-ದುಮಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಉಪಾಧಿಯೆಂದು ಈ ಪ್ರವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಯಾತ್ರಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ

ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯಾತ್ರಿಕರನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಯಾತ್ರಿಕರ ಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ತಂಗುದಾಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಇಂದು ಅಂಥ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಯಾತ್ರಿಕರ ಸರಳ ಸವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಗನ ಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಯೋಪಡೆಯಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಯಾತ್ರಿಕರ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಮೂಲಕ ಬಗೆಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುವುದು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ವಾಸ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯದಿರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಊರಿನಿಂದ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಿಂದಿಗೆ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾತ್ರಿಕರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ಕರ್ಷದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾದುದು ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಯಾಣವು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗಾದರೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಯಮ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಪರಕೀಯ ಏಯಂಟಾಗದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾವು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರಾ ವೈಷಮ್ಯಗಳು ಅಡ್ಡಿಯಾಗದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾತ್ರಿಕರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಕರ್ಷದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಬಾಮರು ಮತ್ತು ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ

ಗುಲಾಮರು ಮತ್ತು ಸೇವಕರು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ ಹೊಂದಿದ ವರ್ಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. "ಗುಲಾಮರೊಡನೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿರಿದು ಕುರ್ಆನ್ ಆದೇಶಿಸಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 4:36)

ಕುರ್ಆನ್ ಅವತೀರ್ಣವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಗುಲಾಮ ಪ್ರದಾಯವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾವ ಹಕ್ಕಿಗೂ ಅರ್ಹರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಗುಲಾಮ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್, ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅಳಿಸಬಯಸಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮ್ಲಮ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಕ್ರಮಗಳ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಗುಲಾಮತನ ಲೋಲನದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕ್ರಮವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆಯೆಂಬ ವಿವಿಧತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹ. ಅಬೂದರ್ ರಿಂದ ವರದಿ: "ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಗುಲಾಮರು ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಉಣ್ಣುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಣ್ಣಿಸಿರಿ. ತೊಡುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೊಡಿಸಿರಿ. ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಹೊರೆಯನ್ನು ರ ಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಡಿರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಅವರಿಗೆ ನಾಗಿರಿ." (ಬುಖಾರಿ)

ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಉಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕೊನೆಗೆ ಕುರ್ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

"ದುರಹಂಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಗರ್ವಿಷ್ಣನನ್ನೂ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಗೈಯುವವನನ್ನೂ ಳ್ಲಹನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 4:36)

ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಮೇಲರಿಮೆಯನ್ನು ರಿಸುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯರೆಂಬುದು ಈ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಹಂಕಾರ ್ತು ಮೇಲರಿಮೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಬಾದತ್ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವನನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಗುಣಗಳೇ ಮಾನವನನ್ನು ವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಾಣಿಗಿಂತ ನೀಚರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಓನಿನ ರಕ್ಷಣೆ

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವು ವಿಶೇಷ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಂದಿರು, ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಬಡವರು, ಅಪೇಕ್ಷಿತರು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಾಜದ ಇತರರಲ್ಲ ಲ ವಿಭಾಗಗಳೊಡನೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಕ್ಕಾ

ದಿಂದ ಮದೀನಾದ ವರೆಗಿನ ಕುರ್ಆನ್ ಅವತೀರ್ಣದ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಂ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಚಿಂತನೆ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭಾ ಹುಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ದುರ್ಬಲರ, ವಂಚಿತರ ಮತ್ತು ಅರ್ಹರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರು ಅವರ ಜತೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಲು ನಿರಂತರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಯಿತು. ಅನಂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಡದಿರಲಿಕ್ಕ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿಖರಃ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಜನಸೇವೆಯ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳು

ಸಮಾಜದ ಬಡ-ದುರ್ಬಲ-ನಿರ್ಗತಿಕರ ಜನರೊಡನೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ ವ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರದವರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೀರಾ ವಿರಳ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಯ ನೆರವಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವವರು ದೊರೆಯುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ವ ವೃತ್ತಿಪರವಾಗಿ ವಿವಶತೆ ಅನುಭವಿಸುವವರಿಗೆ ಮಾತಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತುಂಬಿದ ಮಾತು ಮತ್ತು ಮಧುರ ಭಾಷಣಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಂತನ ನೀಡಬಹುದು. ಆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಲಾರದು.

ಆರ್ಥಿಕ ಸೇವೆ

ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನಷ್ಟವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿ ಪದೇಪದೇ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ತನ್ನ ಹ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಕಾದಿರಿಸುವ ಅವನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿದೆ ಮೂಲಕ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಅ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮಾಝ್‌ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಝಃ ಮತ್ತು ದಾನಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಅದರ ಮಹತ್ವವು ಮಾನವ ಮನದಲ್ಲಿ ಬೇ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಯಾವೊಬ್ಬನೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರಿಸದಿರಬೇಕೆಂ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ.

"ನಮಾಝನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ, 'ಝಕಾತ್' ಕೊಡಿರಿ. ನೀವು ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪ ಕಳುಹಿಸುವ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವಿರಿ. ನೀವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:1

"ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ, ಝಕಾತ್ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಉಃ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲಿರಿ. ನೀವು ನಿಮಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊ ಸತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಕಾಣುವಿರಿ. ಅವನೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮನು ಮತ್ತು

ಬಲವು ಬಹಳ ಹಿರಿದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿರಿ. ಖಂಡಿತ
ಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಹಾಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 73:20)

ಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರ ಹಕ್ಕು

ಕುರ್ಆನ್ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಮಾದರಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಗುಣವು ಅವರು
ಯು ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ, ದರಿದ್ರ ಮತ್ತು
ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಾದ ಜನರಿಗೂ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಅವರ
ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾಚಕರಿಗೂ ವಂಚಿತರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿದೆ." (ಅದ್ದಾರಿಯಾತ್: 19)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, "ಅವರ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾಚಕರಿಗೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಿಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ಹಕ್ಕಿದೆ." (ಅಲ್ಮಅರಿಜ್: 24-25) ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವರ ಹಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದ
ತು ನೊಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸ
ಕೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

"ನಾವೇನನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜನರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಏನು ಖರ್ಚು
ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತರ, ಸಂಬಂಧಿಕರ, ಅನಾಥರ, ಬಡವರ ಮತ್ತು
ಮಾಣಕರ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರಬಹುದು, ನೀವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು
ಸ್ನಾಹ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿರಿ."

(ಅಲ್ಬಕರ: 215)

ಹೀಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಮತ್ತು ಅಪೇಕ್ಷಿತರಿಗಾಗಿ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸಬೇಕೆಂದು
ಹೇಳಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ
ನೀಡಿದೆ.

೨ ಸೇವೆಯೂ ದಾನ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಹದೀಸ್ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಸೇವೆಯೆಂದು
ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸೇವಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತವೆ.
ಉಳಿವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಲಾರದು. ಅದೇ ವೇಳೆ ಬಹಳ
ಉಪವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಣ್ಣ
ಫಲಿತಾಂಶ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಗಳ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿ
ನಾ ಸಣ್ಣ ಸೇವೆಗಳ ಕಡೆಗೂ ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ
ಫಲಿತಾಂಶ ದೊಡ್ಡ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೇವೆಗಳೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು
ವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ದಾನ ಮತ್ತು
ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಅಬೂಹುರೈರಾ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ನ್ಯಾಯ ಪಾಲಿಸುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ. ಓರ್ವರಿಗೆ ವಾಹನದ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ನೆರವಾಗುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ. ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಇತರರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ. ಸದ್ವರ್ತನೆಗಳು ದಾನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮಾಝ್ ಗಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ದಾನವಾಗಿದೆ. ದಾರಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಿಸುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಅಬೂಹುರೈರಾರ ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು "ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳೆಗುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ. ಒಳ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು ಕೆಡುಕನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ. ಕಾಡು ಅಥವಾ ನಿಜ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುಗಾಣದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದು ದಾನವಾಗಿ ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾಲಿನ್ಯಗಳನ್ನು, ಮುಳ್ಳು, ಮೂಳೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆಯುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ. ನೀರು ಸೇರುವ ನಿನ್ನ ತೊಟ್ಟಿಯಿಂದ ನೀರು ಸುರಿದು ಕೊಡುವುದು ದಾನವಾಗಿದೆ." (ತಿರ್ಮಿಝಿ)

ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ದಾನವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಪುಲಭಿಸುವುದು. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಒಳಿತಿನ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಪೈಕಿ ಹಲವು ಸೇವೆಗಳ ಬಹಳ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. "ಈ ಎಲ್ಲ ಸದ್ವರ್ತನೆಗಳೂ ದಾನವಾಗಿಯೆಂದು ಬೇರೊಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದು ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿತವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ದಾನವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಇಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳಿಸಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಸತ್ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹ. ಅಬೂದ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: "ಒಳಿತಿನ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನೂ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನ ಮುಗುಳ್ಳೆಗೆಯಿಂದ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದೂ ಸರಿ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಜನಸೇವೆಯು ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅದು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಪಾರುಗೊಳಿಸುವ ಹೆದ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನರಕದ ಭಯಾನಕತೆಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವ ಅದರಿಂದ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು.

"ಖರ್ಜೂರದ ಒಂದು ತುಂಡು ದಾನ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ನರಕದಿಂದ ಪಾರಾಗು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾತಿನಿಂದಾದರೂ ಸರಿ."

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸಹಾಯವು ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿಯಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಮಾತೂ ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೆರಡೂ ದಾನವಾಗಿದೆ.

ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ರಂಗವು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೋರ್ವ ಕ್ತಿಗೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವಾ ಸರಕಾರದ ವಿವಿಧ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ಸಹಕಾರದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಸೇವಾ ರಂಗಗಳಿವೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಉನ್ನತ ನೀತಿ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಿರುವ ಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಸೇವೆಯ ಅನೇಕ ರಂಗಗಳೂ ಇವೆ.

ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ, ಮನೆ ರಹಿತರಿಗೆ ಮನೆ ಮತ್ತು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಪನ್ನೂಲಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಪತ್ನಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಪೋಷಕರು, ಮಿತ್ರರು ಮತ್ತು ನೆರೆಕರೆಯವರು ಅಥವಾ ಸಭ್ಯ ಪೌರರಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನವರಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವಾರ್ಹ ವರ್ತನೆಯು ಸರಕಾರದ ಯಾವುದೇ ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದಲೂ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತುರ್ತುಸೇವೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಮಾನವರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ತುರ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಯು ಜನಸೇವೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೆಲವು ದರ್ಭಗಳು ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿವೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಅಸಡ್ಡೆಯೂ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ನಷ್ಟವುಂಟು ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾಯ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲು ಅವನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ನಾಯಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಭಾರೀ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಅಪೇಕ್ಷಿತನಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಾಯ ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದೆಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದೆ. ತುರ್ತು ನಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಉಪದೇಶವು

ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ತುರ್ತು ಸೇವೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ವೇಯಿಂದ ಬಳಲುವಾತನ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದುದು ಆತನ

ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಜ್ಜೆ ದಾಸರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಕುರ್ಆನ್ ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, "ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದರಿದ್ರರಿಗೂ ಅನಾಥರಿಗೂ ಸರೆಯಾಳುಗಳಿಗೂ ಊಟ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮೇಲೆ ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾವು ನಿಮಗೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನಾಗಲಿ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗಂತು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಆ ತೀವ್ರ ಕಾರಿಣ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಸುದೀರ್ಘ ದಿನದ ಭಯವಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 76:9-1)

ಹಸಿದಾತನಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹಲವು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ: ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಮ್ರ್ ಬಿನ್ ಅಸ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ: ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ಮ ಯಾವುದೆಂಬ ಒಬ್ಬನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, "ನೀನು ಊಟ ನೀಡು, ಪರಿಚಿತನಿಗೂ ಅಪರಿಚಿತನಿಗೂ ಸಲಾಮ್ ಹೇಳು (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಸಲಾಮ್(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಮದೀನಾ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅವರ ಮುಖಾರವಿಂದವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಅವರೋರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಹೀಗಿದೆ, "ಜನರೇ ಸಲಾಮ್ ಹೇಳು ರೂಢಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿರಿ. ಹಸಿದವನಿಗೆ ಊಟ ನೀಡಿರಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಿ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ನಿದ್ರಿಸಿರುವಾಗ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು (ಮಿಷ್ಕಾತ್:- ತಿರ್ಮಿದಿ, ಇಬ್ನುಮಾಜಃ, ದಾರೀ)

ಹಸಿದಾತನಿಗೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು, ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅದರ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವಾದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವೊಬ್ಬನೂ ಹಸಿವೆಗೀಡಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿರಲಾರದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಡತನವು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಆಗಲಾರದೆಂಬುದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಭದ್ರವಾಗಿಲ್ಲದ ಮದೀನಾದ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಡತನದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವೆೞೆ ಒಂದು, ಹಸಿದವನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವಂತೆ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಾಗಿ:

ಹ. ಅಬೂಹುರೈರಾ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ

"ಇಬ್ಬರ ಆಹಾರವು ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರು ಮಂದಿಯ ಆಹಾರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

"ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿ ಹೀಗಿದೆ: ಒಬ್ಬನ ಆಹಾರವು ಇಬ್ಬರಿಗೆ, ಇಬ್ಬರ ಆಹಾರ ನಾಲ್ಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕರ ಆಹಾರ ಎಂಟು ಮಂದಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನವನ್ನು ಉಮರ್(ರ) ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಒಬ್ಬರ ಆಹಾರ ಇಬ್ಬರಿಗೆ, ಇಬ್ಬರ ಆಹಾರ ಮೂವರಿಗೆ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ನಿಗೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಆಹಾರವು ಐದಾರು ಮಂದಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವುದು.

(ಇಬ್ಬುಮಾಜಃ)

ಈ ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ 2 ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಕೆಯೂ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್, ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಬಹುದಾದ ಆಹಾರದಿಂದ ಮೂವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸ ವೆಂದು ಮೊದಲ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅನಂತರದ 2 ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ರಿಂದ ಇಬ್ಬರ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಸಿವು ತಣಿಯುವುದು ಣ ತಣಿಯದಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಿಸರ್ಗಾನುಸಾರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಊಟದಲ್ಲಿ ಹಸಿದವರನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಇರುವ ಊಟವು ಸಮೃದ್ಧಿದಾಯಕವಾಗುವುದೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಹಸಿವು ಇಂಗಬಹುದೆಂದೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ನೆರವು ಮತ್ತು ಹಸಿದವನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ದಿಯವರು(ಸ) ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆಂದು ಆಯಿಶಾ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಿನಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

"ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಆಡನ್ನು ಕೊಯ್ದು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಡನೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟು ಮಾಂಸ ಉಳಿದಿದೆ. ಅಡಿನ ತೋಳಿನ ಹೊರತು ಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿಸಿದೆ" ಆ ತೋಳಿನ ಹೊರತು ಬಾಕಿ ವೂ ಉಳಿಯುವುದೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಉತ್ತರಿಸಿದರು" (ತಿರ್ಮಿಡಿ, ಅಹ್ಮದ್) 3 ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಮುಗಿದು ಋತೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಮಾತಿನ ಸಾರಾಂಶ. ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಲಿಮಾಂಸವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ದಿನಗಟ್ಟಳೆ ದಾಸ್ತಾನಿಗಿರಿಸುವ ಋತ್ತು. ಬರಗಾಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ 3 ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ದಾಸ್ತಾನಿರಿಸ ಿಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಕಟುವಾಗಿ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಂತರು ಫ್ಫ ಬಡವರಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಕಳಕಳಿಯೇ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಾ(ರ) ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ಬುಖಾರಿ)

ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು ಕೆಲವು ಸಹಾಬಿಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯ ಕರ್ಮ ು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಖ್ಯಾತ ಸಹಾಬಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಯಾವನಾದರೂ ಬಡವನ ಂಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹ. ನಾಫಿಲ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ೨೦) ಬಡವರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಆಹಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ

ಉಮರ್‌ರಿಗೆ ಸುಹೈಬ್ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, "ಬಡವರಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವ ಸಲಾಮ್ ಹೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರಿಸುವವರೇ ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮರೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯೇ ಈ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದರು." (ಬುಖಾರಿ)

ಈ ಕುರಿತು ಪಾಲಬೋಧಕ ಘಟನೆಯೊಂದು ಹದೀಸ್ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಅಬೂಹುರೈರಾ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ: ಒಬ್ಬರು ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಸೇವೆಯ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಡು ಬಡತನ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಒರ್ವರ ಮನೆಯಿಂದ ಆತನಿಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ತರಲು ಪ್ರವಾದಿ ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಿತು. ಅವರ ಇತರ ಪತ್ನಿ ಮನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅದೇ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಿತು. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅನುಯಗಿಳೊಡನೆ, "ಈತನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡಲು ಯಾರು ತಯಾರಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಆ ಕೂಡಲೇ ಒರ್ವ ಅನ್ನಾರಿಯು (ಕೆಲವು ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಬೂತಲ್ಹಾ ಎ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ) ತಾನು ಸಿದ್ಧನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಅನಂತರ ಅತಿಥಿಗಾಗಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಬಡಿಸಿದ ದೀಪವನ್ನು ನಂದಿಸುವಂತೆ ಅವರು ಪತ್ನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಈವ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಿದರು. ವಾಸ್ತವ ಅತಿಥಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿದರೂ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಯಿಂದಲೇ ಕಳೆದಿದ್ದರು. ಬೆಳಗಾತ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಾ ಅವರ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನ ಅವತೀರ್ಣವಾಯಿತು.

"ಸ್ವತಃ ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೂ ಇತರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡುವ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕುಚಿತತೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೋ ವಿಜಯಿಗಳು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್,)

ಊಟ ಮಾಡಿಸಲು ಸಹಕಾರ

ಬಡದರಿದ್ದರಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿ ನೆರವಾಗುವ ಪತ್ನಿಯರಿಗೂ ಸೇವಕರಿಗೂ ಅದರ ಪುಣ್ಯ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬುದು ಇಸ್ಲಾಮ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. 'ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮನೆಯಾರಿಗಾದರೂ ಆಹಾರ ನೀಡಿದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಪತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪುಣ್ಯ ದೊರೆಯದೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್: ವರದಿ: ಅನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

"ಒಡೆಯನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸೇವಕನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನೀಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಆತನು ಸಂತೋಷ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಆತನಿಗೆ ತಾನೆ. ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಕನು ಆ ದಾನದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿರಾಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಪತ್ನಿ, ಸೇವಕ, ಗುಮಾಸ್ತ ಹೀಗೆ ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಒಡೆಯನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಪಾನೀಯ ನೀಡುವ ಪತ್ನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತ್ನಿಯು ಅನುಮತಿ ಕೇಳದೆಯೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಸಮಾಧಾನದ ಅಶಂಕೆಯಿದ್ದರೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಆದೇಶಗಳು ಕೇವಲ ಕಾನೂನು ಪರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪತ್ನಿ ಅಥವಾ ಸೇವಕ ಹಣದಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಂತೃಪ್ತವಾಗುವ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಯಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸೂತ್ರದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೂ ಪುಣ್ಯ ಫಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಬುಲ್ತಹಮ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬನು ಒಬ್ಬ ಸಹಾಬಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "ನನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗಾಗಿ ನಾನು ಮಾಂಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಂಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಡೆಯನು ನನಗೆ ಹೊಡೆದನು. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಗೆ(ಸ) ನೀಡಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಆ ಒಡೆಯನನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಹೊಡೆದವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, "ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ನೀಡಿ ಆತನಿಗೆ ಹೊಡೆದಿರುವೆ" ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಗೆ(ಸ) ತಿಳಿಸಿದ. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಆ ದಾನದ ಪುಣ್ಯ ನಿಮ್ಮಿರ್ವರ ಮಧ್ಯೆ ಹಂಚಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ತನ್ನ ಒಡೆಯನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲಾರನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೇವಕರು ದಾನ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆತನು ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಡೆಯನ ಸೊತ್ತನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುವುದರಿಂದ ಆತನನ್ನೂ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆಂದು ಸಾರಲಾಯಿತು.

ಮಾರಿಕೆ

ಮಾನವನ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ನುಗ್ರಹವನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ನೈಜ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಗಂಟಲು ಒಣಗಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಮಹತ್ವ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ, ವರಿಗೆ ಆಹಾರವುಣಿಸುವಂತೆಯೇ ಬಾಯಾರಿದವನಿಗೆ ನೀರು ನೀಡುವಂತೆ ಅಂತ್ಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅಲ್ಲಿನ ಮೊಹರು ಹಾಕಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸುವನೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

(ಅಬುದಾವೂದ್, ತಿರ್ಮಿಡಿ)

ಒಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ, "ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಬಾವಿ ಇಳಿದು ನೀರು ಕುಡಿದನು. ಬಾವಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಹೊರ ಚಾಚಿ ಭೂಮಿಯ ಪಸೆಯನ್ನು ನೆಕ್ಕುವ ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಬಾವಿಗಿಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತೆಗೆದು ಆ ನಾ ಕುಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನ ಈ ಸತ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದನು." "ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರತಿಫಲವೇ?" ಸಹಾಬ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. "ಜೀವವಿರುವ ಯಾವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ" ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸಿ ಸಮುದಾಯದ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯೊಬ್ಬಳ ಪಾಪವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. (ಮುಸ್ಲಿಮ್) ಕೆಲವು ಗಂಭೀರ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಮಾರ್ಗದ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ ಓರ್ವನೊಡನೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, "ಆ ಕಾ ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹಸಿದವನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡು ಅಥವಾ ಬಾ ದವನಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸು."

(ಅಹ್ಮದ್, ಅಲ್ ಮುಂದಿರಿ, ಇಬ್ನುಹಿಬ್ಬಾನ್, ಬೇ

ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ನೆರವು

ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಮಾಂಸ, ಉಪ್ಪು, ಸೌದೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕಾರು ವಸ್ತುಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಒಂದೆರಡು ವಸ್ತುಗಳ ಅಥವಾ ಸೌದೆಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಸಹಾಯವೂ ಪುಣ್ಯದಾಯಕ ಯೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಷೇಧಿಸಲೇ ಬಾರದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತೆಂದು ಸಾರಲಾಗಿದೆ.

ಆಯಿಶಾ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಿಷೇಧಿಸಬಾರದ ವಸ್ತುಗಳು ಯಾವುದೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ), "ಉಪ್ಪು, ನೀರು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿ "ನೀರಿನ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಯೇ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಹೇ ಹುಮ್ಮೇರಾ [ಆಯಿಶಾ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು] ಬೆಂಕಿ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮ ಆಹಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಯಾರಾದರೂ ಉಪ್ಪು ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಉಪ್ಪಿನಿಂದ ರುಚಿಕರವಾಗುವ ಆಹಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ದೊರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನೀರು ನೀಡಿದರೆ ಆತನನ್ನು ಬಾ ದಂತಾಗುವುದು." (ಇಬ್ನುಮಾಜ, ತಿಮಿ

ಏಪ್ರಿಲ್

ಮಾನವನ ಮೂಲಭೂತ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಪು ಮತ್ತು ವಸ್ತುವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಇತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳಂತೆಯೇ ಒಂದು ಕೂಡಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದೆ. ಮೈ ಮುಚ್ಚಲು ಮಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ನೀಡುವ ಪುಣ್ಯದ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇಬ್ನು ಅಬ್ಬಾಸ್ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, "ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ ನೀಡಿದರೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಒಂದು ತುಂಡಾದರೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ತನಕ ದಾನಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಫಿಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ."

(ಮಿಷ್ಕಾತ್)

ಮಾನ ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಯೋಗಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆಬರೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದರೂ ಪುಣ್ಯವಿದೆ. ಉಮರ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. "ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುವಾಗ ನನಗೆ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಫಿತಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಆದೇಶಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ವಸ್ತ್ರ ಹಳತಾದರೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೀವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮರಣದ ಬಳಿಕವೂ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ."

ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಕ್ಕು

ತುರ್ತು ಮತ್ತು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೆರವು ಕೇವಲ ಬಡ-ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಉತ್ತಮ ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವವರಿಗೂ ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಗಿಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಂಥ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಗೆ ಮನೆ ತಲುಪಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸಮಾಜದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿವಂತರು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ತಾವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. "ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಯು ವಾಹನ ಹತ್ತಿ ಬಂದರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೆಲವು" (ಅಬೂದಾವೂದ್, ವರದಿ: ಇಮಾಮ್ ಹುಸೈನ್) ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಯು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವನ ಬಳಿ ಸವಾರಿಗಾಗಿ ವಾಹನವೇ ಇದ್ದರೂ ಬಗ್ಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿರಿಸಬಾರದು, ಸದ್ಭಾವನೆಯಿರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಮೇಲಿನ ಹದೀಸ್‌ನ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಇಮಾಮ್ ಖತ್ತಾಬಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ,

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಪತ್ತು ಅಥವಾ ಸಾಲವು ಆತನನ್ನು ಪೀಡಿಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ದಾನ ಪಡೆದು ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ನೋಟದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮರಳಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಸರಿಯಲ್ಲ. (ಮುಅಲಿಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಭಿಕ್ಷು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಓರ್ವನು ಏನಾದರೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೈಚಾಡುವುದಾದರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹವನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಮ್ಮು ಬಿಜಯ್ಯದ್ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರವಾದಿವರ ಅಪೇಕ್ಷಿತನಾದರೂ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಬಳಿ ಆತನಿಗೆ ನೀಡಲು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೇ ಬೇಡುವವನನ್ನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಮರಳಿಸಿದರು. ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಣರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ನೀಡು ಎಂದರು. (ಅಬೂದಾವೂದ್, ತೀರ್ಮಾನ)

ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಯೊಂದಿಗಿನ ಧೋರಣೆಯ ಉದಾತ್ತ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಈ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. "ಇಂದು ಯಾರಾದರೂ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡಿದರೆ ಎಂಬ ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ, ಮಸೀದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಅಬೂಬಕರ್ ಅಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ ಆತನ ಕೈಯಿಂದ ಪಡೆದು ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ನೀಡಿದರು. (ಅಬೂದಾವೂದ್)

ರೋಗಿಯ ಸಂದರ್ಶನ

ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದವರಿಗೂ ಕಠಿಣ ರೋಗ ಪೀಡಿತರಿಗೂ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ನೆರವಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನೆರವಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಡವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದೇ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬಿಗಡಾಯಿಸಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ. ರೋಗಿಯ ಸಂದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಶುಶ್ರೂಷೆ ಹಾಗೂ ಜನಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಕರಣೆಗಳು ಮುಪ್ಪರ ಪರಸ್ಪರ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆಯೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ರೋಗಿಯ ಸಂದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯು ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಾತನು ಶರೀರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಪುಣ್ಯಫಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಸಕಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ

ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿ ಬರುವವರಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ನೀಡುವುದು. ಹಸಿದವನಿಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು,

ಮಾಚಲು ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ನೀಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯವೂ ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಈ ಹನು ಸೇವೆಯ ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಸೇವೆಯೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೈ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆಯೇ? ಕೇವಲ ಅವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಈಡೇರುವುದೇ? ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯ ಯಗಳಿಗೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಬೇಡಿಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ತನಕ ನೆರವು ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಓರ್ವನ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ನೆರವಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದಾದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಓರ್ವನ ಸಂಕಷ್ಟವು ಒಂದು ಮುಕ್ತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆತಾಗ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪರಿಹಾರಗೊಂಡು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಕರಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಂತ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಇತರರ ನೆರವು ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಂಥವರ ಸೇವೆ ಸಹಾಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವಾಗ ಜನಸೇವೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬದಲಾಗಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಅದರ ವಿಶಾಲವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಆಲೋಚಿಸಬಹುದು.

ವರ ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರ ಸೇವೆಯ ವಿಶಾಲ ಕಲ್ಪನೆ

ಬಡ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹ ಕರ್ಮವು ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ, ಕೈ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಓರ್ವ ಬಡವ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕನಾಗಿರುವ ತನಕ ಸಹಕೃಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಘನತೆಯ ಬಾಳುವಂತಾಗುವ ತನಕ ಆತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದುದು ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಸೇವೆಯರು ಮತ್ತು ಬಡವರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರು, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲಾಠಿ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸ ಆಚರಿಸುವವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ."

(ಬುಖಾರಿ)

ಬಡವರು ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಅವಶ್ಯಕ ಈಡೇರಿಕೆ, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ಘನತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳು ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದುಡಿಮೆ ಸೇರಿದೆ.

ಈ ಹದೀಸನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಇಮಾಮ್ ನವವಿಯವರು ಹೀಗೆಂದಿರು "ಅವರ ಮೂಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತ ವವನೇ ಬಡವರು ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರಿಗಾಗಿ ದುಡಿದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುವವ."

ಬಡವರು ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ 2 ವಿಧವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬೇಡುವ ವಿಭಾಗ ಒಂದಾದರೆ : ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲು ಸಂಕೋಚಪಡುವ ಹಾಗೂ ಆ ಮ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದ 2ನೇ ವಿಭಾಗ. ಈ ಎರ ವಿಭಾಗದ ಜನರು ಸಮಾಜದ ಗಮನ ಮತ್ತು ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. (ಫತ್ವಾಲ್)

ಅನಾಥ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬೇಡಿಕೆ

ಅನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳು ಪದೇಪದೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವಷ್ಟೆ. ಈ ಸದ್ವರ್ತನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅರ್ಹಗೊಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಧಾರ ಮತ್ತು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಪೌರನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ವಿಶಾಲ ಬೇಡಿಕೆಯು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಾಥ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಶಾಲ ವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹದೀಸ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. "ಅನಾಥ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆ ವಹಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ನಾನು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರಾಗಿರಲಿ, ಅನ್ಯರಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳಂತೆ ನಿಕಟವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಮೇಲಿನ ಹದೀಸ್‌ನ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ 'ಕಫಾಲತ್' (ಸಂರಕ್ಷಣೆ) ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಉಪಚಾರ, ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿ, ಉಪಜೀವನದ ವ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಇಮಾಮ್ ನವವಿ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರು "ಅನಾಥರಿಗೆ ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೇ ಅನಾಥ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಂತ ಹಣದಿಂದ ಅವ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಾತನೂ, ಮೇಲ್ನೋಟ ವಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಶರೀಅತ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಿ ವವನಿಗೂ ಅನಾಥರ ಹಣದಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೂ ಇದೇ ಶ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ."

ಅನಾಥರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಷಟ್ಕೆಗೆ ಆತನು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅನಾಥರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಡೇರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅನಾಥರ ಸಂರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ವೊಪ್ಪ ದೊರೆಯುವುದು.

ರ್ಮಿಕನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ

ಹಜ್ಜತುಲ್ ವಿದಾಅನ(ವಿದಾಯ ಹಜ್ಜ್) ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಝಕಾತ್‌ನ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಕರಿಸುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ಬಂದು ತಮಗೂ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಗಂತುಕರ ಆರೋಗ್ಯ, ದೃಢಕಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಳಿದರು, "ನೀವು ಕೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ದಾನದ ಹಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಲು ನನ್ನದೇನೂ ಷ್ಟೀಪವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಿಗೆ ದಾನದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು." (ಅಬೂದಾವೂದ್) ದುಡಿಯಬಲ್ಲ ರೋಗ್ಯವಂತರಿಗೆ ಝಕಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ಸಾರಾಂಶ. ಮಾಮ್ ಖತ್ತಾಬಿ ಹೀಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತನೆಂದು ಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಝಕಾತ್ ನಿಷೇಧಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಲಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿರಬಹುದು. ಥ ಮಂದಿಗೆ ಝಕಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸ ಬಾರದೆಂದು ಈ ಪ್ರವಾದಿ ಸನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ." (ಮುಅಲಿಮುಸ್ಸುನನ್ 2/62)

ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗ ನ್ನರೆ ಅವರಿಗೆ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ನೆರವು ನೀಡಿ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸ ಿಕೆಂಬುದೇ ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಯುವ, ಆರೋಗ್ಯವಿದ್ದರೂ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಣದಿಂದ ಉಪಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗದೆ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಅನೇಕ ಏವಕರು ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ದೊರೆತರೆ ಆ ಪೈಕಿ ಸ್ಥಿನವರು ಸ್ವಲ್ಪದೊಂಗೆವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸ ಫ್ಲರು. ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಶಾತ್, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯಾವ ಣಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವವರೂ ವಿರಳ.

ದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ನೆರವು

ಪ್ರವಾದಿಯವರೊಂದಿಗೆ(ಸ) ನಡೆಸಿದ ತನ್ನ ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಾಬಿ ಅಬೂದರ್, ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ, "ಅತ್ಯಂತ ಪುಣ್ಯದಾಯಕ ಮತ್ತು ಷ್ಟವಾದ ಕರ್ಮ ಯಾವುದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. 'ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ

ಮತ್ತು ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ' ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ 'ಯಾವ ರೀತಿಯ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದಾಯಕವೆಂದು ನಾನು ಪುನಃ ಕೇಳಿದೆ. 'ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯಿರುವ ಮತ್ತು ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವ ಗುಲಾಮನನ್ನು' ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಪುನಃ ಕೇಳಿ 'ನನಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ?' ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, 'ಬಡತನದಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೆರವಾಗುವುದು. 'ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ?' ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ತನ್ನ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ಜನರ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡು. ಅದು ತನಗೇ ಮಾಡುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ದಾನವಾಗಿದೆ." ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ, ಆತನ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮರ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜೀವನೋಪಾಯ ದಾರಿಗಾಗದೆ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಮರಣವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅವನ ನೆರವು ನೀಡಿ ಅದರಿಂದ ಪಾರುಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಬಡತನದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿದೆ. ನೆರವಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನೆರವು ಪಡೆದವನ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ನೆರವು ನೀಡುವವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಾಪಾರ, ವೃತ್ತಿ ಇರುವವರಿಗೂ ನೆರವಾಗಬಹುದು. ಅಧಿ ನೆರವು, ಯಂತ್ರಗಳ ಸರಬರಾಜು, ವ್ಯಾಪಾರ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಒದಗಿಸುವ ಇತ್ಯಾದಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಜನರ ಗಮನ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಡಿಮೆಯಿರುವವರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಎಂಬ ಹದೀಸ್‌ನ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ಉದ್ಯೋಗ ತರಬೇತಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಮರ್ಥ ಉದ್ಯೋಗ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಜನಸೇವೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೂಪವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು. ಈ ಮೂಲಕ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಒಂದು ಮಿತಿಯ ವರೆಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು.

ಸೇವೆಯ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪಗಳು

ತಾತ್ಕಾಲಿಕ, ತುರ್ತು ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಸೇವೆಯ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಇತರ ಕೆಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಸಮಾಜ ಉನ್ನತಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ದೂರಗಾಮಿ ಪ್ರಭಾವವ ಹೊಂದಿದೆ.

ಅರ್ಥಿಕ ನೆರವು

ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಸೇವೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅನುಮತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲರು, ಅಸಹಾಯಕರು, ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ:

"ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆವುದು ಧರ್ಮಶೀಲತೆಯಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೂ ನಿರ್ಣಾಯಕ ನವನ್ನೂ ದೇವಚರನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಅವನಿಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನೂ ಹೈತ್ನೂರ್ವಕ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಅನಾಥರಿಗೂ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೂ ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿಯೂ ವ್ಯಯಿಸುವುದೂ ಮಾರ್ಪುನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೂ ಝಕಾತ್ (ಕಡ್ಡಾಯದಾನ) ನೀಡುವುದೂ ವಾರ್ಗ್ಹಾಡಿ ದರ ಪೂರೈಸುವುದೂ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳ ಸಮರವಾಗುತ್ತಿರ ನಾಗಲೂ ಸಹನೆಯಿಂದಿರುವುದೂ ಧರ್ಮಶೀಲತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರೇ ಸತ್ಯಸಂಧರು ಮತ್ತು ಇವರೇ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:177)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥದವರ ಕಪಟ ದೇವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ನೈಜ ದೇವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾದ 'ಬಿರ್' ಎಂಬ ಪದವು ಶೇಷತಃ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯದ ಹೊರತಾಗಿ 'ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದು' ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೇವನ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. 'ಮಾರ್ಪು' ಮತ್ತು ಝಕಾತ್‌ನ್ನು ಇದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜನರ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಈಡೇರಬೇಕು. ಮನದಲ್ಲಿ ಸತ್ವಾಸದ ಬೆಳಕು ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಸ್ವತಃ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಬಂಧುಗಳು, ಅನಾಥರು, ಯಾತ್ರಿಕರು, ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಗುಲಾಮರು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ವ್ಯಯಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾನವನು ಪುಣ್ಯದ ಉನ್ನತಿಗೇರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಈ ವಚನದ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯದ ಫಲನೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಈ ಒಳಿತು ಸಕಲ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಒಳಿತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಒಂದು ಗುಣವಿಶೇಷವೂ ಆಗಿದೆ. ನಮಾಝ್ ಎಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಝಕಾತ್ ಮಾನವರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಸಂಪತ್ತು ಕೇವಲ ಅವನಿಗೇ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಬಡವರಿಗೂ ದರಿದ್ರರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿದೆಯೆಂದೆ ಇತರ ಕೆಲವು ವಚನಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. "ಸಂಬಂಧಿಕರು, ದರಿದ್ರರು ಮತ್ತು

ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೂ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ದುಂದುಗಾರ ಶೈತಾನನ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೈತಾನನಾದರೋ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಕೃತಘ್ನನು."

(ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲ್: 25-2)

ಇಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇತರರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ದುಂದುಗಾರ ಮತ್ತು ದುರ್ವ್ಯಯವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದುಂದು ಮತ್ತು ದುರ್ವ್ಯಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದೇ ಆಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನ ಹೀಗಿದೆ, "ಅಲ್ಲಾಹನೇ ತಾನಿಚ್ಛದವರಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರ ವಿಸ್ಮೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು (ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ) ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಇವರು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಿಕನಿಗೆ, ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ ಅವರವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಈ ಕ್ರಮ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಅವರೇ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುವರು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 30:37-3)

ಈ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಅವರ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ. ಮಕ್ಕಾದ ರಫುಕಾತ್ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಿಕರ, ದರಿದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಮಾಮ್ ರಾಫಿಯವರು ವಚನದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸೇವೆಯೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ರಫುಕಾತ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಲು ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಶರತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೆ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಫುಕಾತ್‌ನ ಬಳಕೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್, ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

(ತಫ್ಹೀರ್ ಕಬೀರ)

ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯವು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಔದಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅದು ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಡವರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಮೂಡಿದರೆ, ಬಡವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ ನಡುವೆ ಇಂದಿನಂತೆ ಘರ್ಷಣೆ ಎಂದೆ ಇರಲಾರದು.

೭

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಅಥವಾ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯ ಿರೆ ಆತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹದಗೆಡುವುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ದ ನೆರವು ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲ ನೀಡಿದಾತನಿಗೆ ಆತನ ಹಣ ಮರಳಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಸಾಲವು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯಾಗುವುದು. ಅದರ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲಗಳನ್ನು ಾದಿಯವರು(ಸ) ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಿವೂದ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಇನ್ನೊರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಾ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ಬಾರಿ ನೆರವಾದಂತಾಗುವುದು.' (ಇಬ್ನುಮಾಜಿ)

ಇಮಾಮ್ ಶೌಕಾನಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸಾಲ ನೀಡುವ ಪುಣ್ಯದ ಕುರಿತು ಹಲವು ಪ್ರವಾದಿ ನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ವಾಗಬೇಕು, ಅವರ ಬಡತನ ಮತ್ತು ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಾವೂ ಸೇರಿದೆ. ಸಾಲವು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೆಂಬ ಕುರಿತು ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ.

ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ರಿಂದ ಯಾರ ಘನತೆ, ಗೌರವಗಳಿಗೂ ಕುಂದುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ನು ರಸಲಾನ್ ಳಿರುವಂತೆ, ಸಾಲ ಕೇಳುವುದು, ಅವ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಾದೂ ಸಾಲ ಪಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. (ನೈಲುಲ್ ಔತಾರ್, 5/347)

ವಾಣಿಜ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭಿಸಿ ಅದನ್ನು ತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸುವ ನಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಲವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲವು ವ್ಯಾಪಾರದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಸಾಲದ ವಾದೇವಿ ನಿಂತರೆ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗ ಿದು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಲೌಕಿಕ ಮನಸ್ಸು ಸಾಲವನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಲಾಭದ ಸರಳ ದಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆಯದೆ ಸಾಲ ನೀಡಲು ಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಬಡ್ಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಾ ಪಡೆದಾತನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಒಂದಂಶ ಲಾಭವು ಸಾಲ ನೀಡಿದವರಿಗೂ ಾರೆಯಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯಯುತವೆಂದು ಬಡ್ಡಿಯ ವಕ್ತಾರರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಣದ ಾ ಕುಸಿತವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮರ್ಥನೆಯಿದೆ.

ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆಯ ಅಡ್ಡ ಹಾದಿಯೆಂದು ಸಾಲವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಲೌಕಿಕ ನಸ್ಸನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಲವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಾದು ರೀತಿಯ ಔದಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಣದ ದರ ಕುಸಿತದ

ಪ್ರಕಾರ ಬಡ್ತಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವ ಬದಲು ಸಾಲಗಾರನಿಗೆ ಗರಿಷ್ಠ ಸಾಲ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಸಾಲ ಪಡೆದಾತನು ಕಾಲಾವಕೇಳಿದರೆ ಅನುಮತಿಸಬೇಕು. ಸಾಲವನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾರದ ಅರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಡ್ತಿ ನಿಷಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಘೋಷಣೆಯ ಜತೆಗೆ ಸಾಂಬಂಧಿಸಿದ ನೈತಿಕ ನಿರ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕುರ್ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. "ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ. ನೀವು ನಿಜಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವಿರಾದರೆ, ಜನರಿಂದ ನಿಬರತಕ್ಕ ಬಡ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ವ ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಣೆಯಿದೆಯೆ! ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿ. ಇನ್ನಾದರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರೆ (ಮತ್ತು ಬಡ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ) ಅಸಲು ಹಣ ಪಡೆಯಲು ನೀವು ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಆಕ್ರಮವೆಸಗಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮವಾಗಲೂಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಸಾಲಗಾರನು 'ಕಾಸಿಲ್ಲ ನಾದರೆ' ಅವನಿಗೆ ಸುಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗುವ ತನಕ ಸಮಯಾವಕಾಶ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು ದಾನರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದು, ನೀವು ಅರಿತವರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿಸಲ್ಪಡಿದನಾದ ಅವಮಾನ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಭಯಪಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅಗಲಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ಅಥವಾ ಪಾಪಗಳ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುವುದು ವಯಾರ ಮೇಲೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಲಾರದು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:278-2)

ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಾರನಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮರಳಿಸುವ ನೆನಪಿಸುವ ಜತೆಗೆ, ಸಾಲಗಾರನೊಡನೆ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾಲ ಪಡೆದಾತನಿಗೂ ಉಪದೇಶವಿದೆ. ಅಬೂಹುರೈರಾದಿಂದ(ರ) ವರದಿ: "ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಓರ್ವನಿಂದ ಒಂದು ಒಂಟೆ ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆತನು ಬಹಳ ಒರಟಾಗಿ ಸಾಲ ಮರಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತರಾದ ಸಹಾಬಿಗಳು ಆತನಿಗೆ ಕಟು ಉತ್ತರಿಸ ಬಯಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅವರನ್ನು ತಡೆದು ಹೀಗೆಂದರು: ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೇಳಲು ಆತನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅನುನೀಡಿರಿ. ಒಂದು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ನೀಡಿರಿ. ಆತನು ನೀಡಿದ ಒಂಟೆ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಸಹಾಬಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಸಾಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಮರುಪಾವತಿಸುವಾತನೇ ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮನು ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಅದನ್ನೇ ತರಲು ಆದೇಶಿಸಿದರು." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸಾಲಗಾರನೊಡನೆ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಪುಣ್ಯದ ಕುರಿತು ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: 'ಯಾರಾದರೂ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಲ ಪಾವತಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ನೆರ

ರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವನು.' (ಮುಸ್ಲಿಮ್) ಅಬೂಹುರೈರಾ ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ
 14: ಓರ್ವನು ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡಿದರೆ, ಅಥವಾ
 15: ಅವನನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದರೆ, ತನ್ನ ನೆರಳಿನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ನೆರಳೂ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ
 16: ಅಲ್ಲಾಹನು ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸನದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವನು. (ತಿರ್ಮಿಡಿ)
 17: ಇಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

'ಓರ್ವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಅವನು ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಸಾಲ
 18: ಟ್ಪಿದ್ದನು. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದನು.
 19: ತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪ ತೋರಿದರೆ
 20: ನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಸದ್
 21: ಸಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ನೀಡಿದನು.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

'ಒಮ್ಮೆ ಓರ್ವ ಸಾಲಗಾರನು ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಸಾಲ ನೀಡಿ
 22: ನಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿದನು. ಯಾವ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನೂ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತ
 23: ಕೆ ಹಾಕಿ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರ
 24: ಡು ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಣೆಹಾಕಿದವರು ಯಾರು? ಎಂದು
 25: ನಾಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಸಾಲ ನೀಡಿದವನು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಆತ
 26: ರುಸುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಕಲಬ್ ಬಿನ್ ಮಾಲಿಕ್‌ರಿಂದ ಏನೋ ಸಾಲ ಪಡೆದ ಅಬೀ ಹದ್ರದ್‌ರಿಗೆ,
 27: ರಳಸಲು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮರುಪಾವತಿಸ
 28: ಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕುರಿತು ಕಲಬ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದಾಗ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶವನ್ನು
 29: ನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಕಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಸನ್ನೆಯಿಂದ
 30: ಚಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಲಬ್‌ರು ಆ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸಾಲ ಪಡೆದ ವಸ್ತು ಕಳೆದು ಹೋದರೆ ಅಥವಾ ಮರುಪಾವತಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ
 31: ರ ನಿಯಮವೇನೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಾ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅಪೇಕ್ಷಿತರಿಗೆ ನೀಡ
 32: ಗುವ ಸಾಲವು ಒಂದು ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಸುಲಭ
 33: ದಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು
 34: ತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಲಗಾರನೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು
 35: ಮೃತೆಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಶೋಷಿಸ
 36: ರದು. ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಬೇಕು.
 37: ಸೆಲ್ಲ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ಉಡುಗೊರೆ

ಉಡುಗೊರೆಯೂ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಉಡುಗೊರೆ ಅಥವಾ ಪಾರಿತೋಷಕವು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ನೀಡಲಾಗುವ ದಾನವಾ/ ಅದರಿಂದ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆ ಬಳಿಕ ಬೆಲೆ ನೀಡಿ ಕೂಡ ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ.

ಉಮರ್ ಹೇಳಿದರು, "ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೋರ್ವನಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕುಸುಮವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಭಾರೀ ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೋಷಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕುದುರೆಯು ಸಾಯಿ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಮನಗಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಅವರಿಂದ ಮರಳಿ ಖರೀದಿಸುವ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾನು ಆ ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿಯವರೊಡನೆ ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ನೀನು ಒಂದು ದಿಹ್‌ಮ್ ನೀಡಿಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದಾನವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವುದು ನಾಯಿಯು ತಾನು ವಾಪಸು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ನೆಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ." (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅತಿ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಳುಗಡಹಿದಂತೆ. ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ತೋರಿಸದಿರುವ ಕೂಡಾ ಒಮ್ಮೆ ನೀಡಿದ ದಾನವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಲ್ಲ. ದಾನ ಅಥವಾ ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೆಲೆ ನೀಡಿ ಖರೀದಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಅಂಶವು ಸೇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದಾನವು ದೊರೆತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನು ನೀಡಿದಾತ್ಮಕ ಮರಳಿಸುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಲೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯ ತೋರಿಸಿ ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಆತ ನಿರ್ಬಂಧಿತನಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರದ ಅಂಶವನ್ನೆತ್ತಲಾಗಿದೆ.

ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ದಾನ

ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ದಾನವೂ ಜನಸೇವೆಯ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮರಳಿಸುವ ನಿಬಂಧನೆಯಿರಿಸಿ, ಏನಾದರೂ ವಸ್ತುವು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ದಾನ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ದಾನವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದಾನ ಮತ್ತು ಉಡುಗೊರೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. "ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವ ಒಂಟೆ ಅಥವಾ ಬೆಳೆಗಾತ್ರ ಹಾ

"ಒಂಜೆ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸುರಿಸುವ ಆಡನ್ನು ನೀಡುವುದು ಉತ್ತಮ ನಾನವಾಗಿದೆ." (ಬುಖಾರಿ)

ಒಬ್ಬನು ಒಬ್ಬ ಗ್ರಹಸ್ಥನಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಒಂದು ಪಾತ್ರ ತುಂಬ ಹಾಲು ನೀಡುವ ಒಂಟೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

"ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಳೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗಾದರೂ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಕ್ಷತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. (ತಿರ್ಮಿದಿ)

ಬೆಳಿ ನೀಡುವುದೆಂದರೆ ಸಾಲವೆಂದು ತಿರ್ಮಿದಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಲವಾಗಿ ನೀಡುವ ಹಣವನ್ನು, ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ದಾನವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಆದನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದರೂ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ದಾನಗಳು ಮಾನವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ದಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ದಾನಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯ ರೋಮ, ಉಣ್ಣೆ, ಸೆಗಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಕ್ರಮಶಃ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ.

ಒಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: "ದೇವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೋಡಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾನ ನೀಡುವವನನ್ನು ಅಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಓ ದೇವನ ದಾಸನೇ! ನೀನು ಮಹಾ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿರುವೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು." (ಬುಖಾರಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಓರ್ವನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಣದಿಂದ ಒಂದು ಜೋಡಿಯನ್ನು ದೇವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸುವರು." "ಒಂದು ಜೋಡಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದೆಂದರೇನು?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು, "ಒಂಟೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡು ಒಂಟೆ, ಕುದುರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡು ಕುದುರೆ." (ನಸಾಈ)

ಈ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ದೇವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ವ್ಯಯಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಮೂಲಕ ವರ್ಗಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಂತೆ ಉಪದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ವರ್ಗದ ಜೋಡಿ ವಸ್ತುಗಳು ದೊರೆತರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನವರ

ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಈಡೇರಬಹುದು. ಗದ್ದೆ ಉಳಲು ಹಾಗೂ ಗಾಡಿ ಎಳೆಯಲು ಜೋಡೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಖರ್ಚಿನ ಅಧಿಕೃತದಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ದಾನವಾ ದೊರೆತರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಗದ ಸಂದರ್ಭವೂ ಇದೆ. ಈಡೇರಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಗಾತ್ರದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪುಣ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ದನವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಹಣ, ವಸ್ತ್ರ, ಕೃಷಿ ಉಪಕರಣಗಳು, ಯಂತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನವರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ಫೀಸಬೀಲಿಲ್ಲಾಹ್(ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ)ದ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾಲುದಾರಿಕೆ

ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಹಣವಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಅಥವಾ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಕೆಲವರಾದರೂ ದುಡಿಯಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಬಳಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಮುದಾರಿಬ (ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಾತ್, ಹಣವಿರುವವರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಹೂಡುವುದು. ಪರಿಶ್ರಮಿಸಬಲ್ಲವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಹೂಡುವುದು, ಮುದಾರಿಬವನ್ನು ಇಬ್ಬು ಅಸೀರ್ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಒಬ್ಬನು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ ಮುದಾರಿಬ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ ಎಕೆಂದರೆ ಜನರು ಎರಡು ವಿಧದವರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರ ಬಳಿ ಹಣವಿರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಕೈ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುದಾರಿಬ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಸಿರಿವಂತ ಮತ್ತು ಆವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರಿ ಎಲ್ಲರ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಸಹಾಬಿಗಳು ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಗೊಳಿಸಿದರು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಹಿಶಾಮ್‌ರ ಒಂದು ವರದಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಬಳಿ ಕರೆದೊಯ್ದಾಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ನಯವಾಗಿ ನೇವರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು." ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಸಹ್ರ ಬಿನ್ ಮಅಬದ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ನನ್ನ ಪಿತಾಮಹ

ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್ ಮತ್ತು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಝುಬೈರ್ ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಹಭಾಗಿ ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಒಂಟೆ ಹೊರುವಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲಾಭವಾಗಿ ಪಡೆದು ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು."

(ಬುಖಾರಿ)

ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೆಂದು ಕುರ್ಆನ್, ಹದೀಸ್ ಮತ್ತು 'ಇಜ್‌ಮಾಅ'ನಿಂದ (ವಿದ್ವಾಂಸರ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ) ದೃಢಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಇಮಾಮ್ ಅಬುಲ್ ಕಾಸಿಮ್ ಖರ್ಕಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಪಾಲು ವ್ಯಾಪಾರದ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತಿಯ ಕುರಿತು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅದರ ಕೆಲವು ರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನಮತವಿದೆ. (ಮುಗ್ಗಿ)

ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯು ಹಣದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಎರಡಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇಂದು ವ್ಯಾಪಾರೀ ರಂಗವು ಕಡಿಮೆ ಹಣದಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗದಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಯಸುವ ಹಲವರು ಸೇರಿ ರಚಿಸುವ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಮೂಲಕ ಈಗ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಡಿಮೆ ಹಣವಿರುವವರಿಗೆ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಅಂಥ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯು ಜನಸೇವೆಯ ಒಂದು ರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ.

ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ವಾಣಿಜ್ಯ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಅವುಗಳ ವಿನಾ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಘನ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನುರಿತ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರಿಗೂ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ದಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಬಂಡವಾಳಶಾಹೀ ಮನಸ್ಸು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದರೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ.

ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ

ಕೃಷಿ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಜಂಟಿ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ, ಕೃಷಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಕೃಷಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜಂಟಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಗೇಣಿಗೆ ಪಡೆದು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ದೃಢೀಕರಿಸಿವೆ. ಒಬ್ಬನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬನು ಬೇಸಾಯ

ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶರತ್ತಿನಂತೆ ಉಭಯತ್ರರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಗೇಣಿಯ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಅಬೂಹುರೈರಾರ(ರ) ವರದಿ: ವಲಸೆಯ ಬಳಿಕ ಅನ್ನಾರರು ತಮ್ಮ ಖರ್ಜೂರ ತೋಟಗಳನ್ನು ತಮಗೂ ಮುಹಾಜಿರರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರಲ್ಲಿ(ಸ) ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅನ್ನಾರರು ಹೇಳಿದರು "ಹಾಗಾದರೆ ಮುಹಾಜಿರರು ನಮ್ಮ ತೋಟಗಳ ಮೇಲ್ಮೋಟ ವಹಿಸಿ, ನೀರಾವರಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಆದಾಯವನ್ನು ಉಭಯತ್ರರಲ್ಲಿ ಹಂಚೋಣ." ಮುಹಾಜಿರರ: ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

(ಬುಖಾರಿ)

ಮದೀನಾದ ಎಲ್ಲ ಮುಹಾಜಿರ್ ಕುಟುಂಬಗಳು ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ 1/3, 1/4ರ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದುವು ಹಾಗೂ ಸಹಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಿ, ಸಅದ್, ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಹಾಗೂ ತಾಬಈಗಳಲ್ಲಿ ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಯಝೀಝ್, ಕಾಸಿಮ್ ಬಿನ್ ಮುಹಮ್ಮದ್, ಉರ್ವಾ ಬಿನ್ ಝುಬೈರ್, ಅಬೂಬಕರ್, ಉಮರ್ ಮತ್ತು ಅಲಿಯ ಕುಟುಂಬದವರು ಹಾಗೂ ಇಬ್ನ್ ಸೀರೀನ್ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂದು ಅಬೂ ಜಲ್ಫರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಅಸ್ಸದ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "ನಾನು ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಯಝೀಝ್ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಹ. ಉಮರ್(ರ) ತಮ್ಮ ತೋಟಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶರತ್ತುಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಗೇಣಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೀಜ ಇತ್ಯಾದಿ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರೇ ನೀಡಿದರೆ ಉತ್ಪನ್ನದ ಅರ್ಧಾಂಶ ನೇಗಿಲು ಬೀಜ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರೈತನೇ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಉತ್ಪನ್ನದ 2/3 ರೈತನಿಗೆ, ಉಳಿದದ್ದು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು."

ಭೂಮಾಲಿಕ ಮತ್ತು ರೈತನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶರತ್ತಿನನ್ವಯ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಸನ್ ಬಸ್ರೀಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಮಾಮ್ ಝುಹ್ರಿಯವರಿಗೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಹಸನ್ ಬಸ್ರೀ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ದುಡಿಯುವವನಿಗೆ 1/2 ಪಾಲು ಎಂಬ ಶರತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಬ್ನ್ ಸೀರೀನ್, ಅತಾ, ಹಕಮ್, ಝುಹ್ರೀ ಮತ್ತು ಕತಾದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನೂಲು ತಯಾರಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ 1/3 ಅಥವಾ 1/4ರ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲೂ ಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆದಾಯದ 1/3 ಅಥವಾ 1/4 ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಶರತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಗೆ ಚಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಮಲ್ಮೂಕ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

(ಬುಖಾರಿ)

ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಶಕ್ತಿ ಮಾನವರಿಗೆ ವಿಕಪ್ರಕಾರ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಯಸುತ್ತದೆಂದು ಈ

ವರಣೆಗಳಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಲೌಕಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಶಕ್ತಿ
ರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದು ಸಮಾಜ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ
ತಿ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಇವೆರಡರ ಸೂಕ್ತ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ
ಸಮಾಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ.

ಸಲಹೆ

ಮಾನವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ,
ಸ್ವಾಭಾವ, ಉದ್ಯೋಗ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಕೃಷಿ, ಪ್ರಯಾಣ, ರೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಉಪದೇಶ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ರಂಗಗಳಾಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ
ಯಮಾವಳಿಗಳಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದ ನಾನಾ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳುವಳಿಕೆ
ಕಡೆಯುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ
ಸಲಹೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು
ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ
ಇಂದು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇಂಥ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ
ಋಹತ್ಯವಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ
ಕದೀಸುಗಳಿಂದ ಅದು ನಮಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಓರ್ವನು ಒಳಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದರೆ ತನ್ನ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಕರ್ಮ
ಾರ್ವಹಿಸುವಾತನ ಪ್ರತಿಫಲದ ಅರ್ಧಾಂಶ ಆತನಿಗಿದೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್) ಹಾಗೆಯೇ ತಪ್ಪು
ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ವಂಚನೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

"ಯಾರಾದರೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಫತ್ವಾ ನೀಡಿ, ಫತ್ವಾ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವನು ಆ ಪ್ರಕಾರ
ಕರ್ತಿಸಿದರೆ ಅದರ ಪಾಪ ಫತ್ವಾ ನೀಡಿದವನ ಮೇಲಿರುವುದು. ಓರ್ವನು ತನ್ನ
ಹೋದರನಿಗೆ ಹಿತ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ
ಉಪದೇಶಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಹೋದರನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಂತಾಗುವುದು." (ಅಬೂದಾವೂದ್)

ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ.
ಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ, ನವೀನ ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು
ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವ
ಅಥವಾ ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಸ್ಲಾಮೀ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ವಿವರಿಸುವ ಯಾವೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಮರ್ದಿತರಿಗೆ ನೆರವು

ಸಮಾಜದ ಮರ್ದಿತರಿಗೆ, ಸಂತ್ರಸ್ತ ಜನ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಜನಸೇವೆಯ
ತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್

ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾರಾದರೂ ವಿನಾ ಕಾರಣ ಅಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅಕ್ರಮದ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಮರ್ದಿತನನ್ನು ಮರ್ದಕನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ಬರಾಲ್ ಬಿನ್ ಆರ್ಝಿಬ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಪ್ರವಾದಿಯವರು ವಿಧಿಸಿದ ಏಳು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮರ್ದಿತನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಮರ್ದಿತರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಕರ್ತವ್ಯ(ಫರ್ಝ್ ಕಿಫಾಯ)ವೆಂದು ಇಮಾಮ್ ನವವಿಯವರ ಅಭಿಮತ. ಒಳಿತನ್ನು ಆದೇಶಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದೂ ಸೇರಿದೆ. (ಶರಹ್ ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಯಾರಾದರೂ ಜೀವ, ಸಂಪತ್ತು, ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿದರೆ, ಮನೆ ದೋಚಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಗಾಹುತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ನೆರವಾಗ ಬೇಕಾದುದು ಆತನ ಪರಿಸರದ ಜನರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವಾರು ಮಂದಿಯ ನೆರವು ಆತನಿಗೆ ದೊರೆತರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗುವರು.

ಮರ್ದಿತರಿಗೆ ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬಹುದು. ಅದು ಕಾನೂನು ನೆರವು ಅಥವಾ ನೈತಿಕ ನೆರವು ಆಗಿರಬಹುದು. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ದರಿದ್ರನೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಮರ್ದಿತನ ನೆರವಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮಣವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಮರ್ದಿತರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ದೃಢನಿಶ್ಚಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಗೊಂದಲ, ಅರಾಜಕ ಸ್ಥಿತಿ ತೊಲಗುವುದು. ತೀರಾ ದುರ್ಬಲರಾದ ಜನರಿಗೂ ಶಾಂತ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಬದುಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು.

ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳು

ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದಂತೆಯೇ ಸಮಾಜದ ಇತರರಿಗೂ ಅಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿರಬಹುದು. ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ : ವಿಧಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಸೇವೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತವೆ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಎಲ್ಲ ಪೌರರಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಇತರ ಕೆಲವು ಸೇವೆಗಳಾದರೂ ಸಮಾಜದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಡೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ವಿಧದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ.

ಜನಪರ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. ಬಹುತೇಕ ಜನ ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆಗಳು ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ತನ್ನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪಾಲನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವು ಅದರಿಂದ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಉತ್ತರವೇನು? ಒಂದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಎಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರವುಗಳದ್ದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಾ ವಿಷಯವಲ್ಲ.

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವು ಇರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದರ ಎಲ್ಲ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬುನಾದಿಯಾಗಿದೆ ಯಷ್ಟೇ. ಅದರ ರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮಾನವನೇ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಸೇವೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರಥಮತಃ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರಿಸರ ಶುಚೀಕರಣ

ಜನರಲ್ಲಿ ಶುಚಿತ್ವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಜನಕಲ್ಯಾಣದ ಪ್ರಮುಖ ಕುಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಶುಚಿತ್ವ ಮತ್ತು ಶುಭ್ರತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಕುರಿತು ಜನಮನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಮಲಿನ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳ ಅಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಶುಚೀಕರಣ ಕುಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಗರ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಶುಚೀಕರಣ ಮತ್ತು ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿರ್ಮೂಲನಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಜನರು ಮಲಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇವು ಕೂಡಾ ಶುಚೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶುಚಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಶುಚೀಕರಣಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ನೀಡಿರುವ ಮಹತ್ವ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಮಾಲಿನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವೈಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶುಚಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಶುಭ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಮೂಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಪ್ರೇರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಶುಚಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾದಿಯ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳ ನಿವಾರಣೆ

ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಸಂಚಾರ ರಸ್ತೆಗಳು ಸ್ವಚ್ಛ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯಾಣ ಸೌಲಭ್ಯವು

ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು. ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಸಂಚಾರ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು, ಸಂಚಾರ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯಾಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಆಧುನಿಕ ಯುಗವು ಆಕಾಶಯಾನದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಆ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಂಚಾರಿ ರಸ್ತೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಅನುಕೂಲಗೊಳಿಸುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿವೆ. ಆದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಹಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಜನಜಾಗೃತಿಗಳ ಜತೆಗೆ ದೇವಭಯ, ಮಾನವ ರೊಂದಿಗಿನ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಮೇಳೈಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಅವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಹಸ್ರಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೂ ಸಂಚಾರದ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ದಿನ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ.

ಇಸ್ಲಾಮೀ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ ಇಂತಹ ಜನಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಯು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲಿದೆ. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿರುವ ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದೂ ಸೇರಿವೆ. ಈ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ಹೀಗಿವೆ. ಅಬೂ ಹುರೈರಾರ(ರ) ವರದಿ: 'ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ 70ಕ್ಕೂ ಅಥವಾ 60ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಖೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು "ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್" (ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧ್ಯನಿಲ್ಲ) ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ವಚನವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ್ದು ದಾರಿಯಿಂದ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಲಜ್ಜೆಯು ವಿಶ್ವಾಸದ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಾಗಿದೆ.

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ದೇವವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲಕ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡುವ ಸದ್ಭಾವನೆ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿರ್ಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದರೆ ತನ್ನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾನವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನೊಡ್ಡುವ ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ

ಲಿನ್ನಗಳನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೆಲವೇ ಆತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿಸುವನು. ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವಾದಿ ಕರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಮರದ ಒಂದು ಕಡೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ತೊಲಗಿಸಿದ ಓರ್ವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ವರದಿ: ಅಬೂಹುರೈರಾ)

ಜನರು ನಡೆಯುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದು ಆತನ ಸ್ವರ್ಗದ ಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಗಿಸಿತೆಂಬುದೇ ಈ ವಚನದ ಸಾರಾಂಶ.

ಅಬೂ ಹುರೈರಾರ(ರ) ವರದಿ: ಓರ್ವನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ನಿಡ್ಡ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದನು. ಫಲಾನು ಅವನ ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಆತನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದನು.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿ ಹೀಗಿದೆ. "ಓರ್ವನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡ್ಡ ಮರದ ರೆಂಬೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ವನ್ನು ಕಡಿದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅವನು ಮನದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಫಲಾನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸಿದನು. (ಬುಖಾರಿ)

ಅರ್ಥಾತ್ ಜನರು ಸಂಚರಿಸುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತುಚ್ಛ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದರೂ ಫದಂತಹ ಶಾಶ್ವತ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತಹ ಜನಸೇವೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ತನಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಿರೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅಸ್ಲವಿಯವರೊಡನೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಂಚಾರ ಹಾದಿಯ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ಳಿಸುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಆದೇಶಿಸಿದರು. (ಮುಸ್ಲಿಮ್) ಕೇವಲ ಸಂಚರಿಸುವ ಯಲ್ಲಿರುವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಒದಗಿಸಿ ಅವರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ಸ್ಥ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದಾಯಕವೆಂಬ ಸೂಚನೆಯೂ ಈ ವಚನದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ ಾದು ಇಮಾಮ್ ನವವಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಗಮನ ಳಿಸಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಪದೇಪದೇ ಸ್ಲಿಮರು ಸಂಚರಿಸುವ ಹಾದಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಳಯವಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವು ಈ ಆದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಚಾತಿ ಮತ ಳವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರ ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗದ ಅಡಚಣೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಯೂ ಳ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹ ಕರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಎಂಬ ಬದಲಿಗೆ ಜನರು

ಎಂದು ಇತರ ಕೆಲವು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಬೂ ಹುರೈರ(ರ) ಎ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದಾರಿಯಿಂದ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದೂ ದಾನವಾಗಿದೆ.

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ಅವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ
ದಾನಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೇ. ಸಂಚಾರದ ಹಾದಿಯಿಂದ ತೋ
ಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಯಾ
ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸುಗಮ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸಲಾಗು
ಈ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಂಥ ಸೇವೆಗಳೂ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮಾ
ದಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಚಾರ ಪಥದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಿವ
ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಅಂಗವೆಂದು ಇಸ್ಲಾ
ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಉದಾತ್ತ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಛತ್ರ ಮತ್ತು ಹೊಟೇಲುಗಳು

ಜನರು ಸಂಚರಿಸುವ ಮಾರ್ಗದ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಟೇಲು ಮತ್ತು ಛತ್ರಗ
ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಜನಸೇವೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಉ
ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆತು ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದರಿಂದಾಗುವ ತೋ
ಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮಿತಿಯ ತನಕ ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪುಣ್ಯದ
ಅಬೂಹುರೈರ(ರ) ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಆತನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪುಣ್ಯ ದೊರೆಯುವ ಕರ್ಮ
ಹೀಗಿವೆ. ತಾನು ಕಲಿತು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ, ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ನಿ
ವಾರಿಸುದಾರರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಕುರ್‌ಆನ್ ಗ್ರಂಥ(ಮುಸ್‌ಹಫ್), ನಿ
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಸೀದಿ ಅಥವಾ ಯಾತ್ರಿಕರ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡ ಅ
ತಾನು ತೋಡಿದ ಕಾಲುವೆ, ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಪ
ಯಿಂದ ನೀಡಿದ ದಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವು ಮರಣದ ಬಳಿಕವೂ ಆ
ದೊರೆಯುತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ.

(ಇಬ್ನುಮ

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ದಾನವೆಂದು ಸಾರಿರುವ ಕೆಲವು ಜನೋಪಯ
ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಛತ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾ
ಸೇರಿದೆ. ಇಂಥ ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಯವು ಉದಾತ್ತ ದಾನವೆ
ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹ. ಅಬೂ ಉಮಾಮರಿಂದ ವ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಡೇರೆಯ ನೆರಳು ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ದಾನ ಧರ್ಮ
ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ.

(ತಿಮಿ

ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಯೋಧರಿಗೆ ಡೇರೆ, ಬಿಡಾರಗಳನ್ನು ಸುವುದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆ, ತರಬೇತಿ, ಸಂದೇಶಪ್ರಚಾರ, ಉಮ್ರಾದಂಥ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

೩ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ನೀರು, ಜೀವನದ ಮೂಲಭೂತ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಇಂದಿನ ವಲ್ಲಿಯೂ ಶುದ್ಧ ನೀರಿನ ಶೇಖರಣೆ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಾನುಸಾರ ಅದರ ಲಭ್ಯತೆಯು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ತತ್ವ ನೀಡಿದೆಯೆಂಬುದು ಕಾಲುವೆ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಪುಣ್ಯವಿದೆಯೆಂಬ ಮೇಲಿನ ಹದೀಸ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಹ. ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಉಬಾದ, ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಮಾಡಬಯಸಿ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರೊಡನೆ(ಸ) ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸುವಂತೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಕಿಯೇ ಅವರು ತಾಯಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸಿದರು. (ಅಬೂದಾವೂದ್)

ಶುದ್ಧ ನೀರಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಗಾಗಿ ಕೆರೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದು ನಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದು, ಕುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಕೊಳವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧ ನೀರನ್ನು ವಿತರಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಶಾಶ್ವತ ದಾನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ಜನೋಪಯೋಗಿ ಗಳೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ.

4 ಜನವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು

ಬರಡು ಜಮೀನನ್ನು ಕೃಷಿ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ನೆರವು ನೀಡುವುದು ಲ್ಯಾಣದ ಪ್ರಧಾನ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ, ಕೃಷಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಲಾಭವಿದೆ.

ಜನವಾಸವಿಲ್ಲದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಜನವಾಸ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಲಾಭವನ್ನು ಜನರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿವಾಸ ಬಯಸುವ ಜನರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಿ ಕೈ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸರಕಾರವು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಜನ ವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು. ಬರಡು ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಜನವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮವೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ಜಾಬಿರ್‌ರಿಂದ(ರ) ವರದಿಯಾಗಿದೆ: ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು. "ಮೃತ ಭೂಮಿಯನ್ನು

ಜೀವಂತಗೊಳಿಸುವವರಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿ, ಜಾಲ (ಮಾನವ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ ಇತ್ಯಾದಿ) ಅದರಿಂದ ಏನನ್ನು ತಿಂದರೂ ಅದು ಒ ಕಡೆಯಿಂದ ದಾನವಾಗಿದೆ. (ಅಹ್ಮ)

ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಂತ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಫಲ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದವರಿಗೂ ಒ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ದುಡಿಮೆಯು ಯಾವುದಾದರೂ ಹಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಪಾ ಯಾವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ದಾನವೆಂದು ಮೆ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದುಡಿಮೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ಇಡೀ ಸಮೂ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅ ವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಪೌರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾಳಜಿಯಿರುವ ಈ ಕಾಲದ ಸರಕಾರಗಳೂ ಬ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೃಷಿ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸೌ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರಿಸಿ, ಬ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವಾತನಿಗೆ ಅದರ ಒಡೆತನ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ನೀಡಿದೆ. ಹ. ಜಾಬಿರ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ: ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು. "ಓರ್ವನು ಮೃತ ಭೂಮಿಯ ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸೇರುವುದು." (ತಿರ್ಮಿಡಿ) ಇದನ್ನೇ ಉಮರ ಕೂಡಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ತಿಮಿ)

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗದಿರಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

1) ಓರ್ವನ ಕೈವಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯು ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದು ಘೋ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಬಾರದೆಂಬುದು ಆ ನಿರ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆಯಿಶಾಃ ವರದಿ: ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಇತರರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಜಮೀನನ್ನು ಒ ವಾಸಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸಿದರೆ ಆತನೇ ಅದರ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗುವನು."

(ಬುಖ)

ಅನ್ಯರ ಅಧೀನವಿಲ್ಲದ ಬರಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಒ ಹಕ್ಕು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದೆಂದು ಈ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಸಕಾದ್ ರೈಝದ್ ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಓರ್ವ ಮೃತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅ ಯಾಗಿರುವ ಬೇರಿಗೆ (ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೃಷಿ) ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ."

(ಅಬೂದಾವೂದ್)

ಜನವಾಸವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವಾತನಿಗೆ ಅದರ ಒಡೆತನ ಹಕ್ಕು ರೆಯುವುದಿದ್ದರೂ ಅದರ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರ ಜಮೀನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬಾರದು. ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅಕ್ರಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ ದು ಹದೀಸ್ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಜೂರದ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣವು ನಾದಿಯವರ(ಸ) ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತಲುಪಿತು. ಆ ಜಮೀನು ಅದರ ನೈಜ ಒಡೆಯನದ್ದೆಂದು ಫೀ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿ ಸರು(ಸ) ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. (ಅಬೂದಾವೂದ್)

ಮಾಲಿಕನ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲದ ಬರಡು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ತರ ಮಾಲಿಕನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆತ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಬೇಕು. ನಿಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಬೇಸಾಯಗಾರ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೇಲಿನ ಹದೀಸ್‌ನ ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

2. ಹನಫಿ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ, ಜನವಾಸ ಪ್ರದೇಶದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮತ್ತು ಜನನಿಕರ ಅನೇಕಾರು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭೂಮಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನವಾಸದ ನಿಯಮ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಮಾಮ್ ಶಾಫೀ ಮತ್ತು ಇಮಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್‌ರ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಫಿತಗಾರರ ಅಥವಾ ಇಮಾಮರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಅದನ್ನು ನಾಯ ಯೋಗ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ನಾಮ್ ಅಬೂ ಹನೀಫರು ಅನುಮತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾಮ್ ಮಾಲಿಕ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಮೀನು ಜನವಾಸ ಪ್ರದೇಶದ ರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಓರ್ವನ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಲಾದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೃಷಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಫೀ ಸರಕಾರವು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಆತನಿಂದ ಮರಳಿ ಪಡೆದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಜಮೀನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಗಡಿ ಯಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಜನವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸ ವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಮರ್‌ರ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೃಷಿ ಮಾಡದೆ ಖಾಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಜಮೀನು ಆತನ ವಶವಾಗುವುದೆಂದು ಉಮರ್ ಾಪಿಸಿದ್ದರು.

(ಫತ್ತುಲ್ ಬಾರಿ)

ಜನವಾಸ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸುವುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ, ಬೇಸಾಯ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುವುದು ಸೇರಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾಮಗಾರಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೇ ಹನಫಿ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೃಷಿ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮುಸ್ಲಿಮರಂತೆಯೇ ದಿಮ್ಮಿ(ಇಸ್ಲಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಸ್ಲಿಮ ಪ್ರಜೆ)ಗಳಿಗೂ ಇದೆ. ಜನವಾಸವಿಲ್ಲದ ಜಮೀನನ್ನು ಜನವಾಸ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಕಾನೂನುಗಳು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮರ ನೆಡುವುದು

ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರಗಳ ಮಹತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿಗೆ, ವಾತಾವರಣದ ತೇವಾಂಶ ರಕ್ಷಣೆಗೆ, ಜೀವ ಜಾಲಗಳಿಗೆ ನೆನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮರಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ಮರಗಳ ಹೂ, ಎಲೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೂ ಮಾನವರಿಗೂ ಆಹಾರವಿದೆ ಮತ್ತು ರೋಗಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿದೆ. ಬಾಳುವ ಆಹಾರ ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ರುಚಿಕರ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಕಾಂಡಗಳು ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಸೌದೆಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರ್ವತಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಸದಾಯಕ ಬದಲಾವಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೆರೆಯ ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಮತ್ತು ತೋಟಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವುಗಳತ್ತ ಜನರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅದರ ಮಹತ್ವವು ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಸ್ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ಗಿಡದಿಂದ ಅಥವಾ ಬಿತ್ತಿದ ಬೆಳೆಯಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅಥವಾ ಮಾನವರು ತಿಂದರೆ ಅದು ಆತನಿಗೆ ದಾನವಾಗುವುದು.

(ಬುಖಾರಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್ ಜಾಬಿರ್‌ರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. "ಮುಸ್ಲಿಮನು ಬೆಳೆಸಿದ ಗಿಡಮರಗಳಿಂದ ತಿನ್ನಲಾಗುವುದೆಲ್ಲವೂ ಆತನ ವತಿಯಿಂದ ದಾನವಾಗಿದೆ. ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳು ತಿಂದರೂ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಿಂದರೂ ದಾನವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕದಿಯಲಾಗದ ದಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಂಡೊಯ್ದರೂ ದಾನವಾಗಿದೆ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಈ ಹದೀಸ್‌ಗಳು ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸುವುದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಜತೆಗೆ ಮಿಯನ್ನು ಜನವಾಸ ಯೋಗ್ಯಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಇದೆಯೆಂದು ಇಬ್ನುಲ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ತರುವಾಯ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇದರಿಂದ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನಿರಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಕಪಟ ದೇವಭಕ್ತರ ವಿಚಾರದ ಖಂಡನೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಹ. ಮುಅದ್ ಬಿನ್ ಜಬಲ್ ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, ಯಾರಾದರೂ ಅತಿಕ್ರಮವೆಸಗದೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅಥವಾ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ಕೆರೆ ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ದಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಇಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ತನಕ."

(ಮುಸ್ಸದ್ ಅಹ್ಮದ್)

ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಮತ್ತು ಹೂದೋಟಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹವೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಅದು ಸಮಾಜದ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ದಾನವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅವನಿಂದ ನಂತರವೂ ಅವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದು. ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ಮರ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಅಂತ್ಯದ ದಿವಸ ವರೆಗೂ' ಎಂಬ ಪದಗಳು ಬಂದಿದ್ದು ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೂ ಅದರ ಪುಣ್ಯ ತಲುಪುತ್ತಾ ಇರುವುದೆಂದರ್ಥ. ಒಂದು ಮರ ನೆಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮರಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಉಳಿದಿರುವ ಅದರ ಫಲವೂ ಸಿಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಇದು ಅಂತ್ಯ ದಿನದ ವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಡೆಮಾಸ್ಕಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಿಡ ತಿಡ್ಡೆ ಅಬೂದರ್ದಾರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರವಾದಿಯ ಶಿಷ್ಯನು ಲೌಕಿಕ ಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅಬೂದರ್ದಾರ್

ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲು ಅವಸರ ಪಡಬೇಡಿ, ನಾನು ಈಗ ಒಂದು ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಮರವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿ, ಸವರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಜೀವ ಜಾಲಗಳು ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಿಂದರೆ ಅದು ವೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಮುಸ್ಸದ್ ಅಹ್ಮದ್) ದಾರಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಡಿದ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು, ಜನರ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಟ ಬೆಳೆಸುವುದು, ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜನಸೇವೆಯ ವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹವೆಂದು ಈ ಎಲ್ಲ ವಚನಗಳು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಸೀದಿ ನಿರ್ಮಾಣ

ಮಸೀದಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮ. ನಿರ್ಮಾಣವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆರಾಧನೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನೆರವಾಗುವ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಆರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಸೀದಿಗಳು ಆರಾಧನೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚರ್ಚೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರವೆಂಬ ಸ್ಥಾನವು ಮಸೀದಿ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಸೀದಿ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಜನಸೇವೆ ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮ. ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಣ್ಯ ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಉಸಾ ರವರು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. "ಓರ್ವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಮ. ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಒಂದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡುವ" (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು

ಜನತೆಯ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ೬ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಇತರರಿಗೂ ಹರಡಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಟ್ಟಾಚ್ಛೆ ನೀಡಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹರಡುವ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ನಾಗರಿಕತೆ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಜೀವನದ ವಿಭಿನ್ನ ರಂಗ ಚಲಾಯಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾದ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳೇ ತಯಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನಂತೆ ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಂದು ಮಸೀದಿಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕೆ ಸೆಗ್ಗೆ ಪಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣ ತರಗತಿಗಳು, ಸಭೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾದಾನದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಈಡೇರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಗಹನವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೊತ್ತಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಚಿಂತಕರನ್ನು ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿರುವು.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅರಬರಲ್ಲಿ ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ವಾ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ರೋಗಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸುವ ರೂಢಿಯಿತ್ತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ ಅಥವಾ ಪ್ರೆಗಲರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಗಮನದ ಬಳಿಕವೂ ಕೆಲಕಾಲ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಿತ್ತು. ರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾನವ ಮನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ತ್ಸಾಲಯಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿತು. ರುಫೈದ ಎಂಬ ರಿನ ಓರ್ವ ಸಹಾಬಿ ಮಹಿಳೆಯು ಮಸ್ಜಿದುನ್ನ್ಬವಿಯ ಸಮೀಪ ಡೇರೆ ಹೂಡಿ, ದ್ದದ ಗಾಯಾಳುಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಶುಶ್ರೂಷೆ ನೀಡಿದ ಉದ್ದರಣೆಗಳಿವೆ. ಕಂದಕ ದ್ದದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡ ಹ. ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಮುಅದ್‌ರನ್ನು ರುಫೈದರ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಗಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಮುಅದ್‌ರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಬಿ ಮಹಿಳೆಯ ಈ ಸೇವೆಯು, ಇಂದು ತುರ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಖಲ್ ಕ್ಯಾಂಪನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ರಂಗವು ಉದಾತ್ತವಾದ ಸೇವಾ ಕ್ರವೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಅನಂತರ ಕಾಲದ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ ಟ್ ಬಿಷಫಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರು.

ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಕ್ಫ್‌ನ ಮಹತ್ವ

ಸೊತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಇತರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ. ಅದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ವಕ್ಫ್ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಂಗೊಳಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಮಾರ್ಗವಷ್ಟೇ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಕ್ಫ್‌ನ್ನು ಚಿರಂತನ ದಾನವೆಂದು ಂಗಣಿಸಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "ಮಾನವನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಂರು ವಿಷಯಗಳ ಹೊರತು ಇತರೆಲ್ಲವೂ ಆತನಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿಮೆಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಂತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ದಾನ, ಜನರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ, ತನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಂಲ ಮಕ್ಕಳು, ಇವು ಆ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ."

(ವರದಿ ಆಬೂಹುರೈರಾ- ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ದಾನವೆಂದರೆ ವಕ್ಫ್ ಎಂದು ಇಮಾಮ್ ನವವಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಂದ ವಕ್ಫ್ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ಭಾರಿ ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆ ಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಕ್ಫ್‌ನ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು ಪ್ರವಾದಿಯವರ" ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಂನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. 1) ಜನಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವ ಫಲ ಲಭಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಾಬಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಿಗತೆಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ವಕ್ಫ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಖೈಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಭೂಮಿಯ ಉಮರ್‌ರು ದೇವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಉಮರ್‌ರೊಡನೆ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಿ ಆ ಆದಾಯವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಆದೇಶಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಆದೇಶವನ್ನು ಉಮರ್‌ರು ಈ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದರು. ಅ ಮೂಲವನ್ನು ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ. ದಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಾರೀಸುದಾರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಗುಲಾಮ ವಿಮೋಚನೆ, ದೇವ ಮಾರ್ಗ ಹೋರಾಟ, ಯಾತ್ರಿಕರು ಮ: ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಮೀನಿನ ಉಸ್ತುವಾರಿ ವಹಿಸುವವನಿಗೂ ಅ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೂ ಅದರ ಆದಾಯದಿಂದ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿಯಿ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಶೇಖರಿಸಬಾರದು.

ಮೇಲಿನ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾದ ವಕ್ಫ್‌ನ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಚಲಿ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಜನರ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸುವ ಸೆ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ವಕ್ಫ್ ಮಾಡುವುದು, ಸಿಂಧುವಾದ ವಕ್ಫ್‌ನ ರೂಪವಾಗಿದೆಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ.

2) ಮುಸ್ಲಿಮರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೆ ಸಹಾಬಿಗಳು ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ವಲಸೆ ಹೋಗಿ ಮದೀನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅಲ್ಲಿ ಮಸೀದಿ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬನೂ ನಜ್ಜಾರ್ ಗೋತ್ರದ ಜಮೀನ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅದರ ಬೆಲೆಯ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಅದ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. (ಬುಖಾರಿ) ಹೀಗೆ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಲಾದ ಭೂಮಿಯ ಮಸ್ಜಿದುನ್‌ನಬವಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಸೂತ್ತಿನ ಹಕ್ಕುದಾರರೆಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದ್ದರೆ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

3) ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಜನೋಪಯೆ ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಗಮನ ಸೆಳೆದಾಗ ಸಹಾಬಿಗಳು ಅದನ್ನು ವಕ್ಫ್‌ನ ಮೂಲಕ ಈಡೇ ತ್ತಿದ್ದರು. ಮಸ್ಜಿದುನ್‌ನಬವಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಭೂಮಿ ಖರೀದಿಸಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಭೂಮಿಯು ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಸ್ತಾನ್‌ರು ಜಮೀನು ಖರೀದಿಸಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಿ

(ತಿಮಿ)

ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಮದೀನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿ ರೂಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಾವಿ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಬಾವಿಯನ್ನು ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಖರ ಪೌರರಿಗೆ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಸ್ಲಿಮರಂತೆಯೇ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ

೨ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರುವವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಲಾಭವು ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಉಸ್ಮಾನ್ ಒಬ್ಬ ಖರೀದಿಸಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಿದರು. (ತರ್ಮಿಡಿ)

ಮೃತರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಮೆಚ್ಚಿದ್ದರು. ೩ ಪ್ರತಿಫಲವು ಮೃತರಿಗೆ ನಿರಂತರ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ದರು. ಮೃತ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವು ತಾಯಿಗೆ ಸೇರುವುದೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಉಬಾದರಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ತಿಳಿಸಿದಾಗ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿಯವರನ್ನು(ಸ) ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತನ್ನ ಒಂದು ತೋಟವನ್ನು ತಾಯಿಗಾಗಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಿದರು.

(ಬುಖಾರಿ)

ಜನಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತು. ಜನಸೇವೆಯ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾದ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಈ ತನಕ ವಿವರಿಸಿದ ಮೂರೂ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಿಸ್ಸಬೇಕು.

ಸರ್ವಜನಿಕ ಸೊತ್ತಿನ ನಾಶ

ಮರನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಮೃದ್ಧ ನೆರಳು ಬಿಟ್ಟು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದೆ. ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮುನ್ಸಿಫ್ ವರದಿ: ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) "ಯಾರಾದರೂ ಅರಳಿ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದರೆ ಅದರ ಹಣವು ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅರಳಿ ಮರವು ಸ್ವಂತ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಕಡಿಯುವ ವಾ ಕಡಿಯದಿರುವ ಹಕ್ಕು ಅದರ ಒಡೆಯನಿಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಡೆತನದ ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯುವುದರ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಖಚಿತ. ಇಮಾಮ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ವರದಿ: ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೂ ನೆರಳು ನೀಡುತ್ತಾ ಸಂಚಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿರುವ ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು ಮಹಾ ಅಪರಾಧ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮರದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

(ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ವರದಿ)

ಸರ್ವಜನಿಕ ಒಟ್ಟು ಒಡೆತನದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಾಳುಗಡೆಹುವುದು. ಕಡೆಹುವುದು ಪಾಪವೆಂದು ಇದರಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ

ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೊಂದರೆಪಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯ ವ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ನಿಷೇಧವಾಗಿದೆ. ಅದಾದರೋ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಕುಪಿತಗೊಳಿಸುವ ಅ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಡೆತನವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು

ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೇ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲದ ಮಾನವರ ಮೂಲ ಬೆ ಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕೋನದಂತೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನಿ ಹುಲ್ಲು, ಬೆಂಕಿ ಎಂಬೀ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು; ರೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಅಬೂದಾವೂದ್) ಹದೀಸ್: ಪರಾಮರ್ಶಿಸಲಾದ ನೀರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಒರತೆ ನದಿ, ತೊರೆ, ಕೆರೆ, ಸರೋವರ ಸೇರಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹುಲ್ಲು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳು, ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು, ಉರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉರಿಸುವ ಸಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸೇರಿವೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಜೀವನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಖಾಸಗಿ ಒಡೆತ ಸೇರಿಸಲಾಗದು. ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅಬ್‌ಯದ್ ಬಿನ್ ಹಮಾಲ್ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಅವರು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಬಳಿ ಬಂದು ಯಮನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಉಪ್ಪಿನ ಗಣಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅವರು ಮರಳಿ ಹೋಗುವಾಗ ಓರ್ವರು, (ಅಕ್ರತ್ ಬಿನ್ ಹಾಬಿಸ್) ಪ್ರವಾದಿ ರೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದರು: ಜಲಾಗಾರದಂತೆ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗಿ ಅಕ್ಕಯ ಗಣಿಯನ್ನು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದಿರಾ? ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಆ ಉ ಗಣಿಯನ್ನು ಆತನಿಂದ ಮರಳಿ ಪಡೆದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ವಕ್ಫ್ ಮಾಡಿದ

ಉಪ್ಪಿನ ಗಣಿಯ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ತೋಟವನ್ನು ಆ ನೀಡಿದರೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅರಾಕ್(ಒಂಟೆಗಳು ತಿನ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ ಮರ) ಬೆಳೆಯುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ಗಡಿ ಗುರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿರಿಸ ಬಹುದೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಅಬ್‌ಯದ್‌ರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂಟೆ ಕಾಲು ತಲುಪದಿದ್ದರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಉತ್ತರಿಸಿದರು. (ತಮಿಃ ಒಂಟೆಯ ಕಾಲು ತಲುಪುವ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ಜನವಾಸದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಸ್ಥಳವೆಂದ ಜನರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ?

ಗೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ನೀಡುವ ಹಕ್ಕು ಆಡಳಿತಗಾರರಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಜನರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವ ಉಪ್ಪಿನ ಗಣಿ ಅಥವಾ ನೀರಿನ ಒರತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೇ ಇಬ್ಬರ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಉಪ್ಪಿನ ಗಣಿಯಿರುವ ಭೂಮಿ ಅಥವಾ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಲೋಕದ ಪಡೆಯುವ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಧಾರಣೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಇತರರ ಹಕ್ಕು

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆ ಬೇಡಿಕೆಗಾಗಿ ಬಾವಿ, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತೋಡುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿಷೇಧಿಸಬಾರದೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರಿಸಿದೆ. ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಮಿಗತೆ ನೀರನ್ನು ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ದೇ ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವವರಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಕಠಿಣ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

"ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರತ್ತ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡಲಾರನು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಡಲಾರನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕಠೋರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಗತೆ ನೀರನ್ನು ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ನೀಡದೆ ಹಿಡಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ."

(ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಯಾವ ಪಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಂಥವರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುವನೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಯಲ್ಲಿದೆ.

(ಬುಖಾರಿ)

ತನಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಜೀವನದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಬಳಿಕ ಇತರರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಷ್ಟೊಂದು ನೀಡಿದೆಯೆಂದು ಮೇಲಿನ ವಚನಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗ

ಮಾನವನು ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ; ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ರಂಗ ಕುಟುಂಬ, ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ದೊರೆಯುತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಾಯವು ಆತನಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆತರೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಬದುಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆ ಯಾದಂತೆಯೇ ಈ ಅವಕಾಶಗಳು ಮಸುಕಾಗುತ್ತವೆ. ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಖಾಸಗಿ ದೃಷ್ಟಿ ದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಸೇವೆಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ತ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಆರೈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಓರ್ವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ವಿರಮಿಸಿ ಆತನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗೆ ಉದ ದೊರೆತಾಗ ಆತನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೋಗಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಔಷಧಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಈ ಸೇವೆಯ ವಾ ಆತನಿಗೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಆತನ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ನೀಡಬಹುದು.

ಆದರೆ ಸೇವೆಯು ಇಡೀ ಜನತೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದರೆ : ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಮೂಹದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿ ಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾರ್ಹ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸುವುದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೀಮಿತವಾದ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ವ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಪೀಳಿಗೆಗಳ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿಯ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾಗ ಅದೇ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಮ

ರ್ಜನಿಕ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಲೌಕಿಕ ಧೈಯಗಳ ತೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಗಳಿಗಿಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ಜನಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದಕ್ಷಗೊಳಿಸಿ ರ ಅಸಂತುಲಿತತೆ ಮತ್ತು ಅಶಿಸ್ತನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅರ್ಹರಾದವರಿಗೆ ಅರ್ಹತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಲು ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನವಕುಲದ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಘಗಳು ಸುವ ವ್ಯಾಪಕ ಸೇವೆಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಾನವನ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಕೈಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾರ್ಯಾಚರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಜನಸೇವಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕ್ಷಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಜನಸೇವೆಯೆಂಬ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಒಂದು ಮುಖ ಧೈಯವು ಈಡೇರುತ್ತದೆ.

ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಕೆಲವು ಏಕಾಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ್ನ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಅವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಲಭಿಸಿದೆ. ಯೋಜನವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಾಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇವಲ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ವೇಳೆ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಾಗೈತೆಯ ಸಣ್ಣ ಅಂಶ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಜನಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅದು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ೀಕ ಜನರು ಜತೆಗೂಡಿ ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾದುದು ವಿಫಲ ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಒರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದೆ ುವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂಬುದೇ ಸಂಘಟನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಮೇಲ್ಮೈಯಾಗಿದೆ. ಶಕ್ತಿಯು ಾನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ೀನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯ ಮೂಲಕ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ುಜದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕೈಪ್ರಗೊಳಿಸಿ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜನಸೇವೆಯು ಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದರ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ೀಹಿಸಬಹುದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಜನಸೇವಾ ೀಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಮುನ್ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ನಿರಂತರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದರ ವಿಫಲತೆ ಅದು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಾರದು ಅಥವಾ ಒಂದು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದರೂ ಅದರ ಧೈಯ ಈಡೇರಲಾರದು.

ಸಾಮೂಹಿಕ ಜನಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ 'ಝಕಾತ್' ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಜ್ವಲಂತ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೂಲ ಕಲ್ಪನೆಯಂತೆ, ಝಕಾತ್ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಧನಿಕರಿಂದ ಅದರ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ, ಅದರ ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೆ ವಿತರಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ

ಮಾನವಕುಲದ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿರುವ ಬಹುಮುಖ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಕಾರ ಪಡೆ ಬಹುದು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬಹುದು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ ಅದರ ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಒಳಿತು ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸಹಕಾರವೇ ಹಾಗೂ ಅಕ್ರಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬಾರದೆಂಬುದು ಕುರಾನ್ ಮೂಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಿದೆ. (5)

ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ನೇಮಕಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರಾಷ್ಟ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೇ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿಯೂ ಅರಾಜಕತೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ದುರ್ಬಲ ಜನವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತೆ ವಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಭದ್ರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂಸೆ-ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಅಥವಾ ಮರ್ದಕರಿಗೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವ ಯಾವೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಲಹಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದವು. ಶಾಂತಿಯ ನೆಲೆವೆಂದು ಖ್ಯಾತವಾದ ಮಕ್ಕಾದ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಈ ಶೋಚನೀಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮರುಕಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಜುಬಾಯ್ನರ್ ಮನೆಯ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಮರ್ದನವನ್ನು ಯಾವ ಬೆಲೆ ತತ್ವದೂ ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಕಾರ್ಯಭಾರಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಡೆದ ಈ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ನೇಮಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಈ ರೀತಿ

ದ್ದರು, "ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಜುಡ್‌ಆನ್‌ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರಾರಿನಿಂದ ನನಗೆ
೧) ಒಂಟೆ (ಅರಬರ ಅತಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸಂಪತ್ತು) ದೊರೆತುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು
ಗೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಗಮನದ ಬಳಿಕವೂ ನನ್ನನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದರೆ
೨) ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು. (ತಬಕಾತ್)

ಅಕ್ರಮ-ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಮಾನವಕುಲದ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ
ರ್ಗಾಚರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸಮಾಜದ ಅತಿ
ತ್ವ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಂಡವಾಳವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಮೂಹವು ದಿವಾಳಿ
ಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ತ್ವ
ದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಂತೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿದೆ.

ಪ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ

ರಾಷ್ಟ್ರವು ಜನಸೇವೆಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಗಳು
೧) ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿತಿಯಿದೆ.
೨) ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸು
ಕ್ಕಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ದೊರೆತಿರಲು
ವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವೇಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಅಮಿತ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು
೩) ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಧೈಯವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು
ಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳು
ಧಿಸಲ್ಪಡದೆ, ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅವಕಾಶ
ನ್ನೂ ಲಭ್ಯಗೊಳಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಷ್ಟ್ರದ
೪) ಏನು ಪರ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ
ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆಯಿಲ್ಲ.
೫) ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಹಕಾರ ದೊರೆತರೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಘನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ
೬) ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ
೭) ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಿದರೆ ಬಡತನ, ಹಸಿವೆ, ನಿರಕ್ಷರತೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಅನಾರೋಗ್ಯ
೮) ದಿ ಗಂಭೀರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯಲಾರವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ
೯) ಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರತೆಯಿಂದ ಪಾರುಗೊಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಉನ್ನತಿಗೇರಿಸುವ
೧೦) ಯಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಪರಿಹಾರವಾದೀತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಅಥವಾ
೧೧) ನದಲ್ಲಿ ಜನಸೇವೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ
೧೨) ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿನಾ ಜನಸೇವೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪೂರ್ಣ
೧೩) ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವುದು.

ಜನಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಗಳು

ಜನಸೇವೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿರುವುದೋ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜ ಕೆಲವು ವಿಕೃತ ಧೋರಣೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬೇರೂರಿದೆಯೆಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಅಸಂತುಲನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅತಿ ದ್ವಿ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನೀಡಿತು.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಾಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ ಜನರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಆತನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಇತರ ಕೆಲವರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಆತನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಆತನಿಗೆ ಹಲವು ಹಕ್ಕುಗಳಿದ್ದರೂ ಇತರ ಕೆಲವರೊಡನೆ ಆತನಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ಈ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳ ವರ್ತುಲವು ಹತ್ತಿರದ ಹಾಗೂ ದೂರದ ಜನರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಅಸಂತುಲನೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮೂಹದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಹೇರಲಾಗುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮಗಳಿವೆ. ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಈ ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿವೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರು, ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಬಳಗದವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಆ ಬಳಿಕ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಬಳಿಕ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸ್ಥಾನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಈ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬಹುದು. ಸ್ವಂತದ ಹಕ್ಕು ಈಡೇರಿದಾಗ ಕುಟುಂಬದ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದರೂ ಚಿಂಹಾಗೆಯೇ ಕುಟುಂಬದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮುಂದೂಡುವಂತಿಲ್ಲ, ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಷಯ ಇಸ್ಲಾಮ್ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಂದ(ಸ) ಹುರೈದ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

"ಮಾನವನು ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರಿದ ಬಳಿಕ ನೀಡುವ ದಾನವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ೨ ಆಶ್ರಿತರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ದಾನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿರಿ." (ಬುಖಾರಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾದಿಯವರು(ಸ) ದಾನ ನೀಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಾಗ ಒರ್ವನು ಹೇಳಿದನು, "ನನ್ನ ಒಂದು ದಿನಾರ್ ಇದೆ." ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅದು ನಿನಗೇ ದಾನವಾಗಿದೆ ದು ಹೇಳಿದರು, ನನ್ನ ಬಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನಾರ್ ಇದೆ ಎಂದು ಆತ ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರವಾದಿ ಹೇಳಿದರು, "ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡು." ಆತ "ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೊಂದು ದಿನಾರ್ ಇದೆ" ಎಂದನು. ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಅದನ್ನು ಪತ್ತಿಗೆ ಕೊಡು." "ನನ್ನ ಬಳಿ ಮಗದೊಂದು ದಿನಾರ್ ಇದೆ" ಆತ ಹೇಳಿದ. ನಾದಿಯವರು(ಸ) ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಸೇವಕನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಆತ : ಇನ್ನೊಂದು ದಿನಾರ್ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಳಿದರು, "ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ." (ಅಬೂದಾವೂದ್, ನಸಾಈ)

೨೧ ಧು ಬಳಗದವರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ

ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿರಸ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಲಹ ದಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನು ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸದ್ವರ್ತನೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತರ ಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ಔದಾರ್ಯ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಮತ್ತು ಂಬದವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಳೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ತೀರಾ ಅಸಹಜ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕರೆ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯಫಲದ ವಾಗ್್ದಾನ ನೀಡ ಂಗಿದೆ. ಅಬೂಹುರೈರಾರ ವರದಿ: "ದೇವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವ ದಿನಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಮ ವಿಮೋಚನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪತ್ತಿ ಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವ ದಿನಾರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯಫಲವಿದೆ." (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಪೇಕ್ಷಿತರ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ

ಮಾನವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಡನೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದ ದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹರಣವಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಪ್ರೀತಿ ಂವೊಮ್ಮೆ ವಿಶಾಲ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಜನಸೇವೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ

ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳಿರುವಂತೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವ ದುರ್ಬಲ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾನವನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭವಿಯಲ್ಲದ ಅಂತಹ ಮಂದಿ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೀ ಬಗೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಯಾರದೇ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಬಳಿಸದಿರುವುದೇ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ನೈಜ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ತನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಬಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕಟುವಾಗಿ ಆದೇಶಿಸಿದೆ. ದುರ್ಬಲ ವಿಭಾಗಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳಿಕೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(ಮಿಷ್ಯಾ:3)

ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗಿನ ಮಾನವನ ಪ್ರೀತಿಯು ಸೀಮಾತಿವಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಃ ಅಡಂಬರಮಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ತನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರಿಗೂ ಅಂಥ ಜೀವನಾನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಆತನು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡದೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಮೂಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಕುರ್ಆನ್ ವಚನದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. "ನಾವೇ ವಮಾದ್ನದಲ್ಲಿ ಏನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಳೆದು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:21)

'ಅಫಾವ್' ಎಂಬ ಅರಬಿ ಪದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮುಗಿದು ಮಿಗತೆಯಿರುವ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ಕುರ್ಆನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಾರರು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಿತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯ ಯಾವುದಾದರೂ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ವತಃ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಸುಖ-ನಿಮ್ಮದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿರಿಸಿ ಅಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ಶೋಭಾಯಮಾನಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವುದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಗಮನಹರಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಸಂಕಷ್ಟ ಪೀಡಿತರನ್ನು ಮತ್ತು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿಸಿದೆ.

ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ರಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ರಾಜದ ಒರ್ವ ಸದಸ್ಯನೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ದ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿ ರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಿಸುವವನೇ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾದರಿ ಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದೇ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿದೆ.

ಬಡವ - ಬಲ್ಲಿದ ಪಕ್ಷಪಾತ

ಸಮಾಜದ ಬಡ ದುರ್ಬಲ ಜನ ವಿಭಾಗಗಳ ಮತ್ತು ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಫ್ಲಾಮ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಪೌರೋಹಿತ ಮತ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಅಸಂತುಲಿತ ರ್ಕತ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಮಾಜವನ್ನು ಎರಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ದೂ ವಿಂಗಡಿಸಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಒಂದು ವರ್ಗವು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಿ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಭಾಗವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಪರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ವತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದೂ ಬಯಸಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲರೂ ರ್ಕತ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಅನ್ಯರ ಮುಂದೆ ಕೈ ಚಾಚುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಂಲನಕ್ಕಾಗಿ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತರ ಬೇಡಿಕೆಯ ಈಡೇರಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾದ ಿ ರೀತಿಯ ದುಡಿಮೆಗಳಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅದರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಿ ಕೈವಶವಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತರು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಶ್ಯಕವಾದ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತೀರಾ ದುರ್ಬಲ ಮತ್ತು ಿ ದರಿದ್ರವಾಗಿರುವವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಝಕಾತ್‌ನ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ದಾನವು(ಝಕಾತ್), ಬಡವರಿಗೆ(ಫಕೀರ), ದ್ರರಿಗೆ(ಮಿಸ್ಕೀನ್) ಕಡ್ಡಾಯ ದಾನಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡವರಿಗೆ, ನವೊಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ, ಕೊರಳು ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ನೆರವು ಶಲಿಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು

ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ವತಿಯಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಧೀಮಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 9:1)

ಝಕಾತ್ ಅನ್ವಯವಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಕೈವಶವಿರುವವರು ಅದರಿಂದ ನೀ ಪಾಲನ್ನು ಝಕಾತ್ ಆಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದನ್ನು ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಕ್ಕುದಾರರೆಲ್ಲ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು, ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಭಾಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಉಪಜೀವನಡೆಸುವುದು, ಒಂದು ವಿಭಾಗ ಝಕಾತ್ ನೀಡುವುದು, ಮತ್ತೊಂದು ವಿಭಾಗ ಝಕಾತ್ ಪಡೆಯುವುದು ಇಂತಹ ಸಮಾಜವಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಗುರಿಯಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಮತವಿದ್ದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಝಕಾತ್ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಹರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಝಕಾತ್‌ನ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಇ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ.

ಝಕಾತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಉಪಜೀವನಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ಝಕಾತ್‌ನಿಂದ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಭಿಕ್ಷಾಟ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದನ್ನು ತಡೆದಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಹ. ಕಬೀಸ ಬಿನ್ ಮುಖಾರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಈಡೇರಿಕೆ ಪ್ರವಾದಿಯವರೊಡನೆ ನೆರವು ಕೋರಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ಮದೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರು, ನೀ ಝಕಾತ್ ಸೊತ್ತು ತಲುಪಿದರೆ ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಬಳಿಕ ಹೀಗೆಂದರು, "ಓ ಕಬೀಸಾ! ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯು ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. 1. ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಸಾಲಗಾರನಾದವನು ಸಾಲ ಸಂದಾವಾಗುವ ತನಕ ಆತ ಯಾಚಿಸಬಹುದು. 2. ಯಾವುದೇ ಅವಘಡಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾದವನು ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ತನಕ ಆತನಿಗೆ ಬೇಡುವ ಹಣ. 3. ಹಸಿವೆ ಪೀಡಿತನು- ಆದರೆ ಅವನ ಜನಾಂಗದ ಮೂವರು ಆತ ಹಸಿ

ಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ವಿಧದ ಪರ ಹೊರತು ಇತರಲ್ಲ ಫಾಟನೆಗಳು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಿನ್ನುವಾತನು ಹರಾಮ್ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಈ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ 3 ವಿಧದ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಜನರ ವಾದವಿವಾದ, ಕಲಹಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಾದಲ್ಲಿರುವ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮೂಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವ. ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಇತರರ ಹಾಯ ಕೋರಬಹುದು. ಅದು ಆತನ ಮೇಲಿರುವ ಸಾಲವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಲದಾಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದ ನೆರವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

(ಖತ್ತಾಬಿ, ಮುಅಲಿಮುಸ್ಸನನ್)

ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಮೂಹಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭಿನ್ನತೆಯು ಲವೋಮ್ಮೆ ಸಮಾಜದ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ಗ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿದಾಗ ನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಈ ಭಿನ್ನಮತವು ಮಿತಿಮೀರಿದರೆ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತು-ಜೀವಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಭೀಕರ ಅಪಾಯವಾಗಬಹುದು. ಇಂಥ ಲಹ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವಿನಿಂದ ನಿವಾರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮೂಡಿಸಬಹುದು. ಪರಸ್ಪರ ಕಚ್ಚಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಮೂಹಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಜನಸೇವೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಇತರರಿಂದ ಯಾಚಿಸಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಹದೀಸ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ದುರಂತ ಮತ್ತು ವಿಕೋಪಗಳಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾದವರಿಗೆ ಯಾಚನೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ. ನೆರೆ, ಚಂಡಮಾರುತ, ಸೂಕಂಪ, ಅಗ್ನಿ ಅನಾಹುತ ಇತ್ಯಾದಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಾಮಂತರನ್ನೂ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಹಾಯ ಯಾಚಿಸಬಹುದು.

ಸ್ವಂತ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಶಕ್ತನಾಗುವ ತನಕ ಅಥವಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಈಡೇರುವ ತನಕ ಯಾಚನೆ ನಡೆಸಬಹುದೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡರ ಅರ್ಥವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದೆಂಬುದೇ ಎರಡರ ಉದ್ದೇಶ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂಬ ನಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಈ ಹದೀಸ್ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಟುವಾಗಿ ದ್ವೇಷಿಸುವ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನು ಈ ಮೂರು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಲಾಗಿರುವ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ವಿಪತ್ತು ಸ್ಥಳ-ಕಾಲ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪೀಡಿಸಬಹುದು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇಂಥ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಈಡೇರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ನಡೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೂಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಈಡೇರದಿದ್ದರೆ ತಮಗಾದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಪೀಡಿತರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುವ ಚಿಂತೆಯಂತೂ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೀರಾ ಅಸಾಧ್ಯ.

ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ ಬಡಬಗ್ಗರು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾದ ಮೂರನೇ ವರ್ಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಸಿವೆ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯ ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಸಿದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಇತರರೊಡನೆ ಬೇಡುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕಾದ ಸಮಾಜದ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಪರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಸಿವೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿರ್ಮೂಲನವಾಗದಿರುವ ತನಕ ಅವರು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಕೈಬಾಚುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸದಾ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಋಣಭಾರದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುವವರಿಗೂ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೆಂದು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿ

ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ. 1. ಬಡತನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾದವನು 2. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಿರುವವನು. 3. ಕೊಲೆಪಾತಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಾಗದ ಅಥವಾ ಆತನ ಕುಟುಂಬ." (ಅಬೂದಾವೂದ್)

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜನರು ಪಾರಾಗಲಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲದಿಂದಾಗಿ ಬೃಹತ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಂಪೆನಿಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಕಂಪೆನಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬಗೆಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿರುವರೆಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿ ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಂಗೊಳಿಸುವುದು. ಈ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಹಸಿವೆಗೆ ದೂಡಿದಂತೆ ಅವರ ಉಪಜೀವನ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಅಂಶ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರ ತಾನು ಸಿಲುಕಿರುವ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಜೀವನೋಪಾಯದ ಮರುಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಸ ಸಾಲ ನೀಡುವುದೇ ಈ ಧೋರಣೆಯ ತಿರುಳು. ಆದರೆ ಸಾಲದೊಂದಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊ

ಗಟದ ಈ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಕೂಡಾ ಮಾನವನ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದುರ್ಲಾಭ ಕೆದು ಶೋಷಿಸುವ ಉಪಾಧಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎಂದಿಗೂ ಪಾರಾಗಲಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಋ ಮಾನವನನ್ನು ಸಾಲದಿಂದ ಸಾಲಕ್ಕೂ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿಗೂ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಸ್ವತಃ ದಿವಾಳಿಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮೊಹರು ಕಬಯಸುತ್ತಾನೆ.

ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಧೈಯಕ್ಕಾಗಿ ಓರ್ವನು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಾಲ ಕೆಯುತ್ತಾನೆ. ಏನಾದರೂ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾಗ ಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದು ಆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ನೆರವಿಗಾಗಿ ಾಜ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ವಿನಂತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಝಕಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಲನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಹೋಲಿಸುವ ಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಧೋರಣೆಯು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪರ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆ ಂದ ಕೂಡಿದ್ದೆಂದು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲವು ನಿಷ್ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಾಮ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸೇವೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಧರ್ಮವಲ್ಲ?

ವಿಶ್ವಾಸದ ಬಳಿಕ, ಸತ್ಕರ್ಮವು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೂಲ ಬುನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ್ಲ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಪದವಿ ಅಥವಾ ಮಟ್ಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ್ರ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಇತರ ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಹತ್ವವಿದೆ. ಕೆಲವು ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಅಂಶಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಇತರ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯ ್ತು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೆಂಬ ಗುಂಪಿಗೆ ುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಫರ್ದ್, ಜಿಬ್, ಮಂದೂಬ್, ಮುಸ್ತಹಬ್ಬ್ ಮತ್ತು ಮಬಾಹ್ ಮುಂತಾದ ಸಂಕೇತಗಳಿಂದ ಿರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆದ್ಯತಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ೀಅತ್ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದುದು ಶರೀಅತ್‌ನ ಸ್ಥಿರತೆ ುತ್ತು ಭದ್ರತೆಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಶರೀಅತ್ ೀಸೈಯು ಛಿದ್ರವಾದೀತು.

ಜನಸೇವೆಗೆ ಶರೀಅತ್ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದೆಯೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ೀಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದುವೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಧರ್ಮವೋ ಅಥವಾ ಧರ್ಮದ ತಿರುಳೋ ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಹಾನುಭಾವರ ಕುರಿತು, 'ಸೇವೆಯೇ ಅವರ ಧರ್ಮ'ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೀಯಶಃ ಜನಸೇವೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದೇ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬಹುದು. ೀದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ಅಂಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ

ಅದರಿಂದಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಹಲವು ಪ್ರಮುಖ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೌಲ್ಯವು ಕುಸಿಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಗಮನ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಈ ಮಹಾನುಭಾವರ ಜೀವ ಇತರ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಅಂಶಗಳು ಸಮಾಜದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅಸಂತುಲಿತ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸೇವೆಯ ಕುರಿತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಕೆಲವು ಮತಗಳು ತಿರುಳು ಮೂಲ ಧ್ಯೇಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಾದ ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಇಂಥ ಕೇವಲ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಬಾ ಪರಿಪಾಲನಾ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ವಿತರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಫಲಾ ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಕಲಬಾಲಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅವರು ಸ್ವತಃ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಸಂತುಲನ, ಮಿತಿಮೀರಿದೆಯನ್ನು ನಿರುತ್ತೇಜಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆರಿಸ್ಲಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಯಾವ ಸೇವೆಯ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅಂತಃ ದಿನದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಮಾಝ್, ದೇವಭಕ್ತಿ ದೇವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಿಹಾದ್, ಆರ್ಥಿಕ ತ್ಯಾಗ, ವಲಸೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಉದಾತ್ತ ಕರ್ಮಗಳ ಸರ್ವಥಾ ಪರ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೇ ಕಲಬ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾಗಬಲ್ಲರು, ನೀವಲ್ಲ ಎಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

"ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ದಿನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವವರೂ ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವವರೂ ಝಕಾತ್ ಕೊಡುವವರೂ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಹೊರತು ಇನ್ನಾರ್ ಭಯಪಡದವರೂ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಸೀದಿಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವವ(ಮೇಲ್ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಸೇವಕ)ರಾಗಬಲ್ಲರು. ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವರೆಂದು ನೀರಿ ಬಹುದು. ಹಜ್ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಜಲಪಾನ ಮಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮ ದಿನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರಿಸುವ ವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಿರಾ? ಅಲ್ಲಾಹನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸರಿಸಮಾನರಲ್ಲ ಮ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ತನುಧನಗಳಿಂದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವರ ಪದವಿಯೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಉನ್ನತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ವಿಜಯಿಗಳ

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, 9:18-

ಮಾನವ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪರಿಶ್ರಮ ಧರ್ಮದ ಬಹುಮುಖ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯು

ಹಾರೊಬ್ಬರೂ ಧರ್ಮದ ಇತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ತನೊಡನೆ ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ವುಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಪೂರೈಸಬೇಕು.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ

ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ನ್ನೇಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿರಬಹುದು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಒಲಬೂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ ಕರ್ಮವು ಕೇವಲ ರ್ಮಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅದರ ಪ್ರೇರಣೆ ಅಥವಾ ಾಚೋದನೆಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು. ನೈಜ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಿಂದು ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಡಾಂಬಿಕತೆ ಅಥವಾ ಕಾಪಟ್ಯವೆಂಬ ಸಮಗ್ರ ಿದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ.

ಜನಸೇವೆಯು ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವ ಸಾಮೀಪ್ಯದ ಮಾರ್ಗವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರತಿಫಲದ ವಾಗ್ದಾನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಧೈಯವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಮಾನವನು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿರುವ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಜನಸೇವೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಹಣದ ವ್ಯಯವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಖ್ರಸದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ದೇವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ವ್ಯಯಿಸುವ ಸೇವಭಕ್ತನನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಪರಲೋಕದ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಂಡಲಾಗಿದೆ. "ಅತ್ಯಂತ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನು ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಲ್ಪಡುವನು. ಪುನೀತನಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವವನು. ಅವನು ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡ ಸೇಕಾದಂತಹ ಯಾರ, ಯಾವ ಉಪಕಾರ ಭಾರವೂ ಅವನ ಮೇಲಿಲ್ಲ. ಅವನಂತು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸರ್ವೋನ್ನತ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ (ಇವನಿಂದ) ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 92:17-20)

ಈ ಕುರ್ಆನ್ ವಚನವು ಹ. ಅಬೂಬಕರ್ ರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ಯೆಂದು ಹಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು, ವಿಶೇಷತಃ ಗುಲಾಮರು, ಕ್ರೂರ ಹಿಂಸೆ ಮರ್ದನಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಹ. ಅಬೂಬಕರ್ ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಮರ್ದಿತ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹ. ಬಿಲಾಲ್(ರ) ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬರು. ಬಿಲಾಲ್ ಮಾಡಿದ

ಯಾವುದೋ ಔದಾರ್ಯದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಬೂಬಕರ್ ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರ್ಆನ್ ವಚನವು ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಅಬೂಬಕರ್ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಅಬೂಬಕರ್ ಈ ಧನವೆಚ್ಚವು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಸೇವೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ ದೇವಪ್ರೀತಿ ಎಂಬ ಒಂದ ಭಾವನೆಯಿದ್ದು ಇತರರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದೇವನ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿರುವನೆಂಬ ಸುವಾರ್ತೆಯು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು.

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳೂ ಪೂರ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅಬೂಬಕರ್‌ರಲ್ಲಿ ಮೇಳೈಸಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೂ ವಚನದ ಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಇಡೀ ಸಮುದಾಯ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

(ತಪ್ಪೀರ್ ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್ 6/522)

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಗುಣವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವೆಚ್ಚದ ಪ್ರತಿಫಲ

ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಣ ವ್ಯಯ ಪೂಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕುರ್ಆನ್ ಮನೋಹರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. "ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಉಪಶಾಂತಿಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವರ ಖರ್ಚಿನ ಉಪಮೆ- ಒಂದು ಉನ್ನತ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ಯಾನವಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆಗರೆದಾಗ ಅದು ಇಮ್ಮಡಿ ಫಲ ಕೊಡುವಂತೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಡಿಮಳೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಲಘುವಾದ ಜನುಗು ಮಳೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಂತೆ. ನೀವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:265)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಜೊತೆ ಬಂದಿರುವ 'ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಉಪಶಾಂತಿಯಿಂದ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. 1) ದಾನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. 2) ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕಾಪೆಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪಾವನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕುಸಿಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೈತ್ರಿವರ್ತ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳ ಕುರಿತು ದೃಢ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಪೂಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ದೇ ವೇಳೆ ದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಕೆಲ
ಽದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೂ ದಾನ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
ನುಸಾರ ಈ ಎರಡು ವಿಧವೂ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ
ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯಿರಬೇಕು. "ನಿಮ್ಮ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿದ್ದರೂ
ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮ. ಈ
ಮದಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹಲವಾರು ದೋಷಗಳು ಪರಿಹಾರಗೊಳ್ಳುವವು. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಂತೂ
ವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಅರಿವು ಇದ್ದೇ ಇದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:271)

ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನೀಡುವ ದಾನಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಂಬಿಕತೆ ಮತ್ತು ಕಾಪಟ್ಟಿದ ಸಾಧ್ಯತೆಯು
ಹಳೆ ಕಡಿಮೆ. ಅದೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ
ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ದಾನವನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಹಿತಕರ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು
ಣ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಅಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೆರಳೂ
ಲ್ಲದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ನೆರಳು ದೊರೆಯುವ ಏಳು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಬಲಗೈ ಖರ್ಚು
ಗಾಡಿದ್ದು ಎಡಗೈಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ದಾನ ನೀಡುವವರದ್ದಾಗಿದೆ."

(ಬುಖಾರಿ ಮುಸ್ಸಿಮ್)

ಕಾಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಆಡಂಬರ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಕಾಪಟ್ಟಿವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಹಂತಕವಾಗಿದೆ. ಕಾಪಟ್ಟಿದ ಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವಲ್ಲಿ
ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕರ್ಮವು
ಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಾರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಪಟ್ಟಿವು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯು ದೇವನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಪಟ್ಟಿವು ಆತನ
ಪವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಪಟ್ಟಿದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ, ಅದರಿಂದ
ರಾಗುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಆಡಂಬರ ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಾಂಛೆಯಿಂದ
ರ್ಮಗಳು ನಿಷ್ಕಲವಾಗುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಫಲ ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ಕುರ್ಆನ್
ಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

"ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸದೆ ಕೇವಲ ಜನರಿಗೆ
ೀರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸುವವರ ಉಪಮೆಯು ಹೀಗಿದೆ: ಒಂದು ಸುದೃಢ ಬಂಡೆಯ
ೀಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಣ್ಣಿದೆ. ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಮಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿ ಕೇವಲ
ಂಡೆಯು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರು ತಾವು ದಾನ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವೆವೆಂದು

ಭಾವಿಸುವ ಪುಣ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶ ಮಾಡುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:264)

ಇಲ್ಲಿ ಕಪಟತೆಯ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸವನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ದೇವವಿಶ್ವಾ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವೊಂದು ಕರ್ಮವೂ ಕಾಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಆಡಂಬ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಖ್ಯಾತಿಗಾಗಿ ಸೇವೆ

ಖ್ಯಾತಿಯು ಲೌಕಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದಾದ ಬಹಳ ಗೌರವಾಹ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಸೇವೆಯು ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಜನರ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಸೇವಕನೆಂಬ ಹೆಸರು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದೊರೆತರೆ, ಅವರ ಲೌಕಿಕತೆಯ ವಕ್ತಾರನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಮಂದಿ ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಅಥವಾ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಲೌಕಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಈಡೇರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವು ತಣೆದು ಹೋಗುವುದು. ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಖ್ಯಾತಿಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಕೋಪವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಅಬೂಹುರೈರಾ(ರ) ಪದೇಪದೇ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿದ್ದ ಮುಅವಿಯಾ(ರ) ಬಹಳವಾಗಿ ಅತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಬೂ ಹುರೈರಾರಿಂದ(ರ) ವರದಿ: ಜನರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡುವನು. ಆ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ಹುತಾತ್ಮ. ಆತನನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಭೂಮಿಯ ಆತನಿಗೆ ನೀಡಿದ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ನೆನಪಿಸುವನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವನು. ಅನಂತರ, "ಈ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ವ್ಯಯಿಸಿದೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗುವುದು. ಆಗ ಅವನು, "ನಿನ್ನ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ವ್ಯಯಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವನು, "ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು. ಜನರಿಂದ ಮಹಾಧೀರ ಮತ್ತು ಶೂರನೆಂದು ಹೇಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ

ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ನ್ನೇಶ ಆ ಮೂಲಕ ಈಡೇರಿದೆ." ಅನಂತರ ಆತನನ್ನು ಬೋರಲಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯು ತೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವನು. ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಫ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮತ್ತು ಕುರ್ಆನ್ ಪಾರಾಯಣ ತಜ್ಞನನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು 'ನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುವನು. ಆತ ಹೌದೆಂದು ಒಪ್ಪುವನು. "ಆ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆತ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರಿಸುವನು, "ನೀನು ನೀಡಿದ ನವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿ ಕುರ್ಆನ್ ಕಲಿತು, ದಿನರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ರಾಯಣ ಮಾಡಿದೆ." ಅಲ್ಲಾಹನು ಉತ್ತರಿಸುವನು, "ನೀನು ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮತ್ತು ಿನ್ ಪಾರಾಯಣಗಾರನೆಂದು ಜನರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಂಡಿರುವೆ. ಆ ಖ್ಯಾತಿಯು ನಿನಗೆ ದೊರೆತಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿದೆ." ಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನನ್ನೂ ಬೋರಲಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವನು. ಕ್ಷೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಓರ್ವ ಶ್ರೀಮಂತನನ್ನು ಜರುಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಆತನಿಗೆ ಪಿಸಿದಾಗ ಆತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು. "ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ" ಎಂಬ ಳ್ಲಾಹನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆತ, "ನಾನು ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಸೆದೆ. ಸತ್ಕರ್ಮ ಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ಮೆಚ್ಚುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಆತ ತ್ತರಿಸುವನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಉತ್ತರ, "ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ. ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಡುಗೈದಾನಿ ಮತ್ತು ಉದಾರಿಯೆಂದು ಜನರು ಕೊಂಡಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಂಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸೇರಿದೆ." ಅನಂತರ ಆತನನ್ನೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಗುವುದು.

(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ತಿರ್ಮಿದಿ)

ಕಪಟ ನಟನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಪ್ರಿಯರಾದ ತನ್ನ ದಾಸರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಜನಸೇವೆಯೆಂದೂ ಫೆಸಬಹುದು. ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಮತ್ತು ಒಳಿತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವನ ದಾಸರ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಿತ್ತಿನಿಂದ ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆಗಾಗಿ ದೇವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ರ್ನು ಹೋರಾಟವು ಅದರ ವಿಶಾಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಸೇವೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಸೇವೆಗಳ ನೈಜ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಿಫಲವು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮಾನವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ರಿಯಾಗುವನು.

ಪ್ರತಿಫಲ ಬಯಸುವವರು

ಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿರುವ ಮಂದಿ ಇತರರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪಾರಿತೋಃ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಇತರ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಅನುಕಂಪದಿಂದ ಹಣ ವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿಗಲ್ಲ. ಈ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಅವರು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವ ಕರುಣಿಸಿದ ದೇವನ ಮುಂದೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಇದೆ: ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. "ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದರಿದ್ರರಿಗೂ ಅನಾಥರಿಗೆ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಿಗೂ ಊಟ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. (ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,) ನಾವು ನಿವ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನಾಗ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗಂತು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಆ ತೀ ಕಾರ್ಣ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಸುದೀರ್ಘ ದಿನದ ಭಯವಿದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 76:8-1

ಇಷ್ಟೊಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ, ಅದರೊಂದಿ ನಯ-ವಿನಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದ ಬೇರೆ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ಸು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗ ಸಂಪನ್ನ ದಾಸರ ಕುರಿತು ಕುರ್ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಅವರು ಸ್ಥಿತಿವಂತರಾಗಿರುವಾಗಲೂ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೋಪವನ್ನು ನುಂಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಅಪರಾ ಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ.- ಇಂತಹ ಸಜ್ಜನರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯವರು

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 3:13

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ಸುಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಜನ್ಯ ತೋರಿಸುವುದು ಎಂ ಭಕ್ತರ ಎರಡು ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಮಾನವನು ಕೈ ಬಿಚ್ಚಿ ಇತರರಿಗ ವ್ಯಯಿಸುವಾಗ ನಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನ ಮನದ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಬಹುದು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ತನ್ನ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನು ತನಗೀ ಕೆಳಗಿನವರೆಂದು ಆತನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಂದಾಗುವ ಯಾವುದಾದರ ಅವಮರ್ಯಾದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೀ ಜನರ ಲೋಪ-ದೋಷಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪುನಃ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೃದಯ್ಯಶಾಲ್ಕತೆ ಬೇಕು. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ವಿನಯ ಮತ್ತು ವಿನಮ್ರತೆಯ

ಸ ದೇವದಾಸರ ಗುಣವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಈ ವಚನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಾರನ್ನಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಹುಡುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರೊಡನೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತನಗೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿ ಕ್ಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರ ತಪ್ಪು ಧೋರಣೆಯು ವಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬರಿದುಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ದೇವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಹಾ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು

ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅಕ್ಷಮ್ಯವೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಏ ಮಾನವನ ಅಲ್ಪತನದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಅಲ್ಲಾಹನ ಂರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವರ, ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಖೊಳ್ಳದವರ ಮತ್ತು ಪರಪೀಡನಗೈಯದವರ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅವರ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿ ಇದೆ. ರಿಗೆ ಯಾವತ್ತು ಭಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಥೆಯ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:262)

ಕೃತಘ್ನರಾದ ಮಾನವರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ರಿಂದ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಸೇವೆಯ ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಶಿರಸಾ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಾನಸಿಕ ಸೆಯು ಸಜ್ಜನರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆಗಿಂತ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಯಾರ ಮನವನ್ನಾದರೂ ನೋಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಡು ಸವಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದೇ ಕುರ್ಆನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಾದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೋರ್ವ ಸಜ್ಜನ ರೂ ಅನುಕಂಪವುಳ್ಳವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಆತನು ಭಾವಿಸುವನು.

"ಒಂದು ಸವಿ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾಗುಣವು ಮನನೋಯಿಸುವ ದಾನಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ. ಲ್ಲಾಹ್ ನಿರಪೇಕ್ಷನು ಮತ್ತು ಸಹನಶೀಲತೆ ಅವನ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:263)

ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಆ ಕರ್ಮವೇ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರು ರಿಂದ ಕುರ್ಆನ್ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿಚ್ಚರ ನೀಡಿದೆ.

"ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನೀವು ಉಪಕಾರ ಭಾರವಿರಿಸಿಯೂ ನೋಯಿಸಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಾಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಫಲಗೊಳಿಸಬೇಡಿರಿ."

(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, 2:264)

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೀವ್ರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಬೂದರ್ ವರದಿ: "ಅಂತ್ಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಲಾರ: ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಾರನು. ಅವರಿಗೆ ಯಾತನಾಮಯ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. 1. ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವಾತ, 2. ಸುಳ್ಳು ಆಣೆ ಹಾಕಿ ಸರಕು ಮಾರುವ 3. ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯ ತುದಿಯನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆದು ನಡೆಯುವವ."

(ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಇತರ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಅಲ್ಪತನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವನ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾನಸಿಕ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿಗೇ ಗೌರವ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಮಾನವರಿಗೂ ಪ್ರಿಯರು, ದೇವನಿ ಪ್ರಿಯರಾದವರು.

